

Bruksela, 12 grudnia 2024 r.
(OR. en)

16754/24

ENFOPOL 519
SPORT 86
JAI 1850

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	12 grudnia 2024 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	15650/1/24 REV 1
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie podręcznika dla europejskich państw goszczących duże międzynarodowe turnieje piłki nożnej, zawierającego zalecane dobre praktyki w zakresie włączania międzynarodowej współpracy policyjnej do planowania działań i operacji policyjnych w państwie goszczącym turniej – Konkluzje Rady (12 grudnia 2024 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie podręcznika dla europejskich państw goszczących duże międzynarodowe turnieje piłki nożnej, zawierającego zalecane dobre praktyki w zakresie włączania międzynarodowej współpracy policyjnej do planowania działań i operacji policyjnych w państwie goszczącym turniej, zatwierdzone przez Radę (ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych) na jej 4068. posiedzeniu, które odbyło się 12 grudnia 2024 r.

Konkluzje Rady w sprawie podręcznika dla europejskich państw goszczących duże międzynarodowe turnieje piłki nożnej, zawierającego zalecane dobre praktyki w zakresie włączania międzynarodowej współpracy policyjnej do planowania działań i operacji policyjnych w państwie goszczącym turniej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

- (1) Mając na uwadze fakt, że Unia Europejska stawia sobie za cel zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości poprzez rozwijanie wspólnych działań państw członkowskich w dziedzinie współpracy policyjnej.
- (2) Mając na uwadze historię poważnych i znaczących incydentów dotyczących porządku publicznego w związku z dużymi międzynarodowymi turniejami piłki nożnej goszczonymi w Europie.
- (3) Mając na uwadze zdrowie, ochronę i bezpieczeństwo milionów kibiców piłki nożnej, którzy podróżują po Europie i poza nią w związku z dużymi międzynarodowymi turniejami piłki nożnej goszczonymi w Europie.
- (4) Mając na uwadze zdrowie, ochronę i bezpieczeństwo milionów europejskich obywateli, którzy mieszkają lub pracują w pobliżu stadionów i centrów miast, gdzie odbywają się mecze piłki nożnej rozgrywane w goszczonych w Europie dużych międzynarodowych turniejach piłki nożnej.
- (5) Mając na uwadze, że niniejsze konkluzje uzupełniają inne decyzje, rezolucje i konkluzje Rady dotyczące imprez piłkarskich o wymiarze międzynarodowym, w szczególności:
 - (5a) rezolucję Rady w sprawie zaktualizowanego podręcznika z zaleceniami w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie zarządzania bezpieczeństwem podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego („podręcznik UE w sprawie meczów piłki nożnej”) (dok. 11160/24);

- (5b) rezolucję Rady dotyczącą podręcznika z zaleceniami w zakresie zapobiegania przemocy i zakłóceniom porządku – oraz zarządzania nimi – podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego, poprzez przyjęcie dobrych praktyk w zakresie kontaktów policji z kibicami (dok. 12792/16);
- (5c) rezolucję Rady w sprawie kosztów przyjmowania i rozmieszczania oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej (i innych międzynarodowych imprez sportowych), które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego (dok. 12791/16); a także,
- (5d) konkluzje Rady w sprawie przemocy związanej ze sportem zatwierdzone przez Radę (ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych) na jej 3799. posiedzeniu, które odbyło się 7 czerwca 2021 r. (dok. 8648/21).
- (6) Mając na uwadze wyjątkową dynamikę przestępczości związanej z piłką nożną, wysoce wyspecjalizowany i specyficzny charakter międzynarodowej współpracy policyjnej oraz rolę europejskiej sieci narodowych punktów informacyjnych dla piłki nożnej (punktów NFIP) w związku z dużymi międzynarodowymi turniejami piłki nożnej i innymi europejskimi imprezami piłkarskimi.
- (7) Mając na uwadze rozległe europejskie doświadczenie, które dowodzi, że międzynarodowa współpraca policyjna jest integralną częścią i jednym z kluczowych elementów kompleksowego i zintegrowanego podejścia do minimalizacji ryzyk związanych z dużymi międzynarodowymi turniejami piłki nożnej goszczonymi w Europie.
- (8) Mając na uwadze różnice pomiędzy państwami członkowskimi dotyczące (i) ich uwarunkowań konstytucyjnych, dotyczących wymiaru sprawiedliwości, kulturowych i historycznych oraz (ii) charakter i skalę problemów w zakresie ochrony i bezpieczeństwa związanych z imprezami piłkarskimi.
- (9) Mając na uwadze doświadczenia związane z niedawnymi dużymi międzynarodowymi turniejami piłki nożnej, w tym goszczonymi przez różne europejskie państwa mistrzostwami w piłce nożnej EURO 2020, oraz rozwój dobrych praktyk w ramach tych turniejów.

- (10) Mając na uwadze potencjalne transgraniczne zagrożenia przestępcze i terrorystyczne w związku z dużymi międzynarodowymi turniejami piłki nożnej.
- (11) Mając na uwadze nową strategię UE w zakresie unii bezpieczeństwa na lata 2021–2025, która podkreśla potrzebę zwalczania terroryzmu i zapobiegania radykalizacji, ukrócenia przestępczości zorganizowanej i walki z cyberprzestępczością.
- (12) Mając na uwadze ważną rolę Europolu, który w państwach członkowskich goszczących duże międzynarodowe turnieje piłki nożnej wspiera organy ścigania w zapobieganiu i przeciwdziałaniu transnarodowym zagrożeniom związanym z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną.

NINIEJSZYM

- 1) WZYWA państwa członkowskie goszczące duże międzynarodowe turnieje piłki nożnej do uwzględnienia zalecanych dobrych praktyk załączonych do niniejszego dokumentu.
- 2) PODKREŚLA, że zaproponowane zalecenia pozostają bez uszczerbku dla obowiązujących przepisów prawa krajowego, a zwłaszcza dla podziału kompetencji między różnymi organami i służbami w poszczególnych państwach członkowskich, a także dla wykonywania przez Komisję jej uprawnień traktatowych.
- 3) STWIERDZA, że chociaż środki przewidziane w załączonym podręczniku dotyczą przede wszystkim goszczenia dużych międzynarodowych turniejów piłki nożnej, państwa członkowskie mogą, jeżeli uznają to za stosowne, stosować te środki w odniesieniu do innych dużych międzynarodowych imprez sportowych.

**EUROPEJSKI PODRĘCZNIK DOTYCZĄCY GOSZCZENIA DUŻYCH
MIĘDZYNARODOWYCH TURNIEJÓW PIŁKI NOŻNEJ**

**PLANOWANIE DZIAŁAŃ POLICYJNYCH W PAŃSTWIE GOSZCZĄCYM
I MIĘDZYNARODOWA WSPÓŁPRACA POLICYJNA**

Wprowadzenie i streszczenie

Cel podręcznika

1. Niniejszy podręcznik ma służyć państwom europejskim wybranym przez UEFA lub FIFA na gospodarzy (lub współgospodarzy) dużych międzynarodowych turniejów piłki nożnej jako źródło informacji na potrzeby planowania działań i operacji policyjnych oraz jako wsparcie w tym zakresie.
2. Zawarte w podręczniku wytyczne opierają się na europejskich i globalnych doświadczeniach z ostatnich dziesięcioleci oraz na szeregu opracowanych i rozwijanych na ich podstawie dobrych praktyk z ostatnich turniejów, a także, w stosownych przypadkach, na doświadczeniach związanych z obszernym rocznym harmonogramem meczów piłki nożnej o charakterze międzynarodowym.

Międzynarodowa współpraca policyjna

3. Międzynarodowa współpraca policyjna od dawna stanowi jedną z integralnych części strategii działań policyjnych stosowanych w ramach goszczenia turnieju i związanych z nimi ram strukturalnych działań policyjnych podczas turnieju.
4. W związku z tym – chociaż niniejszy podręcznik koncentruje się na międzynarodowej współpracy policyjnej – tego ważnego elementu organizacji dużego turnieju nie można rozpatrywać w oderwaniu od wyzwań i kwestii planistycznych, które stoją przed policją państwa goszczącego na szczeblu krajowym, regionalnym i miasta rozgrywek.

5. Wszystkie państwa europejskie mają doświadczenie w organizowaniu pojedynczych meczów w związku z europejskimi rozgrywkami klubowymi lub międzynarodowymi, jednak istnieje znaczna różnica między organizacją pojedynczego meczu piłki nożnej o charakterze międzynarodowym a organizacją międzynarodowego turnieju piłki nożnej wysokiej rangi, który trwa około miesiąca.
6. Różnica ta jest podkreślana w całym podręczniku, w szczególności w odniesieniu do:
 - kluczowych nadrzędnych założeń politycznych i strukturalnych, które to założenia organy państwa goszczącego muszą przeanalizować i określić na pierwszym etapie procesu planowania turnieju;
 - planowania strategicznego i operacyjnego zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu miasta rozgrywek oraz, co ważne,
 - włączania międzynarodowej współpracy policyjnej, w tym turniejowego Międzynarodowego Centrum Współpracy Policyjnej (IPCC), do kompleksowej i wieloaspektowej strategii działań policyjnych podczas turnieju.
7. Doświadczenia związane z organizacją dużych międzynarodowych turniejów piłki nożnej są różne w poszczególnych europejskich państwach. Niektóre państwa mają już doświadczenie w goszczeniu takich turniejów, dla innych będzie to nowe wyzwanie.
8. Z uwagi na potrzebę uwzględnienia tych różnic w doświadczeniu związanym z turniejami, niniejszy podręcznik musiał zostać oparty na założeniu, że policja państwa goszczącego (na szczeblu krajowym, regionalnym i miasta rozgrywek) będzie zaangażowana w goszczenie meczów turniejowych po raz pierwszy.
9. Ponadto nawet w państwach, które mają już takie doświadczenie, potrzebne będzie – ze względu na zmiany personelu i rozwój dobrych praktyk – dokonanie gruntownego przeglądu istniejących punktów odniesienia.
10. W takich przypadkach wytyczne zawarte w niniejszym podręczniku mogą stanowić kompendium wiedzy na potrzeby informowania i wspierania policyjnych decydentów, specjalistów ds. strategii i ekspertów wyższego szczebla przy określaniu i definiowaniu roli międzynarodowej współpracy policyjnej w planowaniu i realizacji kompleksowej, wieloaspektowej i elastycznej strategii działań policyjnych podczas goszczenia turnieju.

11. Należy również zauważyć, że krajowe, regionalne i lokalne uwarunkowania konstytucyjne w poszczególnych europejskich państwach różnią się znacznie pod kątem zarządzania planowaniem działań policyjnych i operacjami policyjnymi, które będą prowadzone w miastach wyznaczonych do goszczenia meczów turniejowych, oraz pod kątem nadzoru nad takim planowaniem działaniami i operacjami.
12. Na przykład w niektórych państwach kluczową rolę w określaniu strategii działań policyjnych oraz związanych z nimi strategii ochrony i bezpieczeństwa, jakie należy przyjąć w miastach rozgrywek, mogą odgrywać władze regionalne lub lokalne (lub burmistrzowie). Używany w niniejszym podręczniku termin „organy policji miasta rozgrywek”, należy zatem interpretować jako termin określający organ odpowiedzialny za określanie strategii działań policyjnych i kwestii planowania operacyjnego w danym mieście rozgrywek.
13. W związku z tym treść części pierwszej („Międzynarodowa współpraca policyjna podczas turniejów”), części drugiej („Nadrzędne założenia polityczne i założenia strukturalne”) i części czwartej („Uzgodnienia przygotowawcze i operacyjne turniejowego IPCC”) niniejszego podręcznika dotyczy przede wszystkim ustalonych kwestii planistycznych i strukturalnych na szczeblu krajowym.
14. Biorąc jednak pod uwagę wyżej wspomniane różnice w uwarunkowaniach konstytucyjnych, prawnych i administracyjnych na szczeblu regionalnym i lokalnym, treść części trzeciej („Planowanie operacji policyjnych w związku z turniejem w miastach rozgrywek”) i części piątej („Wspierająca i doradcza rola oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych”) koncentruje się przede wszystkim na kluczowych kwestiach planowania operacji policyjnych i na dobrych praktykach w tym zakresie.
15. Zasadniczo w podręczniku uznaje się, że każde państwo goszczące będzie musiało dostosować swoje uzgodnienia planistyczne i operacyjne tak, aby odzwierciedlały one szczególne nadrzędne założenia ram konstytucyjnych i prawnych oraz szereg krajowych, regionalnych i lokalnych potrzeb i okoliczności.

Suwerenność państwa

16. Należy zatem podkreślić, że wytyczne zawarte w niniejszym podręczniku są w pełni zgodne z podstawową zasadą, według której odpowiedzialność za działania policyjne podczas międzynarodowych turniejów piłki nożnej jest i musi pozostać w gestii państwa będącego gospodarzem, i w żaden sposób tej zasady nie podważają.

17. Ta zasada suwerenności państwa ma również zastosowanie do każdego państwa wybranego przez UEFA lub FIFA do bycia współgospodarzem lub jednym z kilku gospodarzy turnieju.
18. Jest to konieczne ze względu na zobowiązania przyjęte przez państwo goszczące (w tym na gwarancję rządową) na etapie ubiegania się o status gospodarza turnieju, a w szczególności ze względu na duże różnice w: konstytucjach i kulturach poszczególnych państw; strukturach i strategiach działań policyjnych; ramach prawnych, regulacyjnych i administracyjnych związanych z zarządzaniem tłumem; i w licznych innych czynnikach krajowych i lokalnych.
19. Takie różnice mogą również przejawiać się w odniesieniu do kluczowych decyzji dotyczących działań policyjnych oraz planowania strategicznego i planowania operacyjnego podczas turnieju. Na przykład może zostać postanowione, że niektórymi działaniami planistycznymi i operacyjnymi, które tradycyjnie są w gestii organów policji miast rozgrywek, powinna kierować policja krajowa. Podobnie, zgodnie z krajowymi ramami konstytucyjnymi lub prawnymi, za określenie strategii działań policyjnych i planowania operacyjnego w mieście rozgrywek mogą być odpowiedzialne władze lokalne lub regionalne (lub burmistrzowie).
20. Ustalenie takich kwestii należy wyłącznie do organów państwa goszczącego. W myśl tej zasady treść niniejszego podręcznika ma na celu zapewnienie sprawdzonych dobrych praktyk, które będą służyć organom państwa goszczącego co najmniej jako źródło informacji i wsparcia przy analizowaniu szeregu kluczowych kwestii, które należy rozstrzygnąć na wczesnym etapie planowania i przygotowania turnieju.

Struktura podręcznika

21. Dla ułatwienia lektury wytyczne przedstawiono w pięciu następujących częściach:

Część pierwsza: Międzynarodowa współpraca policyjna podczas turniejów

22. Część pierwsza zawiera ogólne informacje i wyjaśnienia dotyczące planowania, jakie jest wymagane od rządowych i policyjnych decydentów, specjalistów ds. strategii i osób odpowiedzialnych za planowanie w państwie goszczącym w odniesieniu do określenia i zdefiniowania poszczególnych elementów międzynarodowej współpracy policyjnej.

23. Obejmuje to analizę roli i zakresu kompetencji tzw. turniejowego Międzynarodowego Centrum Współpracy Policyjnej (IPCC).
24. W związku z tym w części pierwszej wyjaśniono, dla których IPCC przypisano wysoki status i duże znaczenie, biorąc pod uwagę skalę wymiany informacji niezbędną do wsparcia policji państwa goszczącego w przygotowaniu się na poniższe wyzwania i w stawianiu im czoła:
- podczas imprezy państwo goszczące odwiedzają dziesiątki tysięcy kibiców z całej Europy i nie tylko a także,
 - w przeszłości podczas dużych turniejów piłki nożnej goszczonych w Europie wielokrotnie dochodziło (i jest to dobrze udokumentowane) do poważnych zakłóceń porządku publicznego, które odbiły się szerokim.
25. W części pierwszej przeanalizowano jednak również obecną anomalię w nomenklaturze wskazującą na to, że podstawowe zadania IPCC koncentrują się na wymianie i analizie informacji w odniesieniu do tego, co jest zaledwie jednym – choć kluczowym – elementem szerszych ram międzynarodowej współpracy policyjnej przy okazji imprez.
26. Zasadniczo rolą IPCC jest gromadzenie, ocena i analiza informacji pochodzących z całej Europy lub świata (w zależności od charakteru imprezy), w szczególności (ale nie wyłącznie) z państw uczestniczących w turnieju, w celu dostarczania informacji na potrzeby operacji policji państwa goszczącego w zakresie zarządzania tłumem („działań w zakresie porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego”) i wspierania tych operacji w miastach rozgrywek oraz, w stosownych przypadkach w innych miejscach.
27. Proces ten nie jest objęty rolą ani kompetencjami innych agencji międzynarodowej współpracy policyjnej, takich jak Interpol, Europol oraz, w stosownych przypadkach, Frontex, których specjalistyczne kompetencje dotyczą przede wszystkim zapobiegania różnym transnarodowym wyzwaniom związanym z terroryzmem, przestępczością zorganizowaną i kontrolą granic oraz reagowania na takie wyzwania.
28. Kwestie te omówiono w części drugiej, podobnie jak możliwe rozwiązania pozwalające państwu goszczącemu zapewnić strukturalną przejrzystość co do poszczególnych elementów strategii działań policyjnych podczas turnieju obejmującej wymiar międzynarodowej współpracy policyjnej i wzmocnienie koordynacji między tymi elementami.

29. W części pierwszej podkreślono również, jak ważne jest, by rządowe i policyjne organy państwa goszczącego zawierały dwustronne porozumienia z:
- (i) poszczególnymi międzynarodowymi partnerskimi agencjami policyjnymi oraz by określały we wspólnych planach działania ich odpowiednie role i usługi wspierające; oraz
 - (ii) każdym państwem uczestniczącym w turnieju, określając wsparcie, które ma zostać udzielone policji i innym organom państwa goszczącego.

Część druga: Nadrzędne założenia polityczne i założenia strukturalne

30. W części drugiej opisano szereg kluczowych nadrzędnych i wzajemnie powiązanych założeń politycznych, o których należy zdecydować i które należy określić na szczeblu rządowym i na szczeblu krajowego zarządzania działaniami policyjnymi przed etapem przygotowawczym planowania turnieju.
31. Obejmuje to określenie struktury działań policyjnych podczas turnieju, która ma zapewnić zintegrowane podejście do realizacji kompleksowej i wieloaspektowej, lecz elastycznej strategii działań policyjnych podczas turnieju.
32. Obejmuje to także strategię uwzględniającą międzynarodowych partnerów policyjnych i zapewnia skuteczne uzgodnienia w zakresie koordynacji wymiany informacji i analiz zagrożeń w ramach różnych elementów strategii działań policji państwa goszczącego podczas turnieju.
33. Ma to kluczowe znaczenie ze względu na skalę, na jaką oddziaływanie wyzwań i zagrożeń dla turnieju oraz związana z tym reakcja policji mogą i będą się pokrywać. W niniejszym podręczniku podkreśla się potrzebę całościowego podejścia do działań policyjnych.
34. W części drugiej przeanalizowano również szereg innych nadrzędnych założeń politycznych i strukturalnych, w tym:
- planowanie kryzysowe i koordynację operacji podczas turnieju;
 - przegląd ram prawnych i administracyjnych oraz, co ważne,
 - budżet przeznaczony na międzynarodową współpracę policyjną.

Część trzecia: Planowanie operacji policyjnych w związku z turniejem w miastach rozgrywek

35. W części trzeciej określono szereg kwestii planowania operacyjnego, które muszą zostać rozstrzygnięte przez lokalnych lub regionalnych policyjnych decydentów i specjalistów ds. strategii z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem turnieju, tak aby przygotować się na rozmaite przewidywalne i potencjalne wyzwania, z którymi trzeba się liczyć wówczas, gdy operacje policyjne związane z turniejem koncentrują się na imprezach w miastach rozgrywek.
36. Zalecana dobra praktyka zawarta w części trzeciej odzwierciedla tradycyjną praktykę, zgodnie z którą policja miasta rozgrywek (lub właściwy lokalny lub regionalny organ pełniący – zgodnie z konstytucją – rolę w planowaniu działań policyjnych i w operacjach policyjnych na podlegającym mu odpowiednim i wyznaczonym obszarze) ma opracowywać i realizować uzgodnienia w zakresie działań policyjnych w związku z meczami turniejowymi odbywającymi się w jej mieście, z uwzględnieniem wytycznych i instrukcji wydanych przez policję na szczeblu krajowym.
37. Krajowe wytyczne lub instrukcje są ważne ze względu na potrzebę przyjęcia zharmonizowanego podejścia do realizacji operacji policyjnych w każdym mieście rozgrywek. Jednak plan działań policyjnych w każdym mieście rozgrywek będzie musiał również uwzględniać lokalne okoliczności, z których znaczna część może być specyficzna dla danego miasta.
38. W części trzeciej uznano zatem za niezbędne założenie, że policyjni decydenci i specjaliści ds. strategii w mieście rozgrywek będą musieli opracować i realizować kompleksową i dostosowaną do tego miasta strategię działań policyjnych podczas turnieju. Będzie to obejmować szeroki zakres głównych kwestii, które są uwzględnione w tej części podręcznika.
39. Podkreśla się również znaczenie relacji między organami policji miasta rozgrywek a ich partnerami krajowymi i międzynarodowymi oraz potrzebę – w ramach procesu planowania operacyjnego – ustanowienia nowych lub rozwijania istniejących partnerstw lokalnych i regionalnych.

Część czwarta: Uzgodnienia przygotowawcze i operacyjne turniejowego IPCC

40. Część czwarta opiera się na tradycyjnej roli turniejowego Międzynarodowego Centrum Współpracy Policyjnej (IPCC) oraz dobrych praktykach, które opracowano i rozwinięto w związku z ostatnimi międzynarodowymi turniejami piłki nożnej goszczonymi w Europie.
41. Na potrzeby państw goszczących w części tej zapewniono szczegółowe informacje dotyczące uzgodnień planistycznych, przygotowawczych i operacyjnych niezbędnych do tego, aby turniejowe IPCC mogło wypełniać swoje zadanie polegające na zapewnianiu zintegrowanego podejścia do dostarczania informacji na potrzeby operacji policji państwa goszczącego w zakresie zarządzania tłumem, i wspierania tych operacji.

Część piąta: Wspierająca i doradcza rola oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych

42. Część piąta koncentruje się na wspierającej roli oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych (czasami, w przypadku pojedynczych meczów piłki nożnej o charakterze międzynarodowym, określanych jako „oddziały prowadzące monitoring kibiców”). Również ta część czerpie z dziesięcioleci doświadczenia i dobrych praktyk zgromadzonych w związku z goszczeniem międzynarodowych turniejów piłki nożnej w Europie i poza nią oraz, w stosownych przypadkach, w związku z obszernym rocznym harmonogramem meczy w ramach europejskich rozgrywek klubowych i międzynarodowych.
43. Dla ułatwienia lektury informuje się, że zalecane w części piątej dobre praktyki opierają się na istniejących wytycznych zawartych w różnych sekcjach rezolucji Rady w sprawie zaktualizowanego podręcznika z zaleceniami w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie zarządzania bezpieczeństwem podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego („podręcznik UE w sprawie meczów piłki nożnej”) (dok. 11160/24).
44. Zasadniczo część ta zawiera szereg informacji na temat składu, ról i rozmieszczenia oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych, a także na temat istotnego wkładu, jaki oddziały te mogą wnieść we wspieranie operacji policyjnych w miastach rozgrywek.

45. Podkreślono w niej rolę, jaką oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych mogą odegrać w monitorowaniu zachowania kibiców ich drużyn narodowych, identyfikowaniu wszelkich pojawiających się zagrożeń i dostarczaniu informacji na potrzeby operacji policyjnych w miastach rozgrywek. Wyjaśniono również rolę, jaką oddziały te mogą odegrać w komunikacji z kibicami przyjezdnymi w imieniu policji państwa goszczącego.

Dodatkowe źródła

46. Oprócz dobrych praktyk, które opracowano i rozwinięto w związku z ostatnimi turniejami, w stosownych przypadkach i dla ułatwienia wyszukiwania, niniejszy podręcznik uwzględnia również treść wcześniejszych dokumentów, które mogą mieć wpływ na planistyczne i operacyjne uzgodnienia policji państwa goszczącego na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym. Dokumenty te to w szczególności:
- rezolucja Rady w sprawie zaktualizowanego podręcznika z zaleceniami w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie zarządzania bezpieczeństwem podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego („podręcznik UE w sprawie meczów piłki nożnej”) (dok. 11160/24) a także,
 - rezolucja Rady dotyczącą podręcznika z zaleceniami w zakresie zapobiegania przemocy i zakłóceniom porządku – oraz zarządzania nimi – podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego, poprzez przyjęcie dobrych praktyk w zakresie kontaktów policji z kibicami (dok. 12792/16); a także,
 - skonsolidowane zalecenie Rady Europy nr 1/2015 (zmienione w 2019 r. i wydane w 2020 r.), które zawiera dodatkowe i bardziej szczegółowe wytyczne dotyczące kwestii, które mogą mieć wpływ na planowanie działań policyjnych i na operacje policyjne w państwie goszczącym, takie jak kwestie związane z oznakowaniem turnieju i zarządzaniem ruchem.

47. Dokumenty te dotyczą dużych międzynarodowych turniejów piłki nożnej, ale odniesienia do nich są rozproszone w różnych rozdziałach tematycznych i są w dużej mierze przedstawiane w kontekście pojedynczych meczów piłki nożnej o charakterze międzynarodowym lub szerszych wielopodmiotowych kwestii związanych z ochroną, bezpieczeństwem i usługami.
48. Niemniej jednak decydenci, specjaliści ds. strategii i eksperci wyższego szczebla policji państwa goszczącego turniej mogą znaleźć w powyższych dokumentach dalsze stosowne informacje. W przypadkach, w których uznano, że zapoznanie się z dalszymi informacjami może być szczególnie przydatne, zaznaczono to w odpowiedniej sekcji niniejszego podręcznika.

Korzystanie z podręcznika

49. Podsumowując, należy podkreślić, że chociaż niniejszy podręcznik dotyczy przede wszystkim międzynarodowych turniejów piłki nożnej, które tradycyjnie stawiają przed państwami goszczącymi najwięcej wyzwań, to omówione w nim zasady i praktyki mogą być zmieniane i wykorzystywane przy okazji innych dużych imprez sportowych, jeżeli organy państwa goszczącego uznają to za stosowne.
-

EUROPEJSKI PODRĘCZNIK DOTYCZĄCY GOSZCZENIA DUŻYCH MIĘDZYNARODOWYCH TURNIEJÓW PIŁKI NOŻNEJ

Spis treści

Sekcja	Temat	Strona
---------------	--------------	---------------

	Wprowadzenie i streszczenie	1
--	-----------------------------	---

CZĘŚĆ PIERWSZA – MIĘDZYNARODOWA WSPÓŁPRACA POLICYJNA PODCZAS TURNIEJÓW

1.1	Planowanie działań policji państwa goszczącego podczas turnieju
i międzynarodowa współpraca policyjna	
1.2	Rola turniejowego Międzynarodowego Centrum Współpracy
Policyjnej (IPCC)	
1.3	Szersze ramy międzynarodowej współpracy policyjnej podczas
turniejów	
1.4	Porozumienia dwustronne w sprawie międzynarodowej współpracy
policyjnej	
1.4 a	Porozumienia dwustronne z międzynarodowymi agencjami
policyjnymi	
1.4 b	Porozumienia dwustronne z poszczególnymi państwami	

Dodatki

A.1	Europol: rola i usługi wspierające	
A.2	Interpol: rola i usługi wspierające	
A.3	Frontex: rola i usługi wspierające	

CZĘŚĆ DRUGA – NADRZĘDNE ZAŁOŻENIA POLITYCZNE I ZAŁOŻENIA STRUKTURALNE

- 2.1 Wielopodmiotowe uzgodnienia dotyczące planowania turnieju
- 2.2 Krajowe uzgodnienia w zakresie planowania działań policyjnych
- 2.3 Krajowa i międzynarodowa struktura działań policyjnych na potrzeby
turnieju
- 2.4 Struktura i umiejscowienie specjalistycznych komórek/centrów działań
policyjnych
- 2.5 Uzgodnienia w zakresie struktury i lokalizacji podmiotów koordynacji
działań policyjnych podczas turnieju
- 2.6 Grupa ds. planowania kryzysowego i koordynacji operacji podczas
turnieju
- 2.7 Przegląd ram prawnych i administracyjnych
- 2.8 Budżet przeznaczony na międzynarodową współpracę policyjną
- 2.9 Włączenie międzynarodowej współpracy policyjnej w przygotowania
prowadzone przez państwo goszczące
- 2.10 Turnieje, których gospodarzami jest wspólnie kilka państw

Dodatki

- 2.A Przykładowy model: struktura IPCC i przepływ informacji
- 2.B Przykładowy model: struktura koordynacji krajowych
i międzynarodowych działań policyjnych (jeśli umiejscowiona w tym
samym miejscu)
- 2.C Przykładowy model: struktura koordynacji krajowych
i międzynarodowych działań policyjnych (jeśli nie jest umiejscowiona
w tym samym miejscu)

Część trzecia – Planowanie operacji policyjnych w związku z turniejem w miastach rozgrywek

- 3.1 Planowanie i przygotowywanie działań policyjnych w mieście rozgrywek
- 3.2 Kontakty policji miasta rozgrywek z organami krajowymi
- 3.3 Uzgodnienia strukturalne w zakresie planowania i prowadzenia działań operacyjnych przez policję miasta rozgrywek
- 3.4 Rola grupy ds. planowania działań policyjnych w związku z turniejem działającej w mieście rozgrywek
- 3.5 Kontakty policji miasta rozgrywek z policyjnymi centrami operacyjnymi/komórkami ds. przestępczości zorganizowanej i zwalczania terroryzmu
- 3.6 Rola policji miasta rozgrywek w planowaniu i przeprowadzaniu działań na wypadek zagrożeń terrorystycznych
- 3.7 Rola policji miasta rozgrywek w planowaniu i przeprowadzaniu działań na wypadek zachowań o znamionach ekstremizmu politycznego lub dyskryminacji
- 3.8 Rola policji miasta rozgrywek w lokalnych (lub regionalnych) uzgodnieniach w zakresie planowania kryzysowego
- 3.9 Planowanie zarządzania tłumem przez policję miasta rozgrywek podczas turnieju
- 3.10 Dynamiczna ocena ryzyka i zarządzanie tłumem
- 3.11 Dokonywane przez policję miasta rozgrywek planowanie działań w miejscach publicznych
- 3.12 Oznakowania w mieście rozgrywek
- 3.13 Kontakty policji miasta rozgrywek z organizatorem turnieju / zarządcą stadionu
- 3.14 Kontakty policji miasta rozgrywek z organami sądowymi i administracyjnymi oraz organami ścigania
- 3.15 Kontakty policji miasta rozgrywek z turniejowym IPCC
- 3.16 Kontakty policji miasta rozgrywek z krajową policją odpowiedzialną za transport

- 3.17 Uzgodnienia policji miasta rozgrywek dotyczące zarządzania ruchem
- 3.18 Komunikacja policji miasta rozgrywek ze społecznościami lokalnymi
- 3.19 Kontakty policji miasta rozgrywek z przedstawicielami kibiców
- 3.20 Strategia medialna policji miasta rozgrywek

Dodatki

- 3.A Kontakty policji miasta rozgrywek z ambasadami kibiców przyjezdnych
- 3.B Kontakty policji miasta rozgrywek z koordynatorami ds. współpracy z kibicami przyjezdnymi

CZĘŚĆ CZWARTA – UZGODNIENIA PRZYGOTOWAWCZE I OPERACYJNE TURNIEJOWEGO IPCC

- 4.1 Planowanie IPCC
- 4.2 Infrastruktura IPCC
- 4.3 Uzgodnienia dotyczące zarządzania IPCC
- 4.4 Uzgodnienia dotyczące zespołu wsparcia IPCC
- 4.5 Rola analityków IPCC zajmujących się kwestiami diaspory
- 4.6 Uzgodnienia dotyczące oficerów łącznikowych IPCC
- 4.7 Uzgodnienia logistyczne dotyczące IPCC
- 4.8 Usługi komunikacyjne i informatyczne na rzecz IPCC
- 4.9 Uzgodnienia dwustronne dotyczące IPCC
- 4.10 Szkolenie zapoznawcze poświęcone IPCC
- 4.11 Uzgodnienia operacyjne IPCC w zakresie wymiany informacji
- 4.12 Koordynacja IPCC dotycząca uzgodnień w zakresie rozmieszczania oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych

- 4.13 Rejestrowanie i wykorzystywanie przez IPCC statystyk turniejowych
- 4.14 Obsługa mediów i komunikacja IPCC
- 4.15 Dziedzictwo i informacje zwrotne

**CZĘŚĆ PIĄTA – POLICYJNA STRATEGIA ZARZĄDZANIA TŁUMEM
PODCZAS TURNIEJU: WSPIERAJĄCA I DORADCZA ROLA ODDZIAŁÓW
POLICJI ODDELEGOWANYCH Z PAŃSTWA KIBICÓW PRZYJEZDNYCH**

- 5.1 Dwustronne negocjacje i porozumienia w sprawie oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych
- 5.2 Skład oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych
- 5.3 Podstawowe zadania oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych
- 5.4 Asystowanie oddziałom policji oddelegowanym z państwa kibiców przyjezdnych („przewodnicy”)
- 5.5 Uzgodnienia językowe
- 5.6 Współpraca podczas turnieju policji państwa goszczącego i oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych
- 5.7 Korzystanie z kamizelek identyfikacyjnych przez oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych
- 5.8 Akredytacja na stadion dla oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych
- 5.9 Koszty i uzgodnienia finansowe
- 5.10 Wizyty organizacyjne szefa i koordynatora operacji oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych w miastach rozgrywek

Załącznik

- 5.A Ochrona zdrowia i środki łagodzące

CZĘŚĆ PIERWSZA – MIĘDZYNARODOWA WSPÓŁPRACA POLICYJNA PODCZAS TURNIEJÓW

Sekcja 1.1 Planowanie działań policji państwa goszczącego podczas turnieju i międzynarodowa współpraca policyjna

1.1.1. Goszczenie dużego międzynarodowego turnieju piłki nożnej będzie wymagało planowania na dużą skalę. Obejmuje ono przeanalizowanie szeregu kluczowych nadrzędnych założeń politycznych (opisanych w części drugiej niniejszego podręcznika), które należy określić na wczesnym etapie procesu planowania, aby zapewnić ramy dla szerokiego zakresu powiązanych ze sobą przygotowań i operacji związanych z turniejem.

1.1.2. W ramach planowania działań policyjnych w związku z turniejem niezbędne jest, aby rządowi i policyjni decydenci i specjaliści ds. strategii:

- określili i zdefiniowali rolę międzynarodowych partnerów policyjnych oraz zakres wsparcia i usług z ich strony a także,
- uwzględnili rolę międzynarodowej współpracy policyjnej w kompleksowej, wieloaspektowej (lecz elastycznej) strategii działań policyjnych podczas turnieju.

1.1.3. Po rozstrzygnięciu tych kwestii należy skupić się na określeniu struktury działań policyjnych podczas turnieju, która jest niezbędna do realizacji strategii działań policji państwa goszczącego podczas turnieju, oraz, co ważne, na uwzględnieniu międzynarodowych partnerów policyjnych. Celem jest zapewnienie skutecznych uzgodnień w zakresie:

- wymiany i analizy krajowych i międzynarodowych informacji policyjnych a także,
- koordynowanie środków niezbędnych do zapobiegania różnym zagrożeniom związanym z turniejem i przeciwdziałania im.

1.1.4. Ten kluczowy dla działań policyjnych podczas turnieju cel odzwierciedla skalę, na jaką oddziaływanie wyzwań i zagrożeń dla turnieju oraz związana z tym reakcja policji mogą i będą się pokrywać. Zasadnicze znaczenie ma potrzeba całościowego podejścia do działań policyjnych.

1.1.5. W dwóch kolejnych sekcjach przedstawiono źródła i charakter różnych elementów międzynarodowej współpracy policyjnej podczas turniejów.

Sekcja 1.2 Rola turniejowego Międzynarodowego Centrum Współpracy Policyjnej (IPCC)

1.2.1. Wsparcie udzielane przez partnerów międzynarodowych obejmuje szereg elementów, wśród których najwyższy status i najważniejsza rola przypadają turniejowemu Międzynarodowemu Centrum Współpracy Policyjnej (IPCC), opisanemu we wcześniejszych europejskich dokumentach jako Policyjne Centrum Koordynowania Informacji (PICC).

1.2.2. W ostatnich dziesięcioleciach IPCC stał się jednym z kluczowych elementów dużych międzynarodowych turniejów piłki nożnej goszczonych w Europie; wysoki status i duże znaczenie IPCC są w pełni odpowiednie ze względu na:

- perspektywę przybycia do państwa goszczącego turniej dziesiątek tysięcy kibiców z całej Europy i nie tylko;
- to, że w przeszłości podczas dużych turniejów piłki nożnej goszczonych w Europie wielokrotnie dochodziło (i jest to dobrze udokumentowane) do poważnych zakłóceń porządku publicznego, które odbiły się szerokim a także,
- skalę wymiany informacji niezbędną do wsparcia operacji zarządzania tłumem przez policję państwa goszczącego.

1.2.3. Głównym zadaniem IPCC jest działanie jako centralny ośrodek wymiany, oceny i analizy międzynarodowych informacji policyjnych związanych z turniejem w celu wspierania, między innymi, struktur dowodzenia policji państwa goszczącego w prowadzeniu skutecznych, opartych na analizie ryzyka operacji zarządzania tłumem („działań w zakresie porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego”) w miastach rozgrywek, oraz, w stosownych przypadkach, w innych miejscach przez cały czas trwania turnieju.

1.2.4. Aby możliwe było osiągnięcie tego celu, zakres kompetencji IPCC tradycyjnie obejmuje trzy powiązane ze sobą funkcje, a mianowicie:

- wymianę informacji – dostarczanych przez europejską sieć narodowych punktów informacyjnych dla piłki nożnej (NFIP) lub (w państwach uczestniczących nienależących do sieci NFIP) przez wyznaczone policyjne pojedyncze punkty kontaktowe (SPOC) na temat kwestii związanych z zarządzaniem tłumem, zarządzanie tymi informacjami i ich analizę; proces ten ułatwiany jest oddelegowanie do IPCC oficerów łącznikowych z państw uczestniczących w turnieju oraz, w stosownych przypadkach, innych osób (zob. część czwarta niniejszego podręcznika);
- działanie jako kanał wymiany międzynarodowych informacji policyjnych, ocen ryzyka i innych analiz dotyczących zarządzania tłumem z wyznaczonymi SPOC w miastach rozgrywek oraz z szerszą krajową siecią policji w państwie goszczącym a także,
- koordynowanie uzgodnień dotyczących rozmieszczania oddziałów policji oddelegowanych z państw kibiców przyjezdnych (czasami określanych jako „oddziały prowadzące monitoring kibiców”) z państw uczestniczących w celu udzielania porad i wspierania policji w miastach rozgrywek i, w razie potrzeby, innych miejscach.

1.2.5. To trójtorowe podejście umożliwia turniejowemu IPCC przyjęcie kompleksowego i zintegrowanego podejścia w odniesieniu do międzynarodowego wsparcia operacji zarządzania tłumem prowadzonych przez policję państwa goszczącego.

1.2.6. W ten sposób IPCC zapewnia również mechanizm, który umożliwia europejskiej sieci NFIP wywiązywanie się z wynikającego z europejskiego prawa obowiązku działania jako „bezpośredni, centralny punkt informacyjny dla wymiany istotnych informacji oraz dla ułatwiania międzynarodowej współpracy policyjnej w zakresie meczów piłki nożnej o charakterze międzynarodowym”¹.

1.2.7. Szczegółowe wytyczne dotyczące uzgodnień planistycznych, przygotowawczych i operacyjnych IPCC znajdują się w części czwartej niniejszego podręcznika.

¹ Decyzja Rady z dnia 25 kwietnia 2002 r. (2002/348/WSiSW) – zmieniona decyzją Rady 2007/412/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r.

Sekcja 1.3 Szersze ramy międzynarodowej współpracy policyjnej podczas turniejów

1.3.1. Jak podkreślono powyżej, IPCC stanowi najwyższy rangą element międzynarodowej współpracy policyjnej podczas turniejów i służy jako ośrodek wymiany największej ilości informacji policyjnych.

1.3.2. Ryzyka związane z turniejami wykraczają jednak poza wyzwania związane z zarządzaniem tłumem (i zakresem kompetencji NFIP). W związku z tym IPCC jest tylko jednym z elementów szerszych ram międzynarodowej współpracy policyjnej związanej z turniejami.

1.3.3. Wszystkie duże wydarzenia wysokiej rangi, w tym międzynarodowe turnieje piłki nożnej, stwarzają dla grup terrorystycznych lub zorganizowanych grup przestępczych okazję do realizacji własnych celów przestępczych, oraz zwiększają ryzyko tego rodzaju czynów. Takie transnarodowe działania wymagają międzynarodowej reakcji ze strony agencji i instytucji zajmujących się zapobieganiem związanym z tym zagrożeniami i ich zwalczaniem.

1.3.4. Europol, Interpol i inne organy w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, takie jak Frontex, mogą – zgodnie ze swoimi mandatami – odgrywać istotną rolę we wspieraniu właściwych organów państw goszczących duże międzynarodowe turnieje piłki nożnej. Rola ta obejmuje zazwyczaj zapewnienie:

- dostępu do danych dotyczących grup terrorystycznych, przestępczości transgranicznej oraz członków ponadnarodowych grup przestępczych;
- specjalistycznych usług wspierających;
- programów szkoleniowych;
- stacjonarnych lub mobilnych centrów koordynacji wywiadu;
- oddelegowania oficerów łącznikowych oraz dodatkowego personelu i zasobów a także,
- ocen zagrożenia w odniesieniu do terroryzmu i różnych form przestępczości zorganizowanej, a także wzmocnionych kontroli granicznych.

1.3.5. Organy policji państwa goszczącego miały zapewne wcześniejsze doświadczenie w kontaktach zarówno z Europolem, jak i Interpolem (oraz Fronteksem, jeżeli dotyczy to państwa członkowskiego UE) i dysponują wiedzą na temat podstawowych świadczonych przez te agencje usług. Pierwszym zadaniem policji państwa goszczącego będzie zatem nawiązanie kontaktu z tymi agencjami w celu rozważenia zakresu i charakteru ich potencjalnej roli we wspieraniu przygotowań i operacji policji państwa goszczącego.

1.3.6. Należy zauważyć, że od 2001 r. obowiązuje umowa o współpracy między Europolem i Interpolem, a jednym z jej głównych celów jest:

- „wymiana informacji operacyjnych, strategicznych i technicznych, koordynacja działań, w tym opracowywanie wspólnych norm, planów działania, szkoleń i badań naukowych oraz oddelegowanie oficerów łącznikowych”.

1.3.7. Policja państwa goszczącego może zatem rozważyć zwrócenie się do obu agencji o uzgodnienie ich odpowiednich ról w związku z turniejem i o przygotowanie projektu wspólnego planu działania do rozpatrzenia przez organy państwa goszczącego.

1.3.8. Jest prawdopodobne, że i przed turniejem, i w jego trakcie zarówno Europol, jak i Interpol będą miały do odegrania ważną i uzupełniającą rolę.

1.3.9. Ponieważ Unia Europejska ustanowiła Europol w celu, przede wszystkim, zwiększenia bezpieczeństwa w Europie z korzyścią dla wszystkich obywateli UE, w kontekście walki z terroryzmem, cyberprzestępczością oraz innymi poważnymi i zorganizowanymi formami przestępczości, prawdopodobne jest, że agencja ta będzie odgrywać istotniejszą rolę w związku z turniejami goszczonymi w Europie (zwłaszcza, ale nie wyłącznie, jeżeli państwo goszczące jest członkiem UE). W tym względzie ważne jest także, że Europol współpracuje też z wieloma państwami partnerskimi spoza UE i organizacjami międzynarodowymi.

1.3.10. Rola Interpolu ma wymiar globalny i jednym z czynników decydujących o dokładnym charakterze, roli i zakresie niezbędnego międzynarodowego wsparcia policyjnego będzie koncentrował się na tym, czy turniej ma charakter wyłącznie europejski czy też globalny.

1.3.11. Na przykład mistrzostwa świata organizowane pod auspicjami FIFA będą obejmować państwa uczestniczące ze wszystkich kontynentów i wiązać się z większymi wyzwaniami dla organów ścigania państw goszczących, takimi jak kwestie związane z zorganizowaną nielegalną imigracją. Na podobnej zasadzie europejski turniej organizowany pod auspicjami UEFA może obejmować państwa uczestniczące spoza – w powszechnym postrzeganiu – geograficznej i politycznej „Europy”.

1.3.12. Zasadniczo jednym z kluczowych wyników planowania turniejów na wysokim szczeblu policyjnym i rządowym powinno być jasne wskazanie, jakie wsparcie jest wymagane od międzynarodowych instytucji policyjnych posiadających specjalistyczną wiedzę w zakresie zapobiegania międzynarodowemu terroryzmowi i przestępczości zorganizowanej i zwalczania tych zjawisk oraz wzmacniania kontroli granicznych.

1.3.13. Dla ułatwienia lektury do niniejszej części podręcznika dołączono streszczenie roli i usług poszczególnych agencji: Europolu (dodatek 1.A), Interpolu (dodatek 1.B) i Fronteksu (dodatek 1.C).

1.3.14. Należy jednak ponownie podkreślić, że w każdym przypadku wymagane wsparcie powinno być przedmiotem szczegółowej dyskusji na pierwszym etapie procesu planowania turnieju i późniejszych porozumień dwustronnych z odpowiednimi agencjami (zob. sekcja 1.4 poniżej).

1.3.15. W związku z tym cztery podstawowe elementy strategii działań policji państwa goszczącego, obejmujące wsparcie ze strony partnerów międzynarodowych, można podsumować następująco:

(i) uzgodnienia dotyczące kontroli granicznej i wjazdu, z uwzględnieniem policji granicznej państwa goszczącego i wszelkich innych organów ścigania tego państwa związanych z imigracją, a także – jako głównych źródeł międzynarodowego wsparcia policyjnego – Europolu, działającego w ramach Interpolu zespołu wsparcia imprez masowych wysokiej rangi oraz, na wniosek goszczącego turniej państwa członkowskiego UE, Fronteksu;

(ii) analizy w zakresie zwalczania terroryzmu i ekstremizmu politycznego oraz odnośne środki zapobiegawcze i minimalizujące skutki, obejmujące specjalistyczne służby antyterrorystyczne i agencje wywiadowcze państwa goszczącego, a także – jako główne źródła międzynarodowego wsparcia policyjnego – ekspertów oraz oficerów łącznikowych Europolu i Interpolu;

(iii) analizy ryzyka oraz zapobieganie i przeciwdziałanie przestępczości zorganizowanej związanej z turniejami (takiej jak cyberprzestępczość, przestępstwa przeciwko własności intelektualnej, podrabianie biletów, ustawianie wyników zawodów sportowych itp.), w których udział bierze szereg ekspertów policji kryminalnej państwa goszczącego specjalizujących się w różnych zagrożeniach zidentyfikowanych przed turniejem i w jego trakcie, a także – jako główne źródło międzynarodowego wsparcia policyjnego – ekspertów Europolu i Interpolu; oraz, jak wskazano powyżej,

(iv) uzgodnienia dotyczące zarządzania tłumem, które dotyczą przede wszystkim międzynarodowego wsparcia policyjnego w ramach specjalnego turniejowego IPCC (zob. część czwarta niniejszego podręcznika) oraz oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych w miastach rozgrywek (zob. część piąta niniejszego podręcznika).

1.3.16. Te cztery specjalistyczne obszary łącznie stanowią ramy międzynarodowej współpracy policyjnej związanej z turniejami.

1.3.17. Ważne jest jednak, aby osoby odpowiedzialne za planowanie i specjaliści ds. strategii w policji państwa goszczącego uznali, że zakresy tych czterech podstawowych elementów mogą i będą się pokrywać zarówno pod względem zagrożeń, jak i związanych z nimi środków zapobiegawczych mających na celu przeciwdziałanie dokonywanym w złej wierze zakłóceniom turnieju i innym znaczącym zakłóceniom w czasie jego trwania.

1.3.18. Na przykład incydent związany z cyberbezpieczeństwem może być wynikiem przestępczości zorganizowanej lub aktu terrorystycznego. Podobnie środki przyjęte w celu przeciwdziałania zagrożeniu terrorystycznemu lub innym znaczącym zakłóceniom turnieju nieuchronnie będą miały duży wpływ na operacje zarządzania tłumem przez policję państwa goszczącego oraz na rolę oddziałów policji oddelegowanych z państw kibiców przyjezdnych.

1.3.19. W związku z tym zapewnienie skutecznej koordynacji i wymiany informacji między czterema elementami powinno być jednym z głównych priorytetów dla osób odpowiedzialnych za planowanie i specjalistów ds. strategii działań policyjnych podczas turnieju (zob. sekcja 2.5 niniejszego podręcznika).

Sekcja 1.4 Porozumienia dwustronne w sprawie międzynarodowej współpracy policyjnej

a) Porozumienia dwustronne z międzynarodowymi agencjami policyjnymi

1.4.1. Jak wskazano powyżej, wsparcie udzielane przez Europol, Interpol i Frontex będzie musiało być przedmiotem dwustronnych dyskusji i obopólnego porozumienia lub będzie musiało zostać potwierdzone w protokole ustaleń między policją państwa goszczącego a każdą z odnośnych agencji.

1.4.2. Porozumienia te będą się różnić w zależności od wymogów państwa goszczącego oraz uwarunkowań konstytucyjnych, eksperckich i operacyjnych poszczególnych agencji. Jednakże w każdym przypadku porozumienia te powinny zawierać uzgodnienia dotyczące:

- kontaktów z wyznaczonym personelem organów ścigania państwa goszczącego;
- gromadzenia i wymiany informacji;
- dostępu do baz danych;
- wykorzystywania i zatrzymywania danych;
- oświadczeń o dyskrecji zawodowej i zachowaniu poufności;
- ustanowienia specjalistycznych komórek/centrów operacyjnych;
- oddelegowania mobilnych oficerów łącznikowych;
- posiadania i użytkowania sprzętu i pomocy technicznej;
- dostarczania analiz zagrożeń;
- wszelkich szkoleń, które mają zostać przeprowadzone;
- podróży międzynarodowych i krajowych; oraz
- kosztów rozmieszczenia i kosztów operacyjnych.

b) Porozumienia dwustronne z poszczególnymi państwami

1.4.3. Na etapie przygotowania turnieju rządowa grupa ds. planowania działań policyjnych (zob. sekcja 2.2 niniejszego podręcznika) będzie również musiała jak najszybciej zorganizować dwustronne rozmowy z każdym państwem uczestniczącym (i innymi państwami, jeżeli uzna to za konieczne lub stosowne).

1.4.4. Celem tych rozmów będzie dostarczanie informacji na potrzeby przygotowań do międzynarodowej współpracy policyjnej podczas turnieju i zapewnienie wzajemnej jasności co do szeregu kluczowych ustaleń przygotowawczych, logistycznych i operacyjnych, które będą miały zastosowanie przed turniejem, w jego trakcie i po nim, w szczególności (lecz nie wyłącznie) w odniesieniu do:

- dwustronnej współpracy policyjnej i uzgodnień dotyczących wymiany informacji, w tym danych osobowych;
- dostępnych środków i kryteriów dotyczących zapobiegania wyjazdowi z kraju zamieszkania osób objętych zakazem oraz dotyczących kontroli przy wjeździe do państwa goszczącego znanych kibiców stwarzających ryzyko;
- kwestii logistycznych i operacyjnych związanych z wielkością, składem i funkcjami oddziałów policji oddelegowanych z państw kibiców przyjezdnych, które muszą zostać wspólnie uzgodnione w oparciu o przeprowadzoną przed turniejem ocenę ryzyka (zob. część piąta niniejszego podręcznika) a także,
- oddelegowania oficerów łącznikowych do IPCC w państwie goszczącym (zob. część czwarta niniejszego podręcznika).

1.4.5. Potrzeba wzajemnej jasności w takich kwestiach jest oczywista, jednak faktyczne uzgodnienia zawarte w każdym porozumieniu dwustronnym mogą się różnić w zależności od szeregu czynników, w tym:

- oczekiwanej liczby kibiców przyjezdnych, którzy w związku z turniejem przybędą do państwa goszczącego z każdego państwa uczestniczącego;
- wstępnych ocen potencjalnych zagrożeń stwarzanych przez kibiców każdej uczestniczącej drużyny narodowej a także,
- doświadczenia, wiedzy fachowej, metod pracy i preferencji każdego oddelegowanego oddziału policji.

1.4.6. Niezależnie od takich różnic każde porozumienie dwustronne powinno zapewniać jasność w odniesieniu do:

- składu oddziałów policji oddelegowanych z państw kibiców przyjezdnych;

- podstawowych zadań w ramach takiego oddelegowania;
- uprawnień wykonawczych w ramach oddelegowania (o ile ma to zastosowanie);
- posiadania i wykorzystywania sprzętu technicznego do gromadzenia informacji wywiadowczych i dowodów (np. przenośnych kamer wideo i aparatów fotograficznych);
- rozmieszczenia przy użyciu środków ochrony indywidualnej (broń palna, gaz CS, pałki, tasery i inne);
- korzystania z niejawnych źródeł wywiadu osobowego;
- noszenia mundurów lub identyfikacji o wysokiej widoczności;
- uzgodnień dotyczących kontaktów z mediami a także,
- kosztów i uzgodnień logistycznych.

1.4.7. Można również rozważyć zalety rozmieszczenia umundurowanych członków wybranych (lub wszystkich) oddziałów policji oddelegowanych z państw kibiców przyjezdnych w międzynarodowych i kluczowych krajowych węzłach tranzytowych w państwie goszczącym, tak by wesprzeć kontrolę graniczną i egzekwowanie uzgodnień w zakresie wjazdu z myślą o ułatwianiu komunikacji z przybywającymi kibicami ich odpowiednich drużyn narodowych.

1.4.8. Takie rozmieszczenie unaocznia także kibicom przyjezdnym, że policja państwa goszczącego i policje państw uczestniczących ściśle ze sobą współpracują na rzecz ochrony i bezpieczeństwa publicznego w związku z turniejem.

1.4.9. W kwestii bardziej szczegółowych ustaleń dotyczących uzgodnień logistycznych i operacyjnych IPCC (zob. część czwarta poniżej) konieczne będą dodatkowe rozmowy i porozumienia.

1.4.10. Należy zwrócić uwagę, że wynikiem tych dwustronnych rozmów i porozumień nie mają być traktaty międzynarodowe, lecz raczej pomoc we wzajemnym zrozumieniu i konkretne (choć nie prawnie wiążące) zobowiązanie ze strony państwa uczestniczącego lub innego państwa do wspierania działań policyjnych państwa goszczącego oraz inne ustalenia dotyczące ochrony i bezpieczeństwa.

1.4.11. Po zakończeniu negocjacji uzgodnienia te powinny zostać podpisane przez obie strony na szczeblu rządowym lub policyjnym zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi obu stron.

ROLA EUROPOLU I USŁUGI WSPIERAJĄCE

1. Europol jest organem ścigania Unii Europejskiej, którego głównym celem jest zwiększenie bezpieczeństwa Europy z korzyścią dla wszystkich obywateli UE, w kontekście walki z terroryzmem, cyberprzestępczością oraz innymi poważnymi i zorganizowanymi formami przestępczości. Europol współpracuje również z wieloma państwami partnerskimi spoza UE i organizacjami międzynarodowymi.
2. Zadaniem Europolu jest wspieranie europejskich organów ścigania w zapobieganiu rozmaitym aktom transgranicznej przestępczości zorganizowanej i terroryzmu oraz reagowanie na nie. Chodzi tu o:
 - terroryzm;
 - handel ludźmi,
 - ułatwianie nielegalnej imigracji;
 - cyberprzestępczość;
 - fałszowanie pieniędzy;
 - mobilne zorganizowane grupy przestępcze a także,
 - przestępstwa przeciwko własności intelektualnej.
3. Europol realizuje te zadania poprzez świadczenie szeregu usług wspierających, takich jak:
 - hosting baz danych i kanałów komunikacji, które oferują państwom członkowskim szybkie i bezpieczne zdolności przechowywania, wyszukiwania, wizualizacji, analizowania i łączenia kluczowych informacji;

- prowadzenie całodobowego centrum operacyjnego na potrzeby wymiany danych dotyczących działalności przestępczej między Europolem, państwami członkowskimi UE i stronami trzecimi;
- Europejskie Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością (EC3);
- Wspólna Grupa Zadaniowa ds. Przeciwdziałania Cyberprzestępczości (J-CAT);
- Europejskie Centrum ds. Zwalczenia Terroryzmu (ECTC);
- Europejskie Centrum Zwalczenia Przemytu Migrantów (EMSC);
- Koalicja na rzecz Zwalczenia Przestępstw Przeciwko Własności Intelektualnej (IPC3);
- sieci ds. nielegalnej imigracji;
- sieci ds. nielegalnego handlu pojazdami;
- sieci ds. prania pieniędzy a także,
- sieci ds. fałszowania pieniędzy.

4. Europol realizuje również szeroki zakres projektów analitycznych (Analysis Projects – AP) dotyczących różnych wymiarów przestępczości.

- 4a. Projekt „AP Copy” wspiera zapobieganie przestępstwom związanym z naruszaniem praw własności intelektualnej i zwalczanie takich przestępstw. Mowa tu o przestępstwach popełnianych przez zorganizowane sieci przestępcze zajmujące się podrabianiem produktów i handlem nimi: ten rodzaj przestępczości często wiąże się z dużymi turniejami piłki nożnej.
- 4b. Projekt „AP Cyborg” wspiera dochodzenia w sprawie cyberprzestępczości mającej wpływ na krytyczną infrastrukturę komputerową i sieciową w UE. Działania w ramach tego projektu skupiają się przede wszystkim na cyberprzestępstwach generujących duże nielegalne zyski i popełnianych przez zorganizowane grupy. Obejmuje to szeroki zakres przestępstw wykorzystujących zaawansowane technologie, takich jak stosowanie złośliwego oprogramowania (tworzenie i dystrybucja kodu), oprogramowania szantażującego, hakowanie, phishing, wtargnięcie, kradzież tożsamości i oszustwa związane z internetem.

- 4c. Celem projektu „AP Hydra” jest wspieranie zapobiegania związanym z terroryzmem przestępstwom przeciwko życiu, zdrowiu, wolności osobistej lub mieniu i powiązanym przestępstwom popełnianym przez osoby fizyczne, grupy, sieci lub organizacje, a także zwalczanie takich przestępstw.
- 4d. Projekt „AP Migrant Smuggling” wspiera wykrywanie i rozbijanie zorganizowanych siatek przestępczych zajmujących się przemytem migrantów; skupia się na obszarach geograficznych będących ośrodkami działalności przestępczej i jej rozprzestrzeniania się.
- 4e. Projekt „AP Soya” wspiera walkę z fałszowaniem pieniędzy. Głównym priorytetem tego projektu jest walka z fałszowaniem euro, ale wspiera on również organy ścigania w przeciwdziałaniu fałszerstwom innych walut, takich jak dolar amerykański i funt szterling. Obejmuje to pomoc w likwidacji sieci dystrybucji i wykrywanie nielegalnych drukarni.
- 4f. Projekt „AP Sports Corruption” wspiera toczące się dochodzenia w sprawie korupcji w sporcie, w tym w sprawie nadużyć finansowych i oszustw, oraz powiązanej działalności przestępczej.
5. W odniesieniu do dużych imprez, w tym międzynarodowych turniejów piłki nożnej, Europol może (na wniosek) zapewnić szereg usług wspierających w celu dostarczania informacji na potrzeby operacji policji państwa goszczącego mających zapobiegać i przeciwdziałać zagrożeniom ze strony przestępczości zorganizowanej i zagrożeniom terrorystycznym związanym z turniejem, oraz w celu wspierania takich operacji. Usługi te obejmują:
- oddelegowanie ekspertów i rozmieszczenie mobilnych biur w celu wsparcia organów ścigania państwa goszczącego;
 - współpracę z państwem goszczącym, partnerami międzynarodowymi i agencjami przy przygotowywaniu planów operacyjnych dotyczących koordynacji operacji transgranicznych;
 - identyfikację zagrożeń przestępczych lub terrorystycznych, określenie zakresu operacji transgranicznych i środków niezbędnych do ukrócenia działalności przestępczej oraz identyfikacji sprawców i podjęcia wobec nich odpowiednich kroków a także,
 - zapewnienie standardowych uzgodnień dotyczących koordynacji operacji transgranicznych w siedzibie głównej Europolu, obejmujących oddelegowanie przedstawicieli państw uczestniczących i agencji partnerskich.

6. Państwa goszczące będą musiały zawrzeć szczegółowe porozumienia z Europolem oraz podpisać oświadczenia o dyskrecji zawodowej i zachowaniu poufności.

Źródło: Portal Europolu: <https://www.europol.europa.eu/about-europol>.

Terminy składania wniosków o usługi wspierające Europolu

Duże międzynarodowe imprezy sportowe (nr referencyjny Europolu 2570-50r1)	
Usługi wspierające	Oficjalny wniosek do Europolu
Wstępna ogólna ocena zagrożenia przestępczością zorganizowaną dotycząca turnieju (GTA)	12 miesięcy przed turniejem
Wstępna ogólna ocena zagrożenia terroryzmem dotycząca turnieju (GTTA)	12 miesięcy przed turniejem
Aktualizacje GTA lub GTTA	6 miesięcy przed turniejem
Szczegółowe oceny zagrożeń (określony rodzaj przestępczości)	6 miesięcy przed turniejem
Operacyjne wsparcie analityczne w ramach istniejących roboczych plików analitycznych Europolu	6 miesięcy przed turniejem
Szkolenie w zakresie analizy strategicznej	8 miesięcy przed turniejem
Szkolenie w zakresie analizy operacyjnej	8 miesięcy przed turniejem
Specjalistyczne kursy szkoleniowe (określony rodzaj przestępczości)	6 miesięcy przed turniejem
Oddelegowanie oficera(-ów) łącznikowego(-ych) Europolu do państwa goszczącego	12 miesięcy przed turniejem

[Należy zauważyć, że ta wersja pojawiła się we wcześniejszym wydaniu podręcznika UE i może wymagać aktualizacji]

ROLA I USŁUGI WSPIERAJĄCE INTERPOLU

1. Interpol (Międzynarodowa Organizacja Policji Kryminalnej) jest największą na świecie międzynarodową organizacją policyjną, liczącą 192 państwa członkowskie. Utworzono ją, aby ułatwić współpracę sił policyjnych na całym świecie w walce z przestępczością transgraniczną poprzez udostępnianie im wspólnych baz danych i specjalistycznej wiedzy fachowej.
2. W każdym państwie członkowskim działa krajowe biuro Interpolu, które ułatwia kontakty między krajowymi organami ścigania a ich odpowiednikami w innych państwach oraz z Sekretariatem Generalnym Interpolu (siedzibą główną) za pośrednictwem bezpiecznej sieci łączności. Sieć ta umożliwia organom ścigania w państwach członkowskich bezpieczne uzyskiwanie i przekazywanie danych dotyczących przestępczości i przestępców.
3. Podstawową funkcją Interpolu jest zwiększanie zdolności policji w państwach członkowskich w zakresie zapobiegania i zwalczania przestępczości międzynarodowej w trzech kluczowych obszarach:
 - (i) **Zwalczanie terroryzmu**, w tym przeciwdziałanie zagrożeniom CBRJW (chemicznym, biologicznym, radiologicznym, jądrowym i związanym z materiałami wybuchowymi). Interpol może wspierać organy ścigania w państwach członkowskich poprzez udostępnianie danych wywiadowczych na temat międzynarodowych sieci terrorystycznych, zgromadzonych przez państwa członkowskie na całym świecie, oraz poprzez pomoc w opracowywaniu analiz zagrożeń w związku z turniejami wysokiej rangi oraz w ułatwianiu identyfikacji i zatrzymywania podejrzanych.
 - (ii) **Przestępczość zorganizowana**. Interpol może zwiększyć zdolności organów ścigania w państwach członkowskich w zakresie skutecznego zwalczania poważnej przestępczości transgranicznej poprzez: a) ukierunkowane szkolenia policyjne oraz b) (na wniosek) doradztwo, wytyczne i wsparcie w budowaniu specjalnych jednostek zwalczania przestępczości z udziałem krajowych sił policyjnych. Ta druga możliwość obejmuje wymianę – za pośrednictwem kanałów Interpolu – wiedzy, umiejętności i najlepszych praktyk w zakresie działań policyjnych oraz ustanowienie globalnych standardów dotyczących sposobów zwalczania konkretnych form przestępczości.

- (iii) **Cyberprzestępczość.** Interpol może wspierać organy ścigania w państwach członkowskich, koordynując globalną reakcję na transgraniczne cyberzagrożenia i cyberataki poprzez gromadzenie i wymianę aktualnych informacji na temat zagrożeń, tendencji oraz ryzyk, aby pomóc państwom goszczącym w opracowywaniu strategii zapobiegania zakłóceniom w odniesieniu do istniejących i nowych zagrożeń cyberbezpieczeństwa oraz w opracowywaniu skoordynowanej wielopodmiotowej reakcji na takie zagrożenia.

4. Aby osiągnąć te cele, Interpol świadczy szereg usług.

- (i) **Bezpieczne globalne usługi łączności policyjnej.** Obejmuje to rozpowszechnianie krytycznych związanych z przestępczością danych za pośrednictwem systemu not międzynarodowych we wszystkich czterech językach urzędowych tej organizacji: arabskim, angielskim, francuskim i hiszpańskim. Na przykład **niebieskie noty** służą gromadzeniu dodatkowych informacji na temat tożsamości lub działalności konkretnych osób w związku z przestępstwami, a **zielone noty** – przekazywaniu ostrzeżeń i danych wywiadowczych dotyczących osób, które popełniły przestępstwa, i istnieje duże prawdopodobieństwo, że popełnią je również w innych państwach.
- (ii) **Usługi w zakresie danych operacyjnych i bazy danych dla policji.** Interpol prowadzi bazę danych, do której dostęp ma policja z całego świata i która zawiera informacje mogące pomóc w zapobieganiu przestępstwom i prowadzeniu dochodzeń w ich sprawie. Baza ta zawiera również dane kryminalne, takie jak profile kryminalne, rejestry karne, rejestry kradzieży, informacje o skradzionych paszportach, pojazdach, dziełach sztuki i fałszerstwach itp.
- (iii) **Operacyjne usługi wspierające policję.** Interpol wspiera funkcjonariuszy organów ścigania w terenie, udzielając wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych i prowadząc działania operacyjne, zwłaszcza w priorytetowych obszarach przestępczości, takich jak: ściganie osób ukrywających się, bezpieczeństwo publiczne i terroryzm, narkotyki i przestępczość zorganizowana, handel ludźmi oraz przestępczość finansowa i wykorzystująca zaawansowane technologie. Centrum Dowodzenia i Koordynacji działa całodobowo przez siedem dni w tygodniu.
- (iv) **Szkolenia i rozwój policji.** Globalny Ośrodek Kształcenia Interpolu to system zarządzania nauczaniem składający się z rejestru ekspertów, pakietów e-uczenia się oraz zbioru dokumentów naukowych i najlepszych praktyk. Ośrodek ten, wraz z tradycyjnymi programami szkoleniowymi, służy realizacji celu Interpolu, jakim jest zwiększenie zdolności państw członkowskich w zakresie zwalczania przestępczości transgranicznej i terroryzmu.

5. Interpol zapewnia również wsparcie dochodzeniowe, wiedzę fachową i szkolenia dla organów ścigania na całym świecie w odniesieniu do tych trzech głównych obszarów przestępczości transgranicznej. Szeroki mandat tej agencji obejmuje praktycznie wszystkie rodzaje przestępstw, w tym naruszenia własności intelektualnej.
6. Na wniosek państwa członkowskiego Interpol może również oddelegować Zespoły Reagowania na Incydenty lub Zespoły Wsparcia Dużych Imprez, złożone z ekspertów w odpowiednich dziedzinach. Oddelegowaniem tych zespołów zarządza Centrum Dowodzenia i Koordynacji Interpolu w siedzibie głównej tej organizacji.
7. Zespół **Wsparcia Dużych Imprez** z ramienia **Interpolu (IMEST)** pomaga krajowym organom policji państwa goszczącego dużą imprezę międzynarodową poprzez włączenie się do infrastruktury bezpieczeństwa turnieju w celu współpracy z główną agencją policyjną państwa goszczącego, tak by wspólnie opracować, koordynować i wdrażać uzgodnienia dotyczące bezpieczeństwa i tym samym zapobiegać wszelkim zagrożeniom terrorystycznym lub poważnym przestępstwom oraz reagować na nie.
8. IMEST może zapewnić natychmiastowy dostęp do niezbędnych danych, aby pomóc krajowym i zagranicznym oficerom łącznikowym państw uczestniczących w jak najlepszym wykorzystaniu baz danych Interpolu. Zespoły IMEST ułatwiają wymianę wiadomości i niezbędnych danych policyjnych między państwami w czasie rzeczywistym. Dane te obejmują odciski palców, zdjęcia, noty dotyczące osób poszukiwanych oraz dane dotyczące skradzionych i utraconych dokumentów podróży oraz skradzionych pojazdów silnikowych.

Źródło: <https://www.interpol.int/>

FRONTEX: ROLA I USŁUGI WSPIERAJĄCE

1. Frontex (Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej) został, w swojej obecnej formie, ustanowiony w 2016 r., a jego zadaniem jest promowanie, koordynowanie i rozwijanie europejskiego zarządzania granicami zgodnie z Kartą praw podstawowych UE i koncepcją europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami.
2. Na wniosek państwa członkowskiego Frontex zapewnia również pomoc techniczną i operacyjną poprzez wspólne operacje i szybkie interwencje na granicy.
3. Chociaż za regularne kontrolowanie granic wyłączną odpowiedzialność ponoszą państwa członkowskie, rola wspierająca Fronteksu koncentruje się na koordynacji rozmieszczania dodatkowych ekspertów i wyposażenia technicznego na tych obszarach przygranicznych, które znajdują się pod znaczną presją.
4. Eliminowanie takiej presji może polegać na wspieraniu państw goszczących duże imprezy sportowe, takie jak międzynarodowy turniej piłki nożnej. Takie operacje mogą koncentrować się na zapobieganiu przemytowi, handlowi ludźmi, terroryzmowi i przestępczości transgranicznej.
5. Wraz z organami państwa goszczącego Frontex opracowuje plan operacyjny obejmujący oszacowanie liczby funkcjonariuszy posiadających szczególną wiedzę fachową oraz ilość i rodzaj wymaganego wyposażenia technicznego, a także zasady użycia siły przez funkcjonariuszy rozmieszczonych w ramach operacji granicznej.
6. Następnie Frontex kieruje do wszystkich państw członkowskich i państw stowarzyszonych w ramach Schengen wnioski o udostępnienie potrzebnych funkcjonariuszy, jasno określając wymaganą wiedzę fachową i kompetencje (chodzi m.in. o ekspertów ds. dokumentów, osoby odpowiedzialne za odprawę graniczną, ekspertów w zakresie nadzoru, przewodników psów), a także specjalny sprzęt potrzebny do operacji (np. śmigłowce, samoloty, samochody patrolowe, sprzęt termowizyjny, wykrywacze pulsów). Każde państwo członkowskie decyduje następnie o poziomie wkładu, jaki może wnieść we wspólną operację.

7. Na etapie operacyjnym funkcjonariusze straży granicznej są, wraz z wyposażeniem technicznym, rozmieszczani na wyznaczonych obszarach przygranicznych w celu wykonywania swoich obowiązków zgodnie z planem operacyjnym. Rozmieszczeni funkcjonariusze (zwani zaproszonymi funkcjonariuszami) pracują pod dowództwem i kontrolą organów państwa, w którym prowadzona jest operacja.
8. Podczas rozmieszczenia zaproszeni funkcjonariusze mogą wykonywać wszystkie zadania i korzystać z wszelkich uprawnień w zakresie odprawy granicznej lub ochrony granicy zgodnie z kodeksem granicznym Schengen. Zadania te obejmują odprawę graniczną, ochronę granicy, stemplowanie, przesłuchiwanie osób nieposiadających dokumentów, sprawdzanie baz danych.
9. Zaproszeni funkcjonariusze noszą mundury swojego państwa i niebieską opaskę z oznaczeniami UE i Fronteksu. Do celów identyfikacji względem organów krajowych i obywateli danego państwa zaproszeni funkcjonariusze posiadają dokument akredytacyjny wystawiony przez Frontex i muszą go przedstawiać na żądanie.
10. Dane wywiadowcze i inne istotne informacje zgromadzone podczas operacji są udostępniane właściwym organom krajowym i Europolowi.

Źródło: <https://frontex.europa.eu/>

Część druga – Nadrzędne założenia polityczne i założenia strukturalne

Sekcja 2.1 Wielopodmiotowe uzgodnienia dotyczące planowania turnieju

2.1.1. Przed uzyskaniem statusu gospodarza lub współgospodarza dużego turnieju piłki nożnej o charakterze europejskim lub globalnym lub zaraz po dokonaniu przez organizujące turniej stowarzyszenia międzynarodowe (UEFA lub FIFA) wyborze w tym przedmiocie, organy państwa goszczącego muszą w podejściu wielopodmiotowym opracować koncepcję ochrony, bezpieczeństwa i obsługi obejmującą wiele nakładających się na siebie uzgodnień w celu zapewnienia bezpiecznego, chronionego i udanego przebiegu turnieju.

2.1.2. Będzie to wymagało ustanowienia:

- kierowanego przez rząd wielopodmiotowego komitetu organizacyjnego, w którego skład wejdą wszystkie kluczowe podmioty zaangażowane w turniej, odpowiedzialnego za nadzorowanie i koordynację planowania turnieju, uzgodnienia przygotowawcze i realizacyjne zgodnie z krajowymi przepisami konstytucyjnymi; a także,
- lokalnych/regionalnych wielopodmiotowych grup koordynacyjnych w miastach rozgrywek.

2.1.3. Nadrzędnym celem prowadzonych przez rząd przygotowań krajowych będzie opracowanie zintegrowanego, wielopodmiotowego podejścia do ochrony, bezpieczeństwa i obsługi konkretnego turnieju.

2.1.4. Ma to kluczowe znaczenie ze względu na to, że wszystkie elementy uzgodnień w sferze ochrony i bezpieczeństwa turnieju wzajemnie się na siebie nakładają. Doświadczenia pokazują na przykład, że środek z zakresu ochrony może mieć bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo i odwrotnie. podobnie środki z zakresu obsługi zastosowane wobec kibiców na stadionie, na którym odbywają się rozgrywki, lub w sieci transportu mogą mieć bezpośredni wpływ na dynamikę zarządzania tłumem w miejscach publicznych.

2.1.5. Policja państwa goszczącego będzie miała do odegrania kluczową rolę na każdym etapie tego procesu i istotne jest, aby była reprezentowana na wysokim szczeblu przez osoby zdolne do wpływania na kluczowe decyzje polityczne i strategiczne w odniesieniu do uzgodnień zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu miasta rozgrywek.

2.1.6. Istotne jest również, aby decydenci i specjaliści ds. strategii w policji państwa goszczącego określili i zdefiniowali strategię działań policyjnych podczas turnieju; jej celem ma być zapewnienie zharmonizowanych i zintegrowanych uzgodnień w zakresie działań policyjnych w każdym mieście rozgrywek, które mogą jednak być dostosowywane do potrzeb i uwarunkowań występujących w danym mieście (*zob.* część trzecia niniejszego podręcznika).

Sekcja 2.2 Krajowe uzgodnienia w zakresie planowania działań policyjnych

2.2.1. Ważne jest, aby policja państwa goszczącego uzupełniła obejmujące wiele podmiotów uzgodnienia w zakresie koordynacji poprzez ustanowienie (w pierwszej fazie planowania turnieju) grupy ds. planowania działań policyjnych w trakcie turnieju (zwyczajowo kierowanej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych).

2.2.2. Grupa ta powinna składać się z krajowych ekspertów policyjnych specjalizujących się w dziedzinach kontroli granicznej, zwalczania terroryzmu, przeciwdziałania różnym zagrożeniom ze strony poważnej i zorganizowanej przestępczości, zarządzania tłumem; członkami grupy powinni być szef narodowego punktu informacyjnego dla piłki nożnej (punktu NFIP) oraz przedstawiciele organów policji miasta rozgrywek.

2.2.3. Przy określaniu strategii działań policyjnych podczas turnieju i identyfikowaniu powiązanych zagrożeń grupa ds. planowania musi być świadoma, że wysokiej rangi międzynarodowe turnieje nie tylko stanowią poważne i wymagające wielu zasobów wyzwanie w zakresie zarządzania tłumem, ale budzą też wynikające z negatywnych pobudek zainteresowanie krajowych i międzynarodowych zorganizowanych grup przestępczych, grup terrorystycznych lub ekstremistycznych.

2.2.4. Zakres zadań grupy ds. planowania działań policyjnych powinien zatem obejmować:

- (i) identyfikowanie, określanie i definiowanie zestawu ważnych i wzajemnie powiązanych założeń w sferze planowania i działań operacyjnych prowadzonych przez policję i organy ścigania w odniesieniu do danego turnieju;
- (ii) zapewnienie, by strategia działań policyjnych podczas turnieju miała kompleksowy i wieloaspektowy charakter i obejmowała wszystkie elementy operacji policyjnych/operacji organów ścigania w państwie goszczącym i była opracowana w sposób pozwalający uwzględnić szereg przewidywanych i możliwych zakłóceń w turnieju oraz minimalizować ich wpływ;
- (iii) dokonanie przeglądu istniejących krajowych rozwiązań strategicznych, strukturalnych i operacyjnych w zakresie działań policyjnych w celu określenia, w jakim zakresie należy je uzupełnić lub dostosować do szczególnych wyzwań związanych z goszczeniem dużego międzynarodowego turnieju piłki nożnej trwającego kilka tygodni; a w świetle takiego przeglądu
- (iv) zaprojektowanie i zdefiniowanie infrastruktury dla działań policji państwa goszczącego podczas danego turnieju.

2.2.5. Doświadczenie pokazuje również, że kwestię międzynarodowej współpracy policyjnej należy włączyć do procesu planowania na jego wczesnym etapie. W tym celu zaleca się, by decydenci i specjaliści ds. strategii w policji państwa goszczącego utrzymywali kontakty z kluczowymi partnerami międzynarodowymi, takimi jak:

- funkcjonariusze z IPCC i inni eksperci ds. zarządzania tłumem doświadczeni w dziedzinie działań policyjnych podczas międzynarodowych turniejów piłki nożnej; a także,
- przedstawiciele Europolu, Interpolu i (w stosownych przypadkach) Fronteksu w zakresie dostępnego wsparcia i dostępnych usług w dziedzinie określania i przygotowywania strategii w zakresie zapobiegania zagrożeniom terrorystycznym i przestępczym powiązanym z turniejem i ich zwalczania (zob. sekcja 1.3 i 1.4a niniejszego podręcznika).

2.2.6. Podobnie jak w przypadku wszystkich procesów planowania turniejów plan działania określający założenia i cele, wraz z terminami i datami docelowymi, ułatwi planowanie działań policyjnych w państwie goszczącym, w tym przygotowania w zakresie krajowej i międzynarodowej współpracy i koordynacji policyjnej.

2.2.7. Część trzecia niniejszego podręcznika dotyczy planowania turniejowych operacji policyjnych w miastach rozgrywek i włączania tych operacji w lokalne (lub regionalne) wielopodmiotowe uzgodnienia w dziedzinie ochrony i bezpieczeństwa.

Sekcja 2.3 Krajowa i międzynarodowa struktura działań policyjnych na potrzeby turnieju

2.3.1. Jednym z głównych celów grupy ds. planowania działań policyjnych w państwie goszczącym będzie stworzenie starannie zaplanowanej struktury sił policyjnych; pierwszym krokiem powinien być tutaj przegląd istniejących struktur policyjnych przeprowadzony jak najszybciej po wybraniu danego kraju przez odpowiedni podmiot międzynarodowy na gospodarza turnieju.

2.3.2. Proces ten będzie wymagał rozważenia szeregu wzajemnie powiązanych założeń politycznych i kwestii strukturalnych oraz potrzeby włączenia IPCC i innych mechanizmów z zakresu międzynarodowej współpracy policyjnej w turniejowe struktury działań policyjnych.

2.3.3. Wynik przeglądu będzie zazwyczaj opierał się na ocenie struktury służącej koordynacji i wymianie informacji, którą już dysponuje policja państwa goszczącego, i w szczególności zależeć będzie od odpowiedzi na dwa pytania:

- Czy istniejąca struktura może sprostać potrzebom i wyzwaniom związanym z goszczeniem dużego turnieju międzynarodowego przez dłuższy okres (zazwyczaj przez miesiąc)?

- Czy korzystne byłoby stworzenie tymczasowej struktury koordynacji działań policyjnych dla konkretnego turnieju, aby zapewnić terminową wymianę informacji i terminowe analizy zagrożeń?

2.3.4. Po rozważeniu powyższych kwestii należy zająć się wzajemnie powiązanymi kwestiami strukturalnymi, tj. umiejscowieniem i strukturą:

- IPCC i turniejowych centrów ds. dowodzenia i działań operacyjnych;
- innych elementów turniejowej strategii działań policyjnych obejmującej funkcje doradcze i wspierające międzynarodowych partnerów policyjnych (często określanych jako „specjalistyczne komórki lub centra działań policyjnych”); a także,
- podmiotów koordynacji i nadzorowania działań policyjnych podczas turnieju (często nazywanych „centrami konsolidacyjnymi”).

Sekcja 2.4 Struktura i umiejscowienie specjalistycznych komórek/centrów działań policyjnych

2.4.1. Istnieje oczywista potrzeba, aby wszystkie te specjalistyczne policyjne komórki lub centra utrzymały swoje ustalone krajowe i międzynarodowe kanały wymiany informacji i danych wywiadowczych oraz uzgodnienia analityczne, a także swój odmienny i odrębny profil operacyjny.

2.4.2. Jednak jedna z kluczowych kwestii do rozważenia przez organy państwa goszczącego będzie dotyczyła zakresu i zalet wspólnego umiejscowienia zespołów: zarządzającego, koordynującego i analitycznego wszystkich specjalistycznych policyjnych komórek/centrów w turniejowym IPCC, w szczególności w świetle tego, czy podejście takie:

- ułatwi zarządzanie wyspecjalizowanym policyjnym personelem dochodzeniowym i operacyjnym i jego rozmieszczanie;
- zapewni terminową wymianę informacji na temat rozwoju sytuacji i terminowe analizy zagrożeń;
- zapewni skoordynowaną i zharmonizowaną strukturę działań policyjnych podczas turnieju; a także,
- zwiększy świadomość co do istnienia potrzeby stosowania wspólnego/całościowego podejścia.

2.4.3. Jak wskazano powyżej, takie wspólne umiejscowienie polegałoby na rozmieszczeniu podstawowej grupy krajowych i międzynarodowych ekspertów i analityków pełniących role zarządcze i koordynacyjne w celu:

- (i) utrzymywania kontaktów z odnośnymi siedzibami głównymi Europolu i Interpolu w zakresie wszystkich istotnych informacji napływających z całej Europy, świata i z mobilnych jednostek operacyjnych rozmieszczonych w państwie goszczącym na przejściach granicznych, w miastach rozgrywek oraz, w stosownych przypadkach, w innych miejscach;
- (ii) zapewnienia centralnego punktu oceny i analizy informacji oraz opracowywania analiz zagrożeń;
- (iii) prowadzenia konsultacji z umiejscowionym w tym samym miejscu zespołem zarządzającym IPCC i innymi wyspecjalizowanymi komórkami policyjnymi odnośnie do ewentualnego nakładania się obszarów zainteresowań, charakteru odnośnych zagrożeń oraz szerszego wpływu proponowanych środków prewencyjnych, zaradczych i minimalizujących ryzyko; oraz
- (iv) zapewnienia zintegrowanego i zharmonizowanego podejścia w odniesieniu do wszystkich elementów strategii działań policyjnych podczas turnieju.

2.4.4. Jeżeli organy przyjmujące stwierdzą, że wspólne umiejscowienie nie jest właściwym rozwiązaniem lub jest niewykonalne pod względem logistycznym, konieczne będzie oddelegowanie – przez specjalistyczne policyjne komórki/centra oraz przez partnerów międzynarodowych – do turniejowego IPCC oficerów łącznikowych z myślą o częściowym osiągnięciu określonych powyżej celów.

2.4.5. Dodatek 2.A przedstawia przykładową strukturę turniejowego IPCC oraz kanały przepływu informacji.

2.4.6. Dodatek 2.B przedstawia przykładową strukturę policyjnej wymiany informacji i analiz, w przypadku gdy IPCC i specjalistyczne policyjne komórki/centra na potrzeby turnieju (o wymiarze międzynarodowym) są umiejscowione w tym samym miejscu.

2.4.7. Dodatek 2.C również przedstawia przykładową strukturę koordynacji działań policyjnych, w wariantcie bez wspólnego umiejscowienia odnośnych jednostek.

Sekcja 2.5 Uzgodnienia w zakresie struktury i lokalizacji podmiotów koordynacji działań policyjnych podczas turnieju

2.5.1. Powiązaną kwestią, jaką należy rozstrzygnąć, są uzgodnienia do celów skutecznego nadzorowania i koordynowania różnych elementów strategii działań policyjnych podczas turnieju, w tym elementów mających wymiar międzynarodowy, z myślą o zastosowaniu zintegrowanego podejścia do działań policyjnych.

2.5.2. Pierwsza decyzja osób odpowiedzialnych za planowanie w państwie goszczącym musi dotyczyć tego, czy istniejące w nim struktura lub grupa rządowa lub policyjna mogą zostać wyznaczone na podmioty odpowiedzialne za koordynację działań policyjnych podczas turnieju („jednostkę konsolidacyjną”), czy też lepiej jest ustanowić specjalną dla danego turnieju grupę, która będzie pełnić tę kluczową rolę.

2.5.3. Jeżeli podjęta zostanie decyzja, że właściwym rozwiązaniem jest określenie specjalnych dla danego turnieju uzgodnień w zakresie koordynacji działań policyjnych, należy określić, gdzie odbywać się będą spotkania grupy koordynacyjnej. Jedną z możliwości jest organizowanie spotkań w IPCC. Podejście to byłoby szczególnie korzystne, gdyby postanowiono, że kluczowy personel ds. zarządzania i analiz z czterech głównych elementów objętych krajowymi uzgodnieniami w zakresie działań policyjnych i mających wymiar międzynarodowy zostanie umiejscowiony w tym samym miejscu, choć jako odmienne i odrębne jednostki.

2.5.4. Bez względu na umiejscowienie i nomenklaturę proces koordynacji działań policyjnych podczas turnieju powinien być prowadzony przez agencję rządową (zazwyczaj Ministerstwo Spraw Wewnętrznych) odpowiedzialną za uzgodnienia w zakresie działań policyjnych w państwie goszczącym.

2.5.5. Członkami grupy byłiby zazwyczaj wysocy rangą przedstawiciele wiodących krajowych organów ścigania, zespołu zarządzającego IPCC oraz wyżej wymienionych trzech specjalistycznych komórek/centrów policyjnych (straży granicznej, służby antyterrorystycznej i policji kryminalnej), wraz z organami policji miasta rozgrywek oraz miejsc tranzytu w państwach goszczących.

2.5.6. Ten podstawowy skład może być w rozszerzony o przedstawicieli Europolu, Interpolu i (w stosownych przypadkach) Fronteksu, oraz, jeśli zajdzie taka potrzeba, przedstawicieli komitetu organizacyjnego turnieju lub odpowiedniego międzynarodowego organu sportowego (zwykle UEFA lub FIFA).

2.5.7. Jak podkreślono powyżej, celem jest zapewnienie jak najszybszej wymiany informacji i analiz zagrożeń dotyczących istniejących lub pojawiających się ryzyk w celu określenia odpowiedniej i wspólnej reakcji sił policyjnych państwa goszczącego.

Sekcja 2.6 Grupa ds. planowania kryzysowego i koordynacji operacji podczas turnieju

2.6.1. Oprócz struktury dotyczącej działań policyjnych podczas turnieju, wielopodmiotowa rządowa grupa koordynacyjna będzie musiała ustanowić grupę wysokiego szczebla ds. planowania kryzysowego i operacji podczas turnieju, której przewodniczyć będzie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych lub wyznaczony departament krajowy lub wyznaczona agencja krajowa odpowiedzialne za planowanie kryzysowe, reagowanie i przywracanie porządku.

2.6.2. Celem powinno być wykorzystanie istniejących krajowych i lokalnych/regionalnych uzgodnień w zakresie planowania kryzysowego w procesie określania i definiowania wzmocnionych przygotowań do reagowania na nagłe incydenty i inne zakłócenia podczas turnieju, biorąc przy tym pod uwagę wpływ na społeczności lokalne i powiązane uzgodnienia w zakresie działań policyjnych.

2.6.3. Siły policyjne państwa goszczącego i zespół zarządzający IPCC będą miały do odegrania kluczową rolę w sytuacjach awaryjnych lub w sytuacjach poważnych zakłóceń podczas turnieju i powinny być odpowiednio reprezentowane.

2.6.4. Jednakże choć policja byłaby głównym podmiotem reagującym na przykład w przypadku incydentu terrorystycznego, inne rodzaje zakłóceń mogą wykraczać poza zakres kompetencji i wiedzy sił policyjnych.

2.6.5. Dlatego też oprócz przedstawicieli sił policyjnych państwa goszczącego i IPCC konieczne będzie włączenie do grupy ds. planowania kryzysowego ekspertów rządowych i innych wyznaczonych specjalistów na wypadek zdarzeń niezwiązanych z kwestami bezpieczeństwa, takich jak zjawiska klimatyczne, zakłócenia krajowej infrastruktury krytycznej, strajki, poważne zakłócenia w transporcie krajowym i międzynarodowym, protesty polityczne lub cywilne, nowe zagrożenia pandemiczne lub inne zagrożenia dla zdrowia itp.

2.6.6. Również i w tym przypadku włączyć należy przedstawicieli regionalnych lub lokalnych jednostek ds. planowania kryzysowego (z miast rozgrywek) wraz z, w stosownych przypadkach, przedstawicielami komitetu organizacyjnego turnieju i międzynarodowego organu sportowego (zwykle UEFA lub FIFA).

2.6.7. Przed turniejem zadaniem przedmiotowej grupy powinno być również zorganizowanie posiedzeń z udziałem podmiotów krajowych i podmiotów z miast rozgrywek dotyczących różnych scenariuszy planowania kryzysowego, z uwzględnieniem pomocniczej roli oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych w sytuacjach kryzysowych.

Sekcja 2.7 Przegląd ram prawnych i administracyjnych

2.7.1. Oprócz określenia i zdefiniowania struktury prowadzenia działań policyjnych podczas turnieju rządowa wielopodmiotowa grupa koordynacyjna będzie musiała również dokonać przeglądu istniejących ram prawnych i administracyjnych w celu ustalenia, czy potrzebne są dodatkowe przepisy (ewentualnie tymczasowo) w celu zapewnienia ochrony i bezpieczeństwa w państwie goszczącym oraz innych gwarancji i zobowiązań zaoferowanych na etapie ubiegania się o status gospodarza turnieju.

2.7.2. Proces ten powinien również obejmować analizę tego, czy potrzebne są dodatkowe przepisy w celu uwzględnienia specjalnych dla danego turnieju środków policyjnych, w szczególności w zakresie zwalczania przestępczości, innej zakazanej działalności oraz ułatwiania pełnienia roli gospodarza, wypełniania zadań przez oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych, a także realizowania innych elementów międzynarodowej współpracy policyjnej.

2.7.3. Z przeglądem tym wiązać się będzie potrzeba ustalenia, czy wymagane są uzgodnienia w zakresie dodatkowej i wzmocnionej kontroli wjazdu na granicach w okresie trwania turnieju, tak by opracować strategię odmowy wjazdu kibicom, o których wiadomo, że stwarzają ryzyko dla ochrony i bezpieczeństwa podczas turnieju lub inne ryzyko.

2.7.4. W stosownych przypadkach proces ten może obejmować rozważenie zastosowania częściowego zawieszenia ustaleń dotyczących swobody przemieszczania się w strefie Schengen oraz podjęcia negocjacji z państwami sąsiadującymi w przypadku granic lądowych.

2.7.5. Celem całego przeglądu prawnego będzie: zminimalizowanie dokonywanych w złej wierze zakłóceń w realizacji turnieju; zapewnienie, by policja państwa goszczącego i inne organy ścigania były uprawnione do zapobiegania wyzwaniom związanym z turniejem i skutecznego reagowania na te wyzwania; zapewnienie, by oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych mogły zapewniać wsparcie, o które zwróciły się organy państwa goszczącego.

Sekcja 2.8 Budżet przeznaczony na międzynarodową współpracę policyjną

2.8.1. Równie istotnym zadaniem kierowanej przez rząd grupy będzie przydzielenie na wczesnym etapie budżetu na wszystkie aspekty międzynarodowej współpracy policyjnej związanej z danym turniejem, w tym na koszty rozmieszczenia oddziałów policji oddelegowanych z państw kibiców przyjezdnych, koszty uzgodnień operacyjnych turniejowego IPCC oraz koszty działań innych specjalistycznych międzynarodowych agencji policyjnych.

Sekcja 2.9 Włączenie międzynarodowej współpracy policyjnej w przygotowania prowadzone przez państwo goszczące

2.9.1. W poprzednich sekcjach podkreślono znaczenie rozważenia i rozstrzygnięcia na wczesnym etapie kwestii związanych z krajową strukturą działań policyjnych i uzgodnieniami w zakresie koordynacji, a także znaczenie potrzeby włączenia międzynarodowych partnerów policyjnych w funkcji wspierającej.

2.9.2. Co ważne, międzynarodowa współpraca policyjna powinna również stanowić element strategii działań policyjnych na szczeblu miasta rozgrywek lub na szczeblu regionalnym. Proces ten można ułatwić poprzez:

- (i) organizowanie przed turniejem seminariów/konferencji prowadzonych przez specjalistów ds. strategii działań policyjnych podczas turniejów, których odbiorcami byłoby wspólnie komendanci policji z miast rozgrywek i przedstawiciele oddziałów policji oddelegowanych z państw kibiców przyjezdnych (oraz inne osoby stosownie do potrzeb) i których celem byłoby przekazanie wiedzy na temat kluczowych elementów strategii działań policyjnych podczas turnieju i uzgodnień dotyczących międzynarodowej współpracy i koordynacji policyjnej;
- (ii) organizowanie przed turniejem wizyt dowódców oddziałów policji oddelegowanych z państw kibiców przyjezdnych w miastach rozgrywek: będzie korzystne dla obu stron i wniesie wkład w prowadzone przez lokalną policję przygotowania uzgodnień logistycznych oraz wstępnych, rozwijanych na bieżąco i dynamicznych ocen ryzyka w zakresie ochrony i bezpieczeństwa dostosowanych do uwarunkowań miast rozgrywek oraz ułatwi te przygotowania; a także,
- (iii) włączanie – na długo przed rozpoczęciem turnieju – uzgodnień w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej w wielopodmiotowe strategie komunikacji i kontaktów z mediami opracowane na szczeblu krajowym i miasta rozgrywek.

2.9.3. Turniejowa strategia komunikacyjna powinna również zawierać jasne i spójne komunikaty na temat poziomów tolerancji dla wszelkich zachowań przestępczych lub innych zabronionych zachowań ze strony kibiców przyjezdnych i na temat sposobów reagowania na takie zachowania. Komunikaty te mogą być regularnie powielane i nagłaśniane w strategiach komunikacyjnych państw uczestniczących w turnieju z myślą o zapewnieniu, by żaden kibic nie mógł mieć wątpliwości co do konsekwencji, jakie poniesie, jeśli zaangażuje się w agresywne lub inne zabronione niewłaściwe zachowanie.

2.9.4. Dodatkowe informacje na temat komunikacji i kontaktów z mediami znajdują się w sekcjach 3.18–20 i 4.14 niniejszego podręcznika.

Sekcja 2.10 Turnieje, których gospodarzami jest wspólnie kilka państw

2.10.1. W przypadku turniejów, w których gospodarzami są dwa państwa lub większa liczba państw, doświadczenie i sprawdzone dobre praktyki zalecają, aby każdy współgospodarz określił własne uzgodnienia w zakresie międzynarodowej współpracy i koordynacji policyjnej.

2.10.2. Ta utrwalona dobra praktyka opiera się na szeregu kluczowych założeń, obejmujących m.in.:

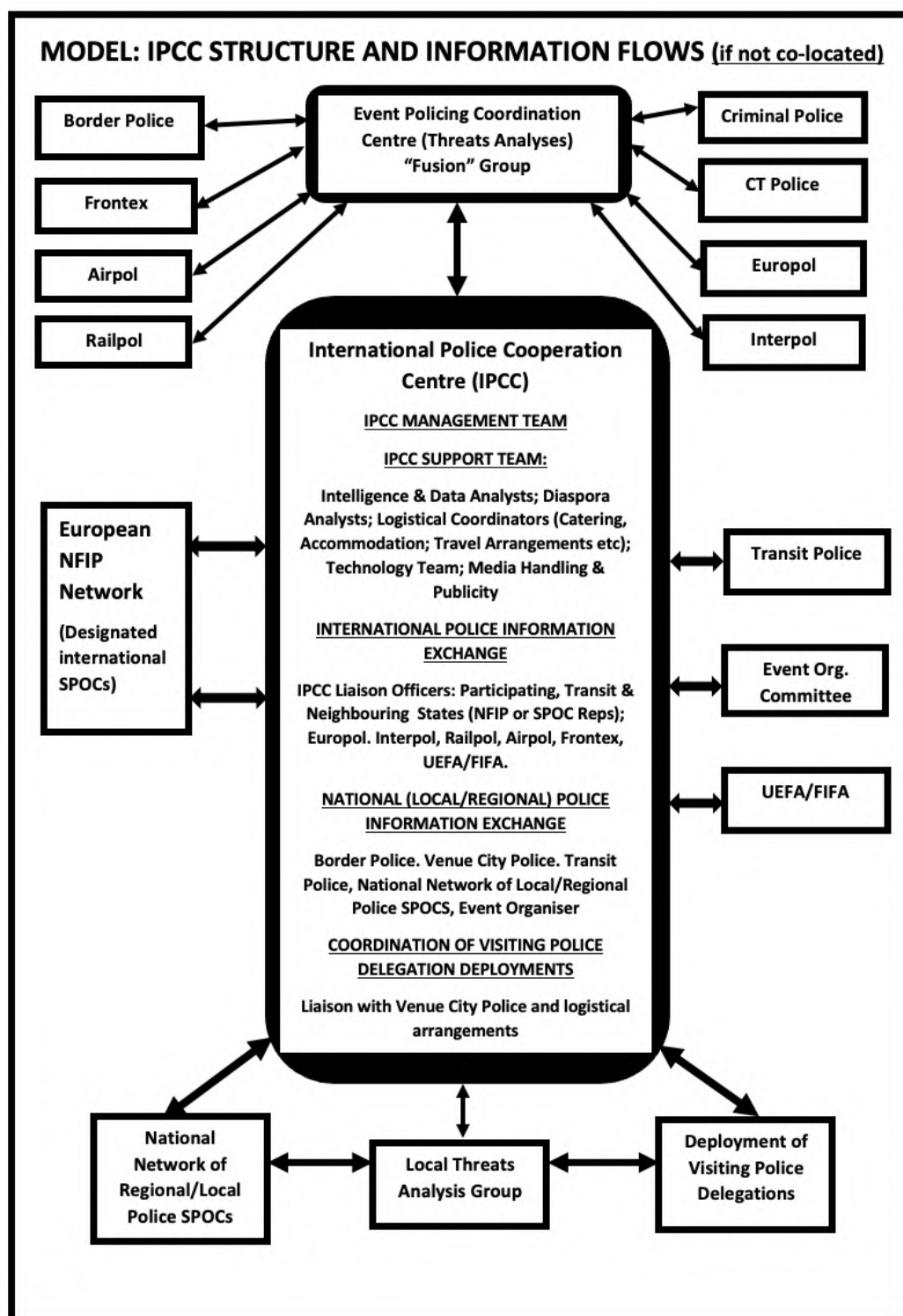
- (i) poszanowanie suwerenności każdego państwa goszczącego i jego obowiązek zapewnienia chronionego i bezpiecznego środowiska w odniesieniu do tych elementów turnieju, które mają miejsce na jego terytorium;
- (ii) duże zróżnicowanie ram prawnych, struktur policyjnych i szeroki wachlarz innych specyficznych dla krajowego kontekstu zmiennych, które prawdopodobnie występują w państwach wspólnie goszczących turniej;
- (iii) koordynację i integrację założeń dotyczących działań policyjnych podczas turnieju prowadzonych na szczeblu krajowym i miasta rozgrywek; a także,
- (iv) krajowy charakter analiz zagrożeń opartych na danych wywiadowczych i powiązanego zarządzania planowaniem kryzysowym i uzgodnieniami operacyjnymi na szczeblu krajowym i lokalnym/regionalnym itp.

2.10.3. Dobra praktyka odzwierciedla również korzyści, jakie generowane są dzięki istnieniu IPCC w każdym państwie goszczącym, których zadaniem jest pełnienie trojkiej funkcji, o której mowa w części pierwszej i części czwartej niniejszego podręcznika.

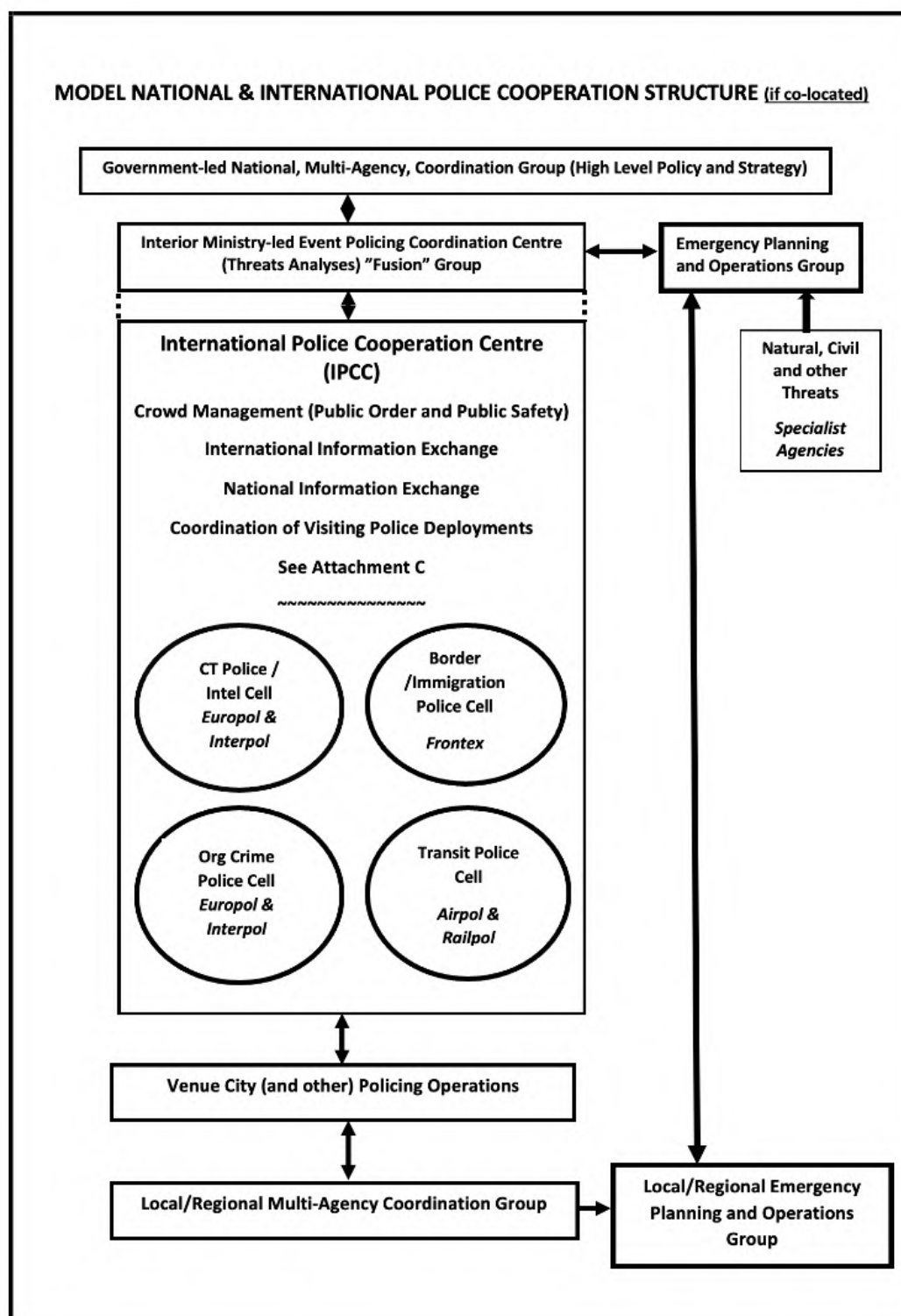
2.10.4. W związku z powyższym – z wyjątkiem turnieju Euro 2020, gdy gospodarzami było wiele państw i konieczna była centralizacja międzynarodowej wymiany informacji policyjnej (ale nie innych funkcji IPCC) – i w świetle potrzeby reagowania na potencjalne zagrożenia dla turnieju w sposób dostosowany do sytuacji w każdym państwie goszczącym, państwa będące współgospodarzami zwykle decydowały się ustanawiać równoległe turniejowe strategie i struktury w zakresie działań policyjnych i wymiany informacji. Podejście to sprawdziło się i pozostaje wariantem zalecanym.

2.10.5. W związku z tym w przypadku państw wspólnie goszczących turniej oczywistą potrzebą będzie uzgodnienie przez nie sposobu komunikacji i wymiany informacji między ich punktami kontaktowymi.

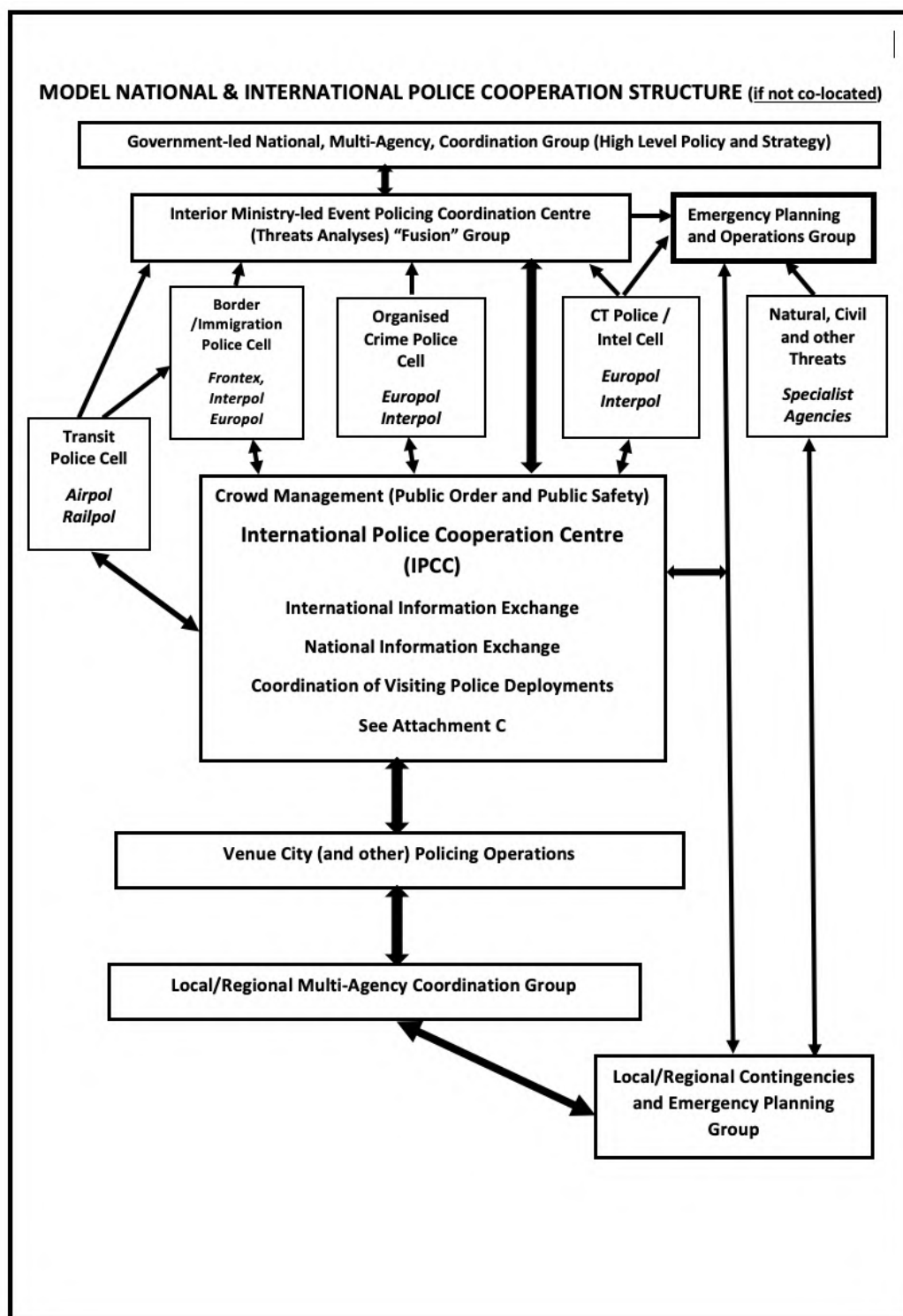
PRZYKŁADOWY MODEL: STRUKTURA IPCC I PRZEPŁYW INFORMACJI

**PRZYKŁADOWY MODEL: STRUKTURA KOORDYNACJI KRAJOWYCH
I MIĘDZYNARODOWYCH DZIAŁAŃ POLICYJNYCH (jeśli umiejscowiona w tym samym
miejsce)**

**PRZYKŁADOWY MODEL: STRUKTURA KOORDYNACJI KRAJOWYCH
I MIĘDZYNARODOWYCH DZIAŁAŃ POLICYJNYCH (jeśli nie jest umiejscowiona
w tym samym miejscu)**

Część trzecia – Planowanie operacji policyjnych w związku z turniejem w miastach rozgrywek

Sekcja 3.1 Planowanie i przygotowywanie działań policyjnych w mieście rozgrywek

3.1.1. W częściach pierwszej i drugiej niniejszego podręcznika skupiono się na kluczowej roli policji i innych organów na szczeblu krajowym w zapewnianiu ram politycznych, strukturalnych i wspomagających w celu zapewnienia kompleksowej i skoordynowanej strategii działań policyjnych podczas turnieju obejmującej aspekt międzynarodowej współpracy policyjnej.

3.1.2. Niniejsza część podręcznika opisuje kolejny krok tego procesu, koncentrując się na planowaniu operacyjnym i wynikających z przygotowań wyzwań, którymi muszą zajmować się wyznaczeni decydenci i specjaliści ds. strategii odpowiedzialni za planowanie działań policyjnych i operacje w miastach rozgrywek.

3.1.3. Struktury policyjne i kompetencje policji różnią się w poszczególnych państwach Europy, stąd uznaje się, że odpowiedzialność za większość lub niektóre z przedstawionych poniżej kwestii może spoczywać na komendancie policji w mieście rozgrywek lub na lokalnym lub regionalnym organie, jeśli tak przewidują konstytucja krajowa lub krajowe ramy prawne.

3.1.4. Jednakże dla uproszczenia w niniejszej części podręcznika stosuje się termin „*organy policji miasta rozgrywek*”. Interpretując ten termin, należy mieć na uwadze konkretne uwarunkowania, które mają zastosowanie w każdym mieście rozgrywek w zakresie przyjmowania odpowiedzialności za ustalanie strategii działań policyjnych oraz planowanie i przeprowadzanie operacji policyjnych w związku z meczami turniejowymi.

Sekcja 3.2 Kontakty policji miasta rozgrywek z organami krajowymi

3.2.1. Jak wskazano powyżej, ramy polityczne, strukturalne i wspomagające działań policyjnych podczas turnieju stanowią podstawę strategicznych elementów operacyjnego planowania i operacyjnych przygotowań dokonywanych przez policję w miastach rozgrywek.

3.2.2. Wskazane jest zatem, aby organy policji miasta rozgrywek uczestniczyły w krajowym procesie decyzyjnym odbywającym się przed turniejem i w jego trakcie.

3.2.3. Obejmuje to oddelegowanie oficerów łącznikowych do IPCC oraz do komórek/centrów ds. zwalczania terroryzmu i przestępczości zorganizowanej, o których mowa w sekcjach 1 i 2 powyżej.

3.2.4. Ma to kluczowe znaczenie, ponieważ odpowiedzialność za planowanie i realizowanie operacji reagowania w związku z wszelkimi zagrożeniami przestępczymi lub terrorystycznymi w dużej mierze spoczywać będzie na organach policji miasta rozgrywek, aczkolwiek przy wsparciu krajowych i międzynarodowych ekspertów i agencji policyjnych.

3.2.5. Aby przygotować się na to wyzwanie i realizować inne elementy strategii działań policyjnych państwa goszczącego, organy policji miasta rozgrywek powinny rozpocząć własne działania w zakresie planowania z dużym wyprzedzeniem przed turniejem i dysponować kompleksową i elastyczną strategią działań policyjnych miasta rozgrywek co najmniej sześć miesięcy przed rozpoczęciem turnieju (z zastrzeżeniem możliwości dokonywania drobnych zmian).

Sekcja 3.3 Uzgodnienia strukturalne w zakresie planowania i prowadzenia działań operacyjnych przez policję miasta rozgrywek

3.3.1. Aby osiągnąć ten cel, organy policji miasta rozgrywek muszą określić i zdefiniować własne uzgodnienia strukturalne dotyczące turnieju, z uwzględnieniem instrukcji i wytycznych wydanych na szczeblu krajowym.

3.3.2. Uzgodnienia te powinny mieć charakter dodatkowy w stosunku do uczestnictwa organów policji miasta rozgrywek w wyznaczonym lokalnym lub regionalnym wielopodmiotowym Komitecie / lokalnej lub regionalnej wielopodmiotowej grupie ds. organizacji i koordynacji turnieju oraz mieć na celu wnoszenie wkładu w działania takich podmiotów.

3.3.3. Struktura działań policyjnych miasta rozgrywek powinna obejmować utworzenie grupy ds. planowania działań policyjnych w związku z turniejem co najmniej rok przed jego rozpoczęciem.

3.3.4. Na czele tej grupy powinien stanąć szef organu policji miasta rozgrywek lub wyznaczony przedstawiciel odpowiedzialny za strategię działań policyjnych i planowanie operacyjne w mieście rozgrywek podczas turnieju.

3.3.5. Ponadto w skład tej grupy powinni wchodzić specjaliści ds. zarządzania tłumem (tj. ds. porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego), specjaliści ze szczebla lokalnego (jeśli tacy istnieją i w zgodzie z odpowiednimi krajowymi kanałami współpracy), przedstawiciel punktu NFIP, przedstawiciele policji kryminalnej (mający zajmować się związanymi z turniejem zagrożeniami ze strony przestępczości zorganizowanej i zagrożeniami kryminalnymi mającymi spontaniczny charakter), służb antyterrorystycznych (mający zajmować się wszelkimi zagrożeniami terrorystycznymi i zagrożeniami ze strony ekstremistów politycznych), policji drogowej, policji transportowej, służb policji odpowiedzialnych za kontakty ze społeczeństwem lub innych policyjnych służb, które mogą odegrać rolę w procesie planowania turnieju i których kompetencje operacyjne mogą zostać dostosowane/rozszerzone podczas trwania turnieju.

3.3.6. W miarę zbliżania się daty rozpoczęcia turnieju, gdy struktury zajmujące się działaniami policyjnymi w miastach rozgrywek przechodzą z fazy planowania do fazy operacyjnej, należy ustanowić turniejowe centrum operacji policyjnych.

3.3.7. Oprócz jednostek policyjnych zaangażowanych w uzgodnienia w zakresie planowania i przygotowań, w funkcjonowanie centrum działań policyjnych powinni być włączeni oficerowie łącznikowi z krajowych specjalistycznych komórek policyjnych odpowiedzialni za zwalczanie związanych z turniejem przestępczości zorganizowanej i terroryzmu.

3.3.8. W centrum działań policyjnych powinien również pracować koordynator ds. działań oddziałów policji oddelegowanych z państw kibiców przyjezdnych (zob. część piąta) w tych okresach, w których odnośne drużyny narodowe uczestniczą w meczach odbywających się w danym mieście rozgrywek.

3.3.9. W centrum działań policyjnych miasta rozgrywek powinien pracować personel wyznaczony do analizowania różnych źródeł informacji otrzymanych od IPCC, oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych, policji granicznej, policji transportowej, policji drogowej i krajowych operacyjnych komórek ds. przestępczości i zwalczania terroryzmu. Personel centrum będzie również musiał zajmować się obsługą mediów, kwestiami logistycznymi, informatycznymi i innymi uzgodnieniami i usługami infrastrukturalnymi.

Sekcja 3.4 Rola grupy ds. planowania działań policyjnych w związku z turniejem działającej w mieście rozgrywek

3.4.1. Główną rolą grupy ds. planowania działań policyjnych w związku z turniejem działającej w mieście rozgrywek będzie skupianie się na przygotowaniu kompleksowych uzgodnień dotyczących działań policyjnych, obejmujących szeroki zakres aspektów, w tym:

- operacje zarządzania tłumem w związku z turniejem w miejscach publicznych;
- wypełnianie zadań na stadionach i kontakty z organizatorami turniejów;
- zagrożenia terrorystyczne, inne zakłócenia lub nagłe incydenty;
- działania na rzecz gwarancji bezpieczeństwa dla społeczności lokalnej;
- kwestie związane z ruchem drogowym i transportem publicznym; oraz
- kontakty z mediami.

3.4.2. Planowanie działań policyjnych w mieście rozgrywek w dużej mierze będzie dotyczyć uzgodnień w zakresie zarządzania tłumem (porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego) oraz wszystkich czynników, które mogą mieć wpływ na operacje policyjne w związku z turniejem.

3.4.3. Jest to spójne z założeniem, że zarządzanie tłumem jest priorytetowym elementem lokalnej/regionalnej strategii działań policyjnych podczas turnieju. Element ten wymaga również wieloaspektowego i długotrwałego podejścia obejmującego okres przed turniejem i kończącego się po ostatnim turniejowym meczu odbywającym się w danym mieście rozgrywek.

3.4.4. Ponadto, obok działań na wypadek poważnej sytuacji związanej z terroryzmem lub innej sytuacji kryzysowej, zarządzanie tłumem jest również elementem strategii działań policyjnych miasta rozgrywek, który będzie miał największy wpływ na społeczności i przedsiębiorstwa lokalne.

3.4.5. Punktem wyjścia do przygotowania i opracowania uzgodnień w zakresie zarządzania tłumem w mieście rozgrywek będą strategiczne, taktyczne i operacyjne kryteria wynikające z krajowej strategii działań policji państwa goszczącego podczas turnieju.

3.4.6. Ma to duże znaczenie, ponieważ bardzo pożądanym jest, by policja we wszystkich miastach rozgrywek stosowała zharmonizowane podejście do postępowania z kibicami miejscowymi i przyjezdnymi.

3.4.7. Jednak przygotowania operacji policyjnych w mieście rozgrywek, a następnie same operacje, muszą również uwzględniać uwarunkowania lokalne, których niektóre aspekty mogą być specyficzne dla danego miasta.

3.4.8. Organy policji miasta rozgrywek będą również musiały ściśle współpracować, przez rozpoczęciem turnieju i w jego trakcie, z wieloma władzami lokalnymi i zainteresowanymi stronami, w tym z:

- władzami miejskimi i zarządcami dróg (jeśli to odrębne jednostki);
- strażą pożarną i służbami ratunkowymi;
- krajowymi i lokalnymi (z miasta rozgrywek) wielopodmiotowymi komitetami organizacyjnymi/koordynacyjnymi;
- zarządcą stadionu rozgrywek i pracownikiem odpowiedzialnym za bezpieczeństwo na stadionie;
- organami/przedsiębiorstwami odpowiadającymi za transport publiczny;
- dostawcami usług działającymi w centrum miasta (takimi jak bary, restauracje, obiekty zakwaterowania i biura informacji turystycznej);
- lokalnymi (lub regionalnymi) jednostkami ds. planowania kryzysowego;
- lokalnymi społecznościami mieszkańców i przedsiębiorców; a także,
- grupami kibiców lokalnych (oraz w miarę możliwości grupami kibiców przyjezdnych).

3.4.9. Ma to kluczowe znaczenie ze względu na nakładający się na siebie charakter wszystkich tworzonych przez lokalne podmioty planów oraz potrzebę wspólnego, wielopodmiotowego podejścia do każdego meczu turnieju odbywającego się w mieście rozgrywek.

3.4.10. Szeroko zakrojona współpraca lokalna jest również warunkiem wstępnym zapewnienia, by w fazie planowania turnieju określono przewidywane lub potencjalne scenariusze, które mogą mieć wpływ na operacje policyjne w okresie każdego „cyklu meczu”.

3.4.11. |Pojęcie cyklu meczu oparte jest na ustalonej koncepcji „cyklu wydarzenia”, której stosowanie zaleca się państwom goszczącym pojedyncze mecze wysokiej rangi, takie jak finały rozgrywek klubowych UEFA.

3.4.12. Zasadniczo cykl meczu podczas każdego turnieju zaczyna się, gdy kibice przyjezdni rozpoczynają podróż do miasta rozgrywek, i kończy się, gdy opuszczają to miasto.

3.4.13. Celem wszystkich działań powinno być zapewnienie, by strategia działań policyjnych stosowana w mieście rozgrywek podczas turnieju była kompleksowa, a jednocześnie wystarczająco elastyczna, aby można było skutecznie reagować na wszelkie scenariusze, które mogą wystąpić podczas turnieju.

3.4.14. W poniższych sekcjach przedstawiono szereg kluczowych, koniecznych do uwzględnienia kwestii w zakresie planowania działań policyjnych w mieście rozgrywek oraz powiązane z nimi wymogi w zakresie kontaktów z partnerami i zainteresowanymi stronami niezbędne do osiągnięcia tego celu.

Sekcja 3.5 Kontakty policji miasta rozgrywek z policyjnymi centrami operacyjnymi/komórkami ds. przestępczości zorganizowanej i zwalczania terroryzmu

3.5.1. Informacje na temat wsparcia udzielanego krajowym organom policji przez międzynarodowe agencje policyjne takie jak Europol i Interpol znajdują się w części pierwszej niniejszego podręcznika.

3.5.2. Rola i zakres kompetencji międzynarodowych agencji policyjnych nie obejmują funkcji zarządzania tłumem, choć na przykład Europol przekazuje europejskiej sieci punktów NFIP informacje na temat niektórych kwestii, które mogą mieć wpływ na zachowanie tłumu podczas turnieju, w szczególności informacje na temat powiązań między niektórymi kibicami stwarzającymi ryzyko a ekstremistycznymi ugrupowaniami politycznymi lub zorganizowanymi grupami przestępczymi.

3.5.3. Takie dane wywiadowcze lub inne informacje, które mogą mieć wpływ na planowanie działań policyjnych i operacje policyjne w mieście rozgrywek, powinny być jednak ujęte we wstępnych sprawozdaniach przedkładanych przez odpowiednie punkty NFIP (lub punkty SPOC w państwach nieuczestniczących w sieci punktów NFIP) turniejowemu IPCC.

3.5.4. Następnie informacje te powinny być przekazywane wyznaczonym do kontaktu funkcjonariuszom policji w miastach rozgrywek, zarówno bezpośrednio lub za pośrednictwem oficerów łącznikowych z policji miasta rozgrywek oddelegowanych do IPCC (zob. część czwarta niniejszego podręcznika).

3.5.5. Jak podkreślono w sekcji 1.4a niniejszego sprawozdania, rola międzynarodowej współpracy policyjnej w odniesieniu do związanych z turniejem przestępczości zorganizowanej lub zagrożeń terrorystycznych powinna zostać ujęta w porozumieniach dwustronnych zawieranych na szczeblu krajowym z odnośnymi agencjami.

3.5.6. Aby zapewnić skuteczną realizację tych uzgodnień (zob. sekcja 2.4 powyżej), należy rozważyć ustanowienie na szczeblu krajowym wyspecjalizowanych komórek operacyjnych policji (którym informacje dostarczają i których wspierają międzynarodowi partnerzy policyjni) w celu:

- gromadzenia i analizowania informacji uzyskanych z istniejących krajowych lub międzynarodowych policyjnych kanałów wywiadowczych;
- przygotowywania analiz zagrożeń; oraz
- ustalania działań policyjnych niezbędnych do zapobiegania wszelkim specyficznym dla danego turnieju zagrożeniom związanym z krajową lub międzynarodową przestępczością zorganizowaną lub zagrożeniami terrorystycznymi i do reagowania na nie.

3.5.7. Jeżeli chodzi o planowanie turniejów, organy policji miasta rozgrywek powinny zatem ustanowić skuteczne (aktywne całodobowo, 7 dni w tygodniu) uzgodnienia w zakresie kontaktów z turniejowymi komórkami operacyjnymi ds. przestępczości zorganizowanej i zwalczania terroryzmu.

3.5.8. Zapewni to terminowe udzielanie porad na temat wszelkich pojawiających się lub stwierdzonych ryzyk, które (i) wymagają reakcji policji miasta rozgrywek (lub policji regionalnej) i (ii) mają wpływ na prowadzone przez policję miasta rozgrywek operacje zarządzania tłumem.

3.5.9. Wysoce wskazane jest również, aby policja miasta rozgrywek była reprezentowana na wysokim szczeblu na posiedzeniach grupy ds. koordynacji działań policyjnych podczas turnieju („jednostki konsolidacyjnej”) (zob. sekcja 2.6 niniejszego podręcznika).

Sekcja 3.6 Rola policji miasta rozgrywek w planowaniu i przeprowadzaniu działań na wypadek zagrożeń terrorystycznych

3.6.1. Podczas gdy organizator turnieju i zarządca stadionu są odpowiedzialni za wdrażanie środków niezbędnych do zminimalizowania ryzyka ataku terrorystycznego na stadionie i jego potencjalnych skutków, organy policji miasta rozgrywek – otrzymujące informacje i wsparcie od krajowych, regionalnych i lokalnych specjalistów ds. zwalczania terroryzmu – będą ponosić główną odpowiedzialność za planowanie i przeprowadzanie działań na wypadek zagrożeń terrorystycznych w samym mieście rozgrywek.

3.6.2. Organy policji miasta rozgrywek będą również odgrywać kluczową rolę w reagowaniu na potencjalne mające miejsce na stadionach sytuacje związane z terroryzmem. Ich rola powinna zostać określona i zdefiniowana w stadionowych i miejskich protokołach planowania kryzysowego.

3.6.3. Na etapie planowania organy policji miasta rozgrywek będą w dużym stopniu polegać na wskazówkach otrzymywanych od policyjnych ekspertów ds. zwalczania terroryzmu lub krajowej agencji antyterrorystycznej w odniesieniu do wielu istotnych kwestii, w tym w zakresie:

- ogólnych poziomów zagrożenia;
- charakteru ewentualnych ataków terrorystycznych;
- środków prewencyjnych, odstraszających i środków reagowania;
- doradztwa na temat wyposażenia i pomocy technicznych;
- zapewniania szkoleń dla funkcjonariuszy policji „pierwszej linii” w zakresie rozpoznawania wrogich działań;
- środków fizycznych stosowanych w centrach miast i miejscach publicznych w pobliżu stadionu, w tym kontroli ruchu i parkowania oraz barier fizycznych; a także,
- roli policji miasta rozgrywek (i oddziałów policji oddelegowanych z państw kibiców przyjezdnych) podczas turnieju w przypadku ataku na stadion podczas rozgrywek.

3.6.4. Na operacyjnym etapie turnieju doradztwo to powinno być uzupełniane przez informacje i wskazówki eksperckie zapewniane przez wyznaczoną policyjną komórkę operacyjną ds. działań antyterrorystycznych podczas turnieju.

3.6.5. Dodatkowe i bardziej szczegółowe informacje na temat środków zapobiegania terroryzmowi i jego ograniczania można znaleźć w załączniku A do skonsolidowanego zalecenia Rady Europy nr 1/2015, zmienionego w 2019 r. i przyjętego w 2020 r.

Sekcja 3.7 Rola policji miasta rozgrywek w planowaniu i przeprowadzaniu działań na wypadek zachowań o znamionach ekstremizmu politycznego lub dyskryminacji

3.7.1. Organy policji miasta rozgrywek powinny również współpracować ze specjalistami w zakresie prewencji i zwalczania – w miejscach publicznych – zachowań przestępczych lub zabronionych wynikających z ekstremizmu politycznego lub religijnego lub zachowań dyskryminacyjnych, w tym „przestępstw z nienawiści”.

3.7.2. Plany policji miasta rozgrywek muszą również uwzględniać potrzebę udzielania wsparcia zarządcy stadionu w reagowaniu na zachowania tego typu mające miejsce w ramach obiektu.

3.7.3. Plany policji miasta rozgrywek w zakresie zwalczania ekstremizmu i dyskryminacji powinny obejmować szereg wzajemnie powiązanych celów, w tym:

- nagłaśnianie zamiaru przyjęcia podejścia „zero tolerancji” w odniesieniu do odnośnych zachowań zabronionych w krajowych ramach prawnych i administracyjnych;
- szkolenie funkcjonariuszy policji na temat tego, co stanowi i jak rozpoznawać działania ekstremistyczne i dyskryminacyjne;
- uzyskanie z punktów NFIP państw uczestniczących w meczach turniejowych w mieście rozgrywek informacji na temat wszelkich powiązań między kibicami ich drużyn narodowych a ekstremistycznymi grupami politycznymi;
- opracowanie operacyjnej strategii działań policyjnych w zakresie prewencji i zwalczania zachowań ekstremistycznych lub dyskryminacyjnych skupiającej się na wczesnych i ukierunkowanych interwencjach wobec osób lub grup popełniających odnośne przestępstwa lub wykroczenia administracyjne; a także,

- utrzymywanie kontaktów z grupami kibiców lokalnych i ambasadami kibiców przyjezdnych oraz koordynatorami ds. współpracy z kibicami w celu informowania o znaczeniu wdrażania strategii przeciwdziałania ekstremizmowi i dyskryminacji.

Sekcja 3.8 Rola policji miasta rozgrywek w lokalnych (lub regionalnych) uzgodnieniach w zakresie planowania kryzysowego

3.8.1. W sekcji 2.6 niniejszego podręcznika przedstawiono znaczenie i rolę grupy ds. planowania kryzysowego i koordynacji działań podczas turnieju oraz celowość organizowania przez tę grupę przedturniejowych posiedzeń z udziałem wielu podmiotów na szczeblu krajowym i na szczeblu miasta rozgrywek dotyczących szeregu scenariuszy planowania kryzysowego.

3.8.2. Jednym z kluczowych działań organów policji miasta rozgrywek w zakresie planowania będą zatem kontakty z lokalnymi lub regionalnymi jednostkami ds. planowania kryzysowego i z lokalnymi partnerami, w tym z władzami miejskimi, służbami ratunkowymi, zarządcą stadionu i przedstawicielami innych podmiotów posiadającymi odpowiednią wiedzę fachową w celu zidentyfikowania jak największej liczby różnorodnych scenariuszy sytuacji kryzysowych i przygotowania się na nie.

3.8.3. Plany na wypadek sytuacji kryzysowych będą opierać się na szeregu dobrych praktyk europejskich, natomiast plany w tym zakresie sporządzane przez miasta rozgrywek będą również musiały odzwierciedlać lokalne potrzeby i uwarunkowania. W związku z tym plany te będą musiały być dostosowane, tak aby odzwierciedlały charakter i lokalizację danego kryzysu lub zagrożenia.

3.8.4. Jak określono w sekcji 2.6 powyżej, poważne zakłócenia turnieju mogą wynikać z wielu możliwych zdarzeń, w tym z zagrożeń terrorystycznych, zjawisk klimatycznych, zakłóceń krajowej infrastruktury krytycznej, strajków, poważnych zakłóceń w transporcie krajowym i międzynarodowym, protestów politycznych lub cywilnych, nowych zagrożeń pandemicznych lub innych zagrożeń dla zdrowia itp.

3.8.5. Dlatego też każdy lokalny (lub regionalny) plan na wypadek sytuacji kryzysowych będzie musiał również zawierać kompleksowe (i elastyczne) wytyczne dotyczące roli organów policji miasta rozgrywek odnośnie do szerokiego zestawu potencjalnych sytuacji kryzysowych, w tym w zakresie przewidywanego wpływu na operacje zarządzania tłumem.

3.8.6. W związku z tym każdy plan scenariusza na wypadek sytuacji kryzysowej powinien określać działania, które należy podjąć, na przykład w odniesieniu do:

- organizacji i struktury uzgodnień w zakresie działań na wypadek sytuacji kryzysowej;
- procedur powiadamiania i uruchamiania planu na wypadek sytuacji kryzysowej;
- procedur rozmieszczania specjalistów i dodatkowych zasobów;
- procedur częściowej lub całkowitej ewakuacji mieszkańców i przedsiębiorstw znajdujących się w pobliżu danego zagrożenia;
- procedur szczególnych nakierowanych na osoby wymagające szczególnego traktowania i osoby z niepełnosprawnościami oraz inne grupy docelowe;
- wyznaczonej trasy i punktu zbiórki pojazdów służb ratunkowych; a także,
- procedur komunikacji prowadzonej przez wiele podmiotów w przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnej.

3.8.7. Niezwykle ważne jest, aby wyznaczeni funkcjonariusze policji miasta rozgrywek oraz inny personel byli wyszkoleni i przygotowani do wykonywania szczególnych zadań w obliczu sytuacji kryzysowych lub poważnych zakłóceń.

3.8.8. Bardzo pożądaną jest również, by organy policji miasta na długo przed rozpoczęciem turnieju przeprowadzały ćwiczenia oraz uczestniczyły w wielopodmiotowych ćwiczeniach w ramach planowania kryzysowego, a także by organy policji miasta rozgrywek i inne lokalne jednostki ds. planowania kryzysowego uczestniczyły w organizowanych na szczeblu krajowym ćwiczeniach w ramach planowania kryzysowego.

3.8.9. Dodatkowe i bardziej szczegółowe informacje na temat kwestii związanych z planowaniem kryzysowym i ewentualnościowym można znaleźć w załączniku A do skonsolidowanego zalecenia Rady Europy nr 1/2015, zmienionego w 2019 r. i przyjętego w 2020 r.

Sekcja 3.9 Planowanie zarządzania tłumem przez policję miasta rozgrywek podczas turnieju

3.9.1. Istniejące operacyjne strategie działań policyjnych, stosowane taktyki i sposoby rozmieszczania sił policyjnych w związku z krajowymi i międzynarodowymi turniejami piłki nożnej są w Europie bardzo zróżnicowane, ponieważ wynikają z wielu historycznych, konstytucyjnych, prawnych, wynikających z doświadczenia i preferencji czynników.

3.9.2. Skutkiem tej sytuacji jest podstawowa zasada, iż operacje policyjne są i muszą pozostać w gestii poszczególnych państw. Międzynarodowe turnieje piłki nożnej mają jednak specyficzne cechy i wiążą się z nimi liczne wyzwania, w tym konieczność sprostania oczekiwaniom międzynarodowych organizatorów (UEFA i FIFA), pod auspicjami których rozgrywane są turnieje w państwach goszczących.

3.9.3. Rozległe europejskie doświadczenia (zarówno pozytywne, jak i negatywne) doprowadziły do wypracowania szeregu dobrych praktyk, które dostosowuje się do krajowych i lokalnych/regionalnych uwarunkowań. Tam gdzie je stosowano, podejście to dowiodło swojej skuteczności.

3.9.4. Centralnym elementem tych dobrych praktyk jest potrzeba zapewnienia, aby prowadzone przez policję miasta rozgrywek operacje zarządzania tłumem podczas wydarzeń turniejowych odbywających się w danym mieście były oparte na danych wywiadowczych.

3.9.5. Oznacza to w praktyce, że dla każdego meczu należy przeprowadzić szczegółową ocenę ryzyka opartą początkowo na informacjach dostarczonych przez turniejowe IPCC, a przed ustanowieniem IPCC – na informacjach dostarczanych przez punkty NFIP (lub SPOC) z odpowiednich państw uczestniczących.

3.9.6. Informacje takie powinny obejmować wstępne założenia dotyczące niektórych potencjalnie ważnych kwestii powiązanych z ryzykiem, takich jak:

- spodziewana w mieście rozgrywek liczba kibiców przyjezdnych;
- spodziewana liczba kibiców przyjezdnych bez biletów na mecze;
- preferencje kibiców przyjezdnych w zakresie podróży (podróż na własną rękę czy zorganizowana);
- preferencje dotyczące spędzania czasu przed meczem (podróż bezpośrednio na stadion czy do centrum miasta);
- preferencje dotyczące spędzania czasu po meczu (podróż bezpośrednio do miejsca odjazdu czy do centrum miasta);

- przewidywana reakcja miejscowych grup kibiców stwarzających ryzyko na kibiców przyjezdnych;
- potencjalne napięcia między kibicami przyjezdnymi a grupami ze społeczności lokalnych;
- wzorce spożywania alkoholu i zażywania narkotyków w związku z turniejami piłkarskimi; a także,
- używanie środków pirotechnicznych w miejscach publicznych (i na stadionach).

3.9.7. Równoległe z przeprowadzeniem procesu oceny ryzyka organy policji miasta rozgrywek muszą ustalić i zdefiniować poziomy tolerancji dla szeregu zachowań kibiców podczas turnieju oraz powiązaną politykę w zakresie aresztowań lub zatrzymań prewencyjnych.

3.9.8. Doświadczenie europejskie pokazuje jednak, że w ujęciu ogólnym zachowanie kibiców, w tym grup kibiców stwarzających ryzyko, może być zmienne.

3.9.9. W związku z tym ważne jest zapewnienie, aby planowanie zarządzania tłumem przez policję miasta rozgrywek (oraz strategie operacyjne) były elastyczne i nie opierały się wyłącznie na pozytywnych ani negatywnych założeniach, które dotyczą ryzyk stwarzanych przez kibiców miejscowych lub przyjezdnych i których podstawą są jedynie przeszłe tendencje lub wstępne oceny ryzyka.

3.9.10. W rzeczywistości każda operacja policyjna może wymagać modyfikacji w zależności od tego, co faktycznie ma miejsce, po tym jak kibice przyjezdni i miejscowi zaczynają gromadzić się w mieście rozgrywek.

3.9.11. Planowanie działań przez policję miasta rozgrywek musi zatem być oparte na zasadzie dynamicznej oceny ryzyka, tak by operacje policyjne prowadzone były w odpowiedzi na to, co rzeczywiście dzieje się przed meczem, w jego trakcie i po meczu.

3.9.12. Na etapie operacyjnym kluczowe znaczenie będzie miało doradztwo oddziałów policji oddelegowanych z państw kibiców przyjezdnych. Każdy oddelegowany oddział powinien być ekspertem w zakresie zachowania kibiców swojej drużyny narodowej i móc wносить wkład w dynamiczną ocenę ryzyka dokonywaną przez policję miasta rozgrywek oraz udzielać w jej zakresie wsparcia przez cały okres rozmieszczenia danych oddziałów w mieście rozgrywek (zob. sekcje 5.2 i 5.3 niniejszego podręcznika).

3.9.13. Obejmuje to identyfikację pojawiających się napięć i drobnych incydentów wymagających wczesnych i ukierunkowanych interwencji policji, aby zapobiegać eskalacji ryzyka i ograniczać wpływ tych kibiców, którzy dążą do konfrontacji.

Sekcja 3.10 Dynamiczna ocena ryzyka i zarządzanie tłumem

3.10.1. Kontynuując ten temat i jak podkreślono powyżej, zasadniczym elementem dynamicznej oceny ryzyka jest zapewnienie, by taktyka działań policyjnych odzwierciedlała dynamikę tłumy, który podlega zarządzaniu.

3.10.2. Podczas każdej imprezy z udziałem tłumy dynamika ta i powiązane poziomy ryzyka dla porządku publicznego mogą się gwałtownie zmieniać.

3.10.3. Dlatego kluczowe jest, aby operacyjne rozmieszczanie sił policyjnych i taktyka policyjna mogły być łatwo dostosowywane, tak aby zarządzanie tłumem było skuteczne, tj. proporcjonalne do skali i charakteru pojawiających się lub malejących poziomów ryzyka.

3.10.4. Operacje policji w państwie goszczącym zawsze pozostają w gestii krajowych i lokalnych organów ścigania, jednak europejskie doświadczenia wskazują, że planowanie działań w oparciu o strategię rozmieszczania sił policyjnych w mieście rozgrywek na zasadzie „stopniowania” lub zasadzie „duża widoczność przy niskim stopniu kontrowersji” może być skutecznym sposobem na wprowadzanie dostosowań w operacjach policyjnych w miarę rozwoju wydarzeń po przybyciu kibiców przyjezdnych, zwłaszcza w centrach miast lub innych punktach spotkań kibiców.

3.10.5. Sednem zarówno podejścia „stopniowanego”, jak i podejścia „duża widoczność przy niskim stopniu kontrowersji” jest danie pewności kibicom przyjezdnym i miejscowym oraz lokalnym społecznościom i pobliskim przedsiębiorstwom, że siły policyjne są rozmieszczone w pobliżu (podejście „stopniowane”) lub obecne przez cały czas („duża widoczność przy niskim stopniu kontrowersji”) w wystarczającej liczbie, aby chronić bezpieczeństwo w przypadku pogorszenia się sytuacji.

3.10.6. Taka taktyka rozmieszczania daje również okazję do jasnego zakomunikowania wszystkim kibicom, którzy zamierzają się niewłaściwie zachowywać, że policja będzie w stanie interweniować w sposób ukierunkowany w przypadku jakiegokolwiek prowokacyjnego lub groźnego zachowania.

3.10.7. Zaletą podejścia „duża widoczność przy niskim stopniu kontrowersji” jest to, że potencjalnie zwiększa ono zdolności policji państwa goszczącego, zwykle przy wsparciu funkcjonariuszy z oddziałów policji oddelegowanych z państw kibiców przyjezdnych, w zakresie komunikowania się z kibicami z myślą o stworzeniu przyjaznego środowiska i pokazaniu, że wszyscy kibice będą traktowani adekwatnie do swojego zachowania niezależnie od ich reputacji.

3.10.8. Ponadto jeżeli konieczne jest nałożenie ograniczeń na zachowania kibiców lub interweniowanie w sposób ukierunkowany, komunikacja z kibicami może pomóc zapobiec nieporozumieniom lub eskalacji drobnych incydentów, a także pomóc w marginalizacji wpływu wszelkich osób lub grup dążących do konfrontacji.

3.10.9. Taki dialog może również pomóc w gromadzeniu cennych informacji o zamiarach, poglądach i obawach kibiców oraz drażliwych dla nich kwestiach, a także wszelkich innych informacji związanych z potencjalnym ryzykiem.

3.10.10. Dodatek 4 do rezolucji Rady w sprawie zaktualizowanego podręcznika z zaleceniami w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie zarządzania bezpieczeństwem podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego („podręcznik UE w sprawie meczów piłki nożnej”) (dok. 11160/24) przedstawia podręcznikowy model przeprowadzania procesu dynamicznej oceny ryzyka i podkreśla znaczenie komunikacji z kibicami.

3.10.11. Jednak na etapie przygotowawczym i operacyjnym należy mieć świadomość, że komunikacja z kibicami miejscowymi i przyjezdnymi jest tylko jednym z elementów zrównoważonego podejścia do zarządzania tłumem (a nie alternatywą dla takiego podejścia), którego celem jest zapewnienie zdolności policji do skutecznego i ciągłego zarządzania zachowaniami kibiców.

3.10.12. Planowanie operacyjne ze strony miasta rozgrywek powinno uwzględniać te założenia i uznawać fakt, że choć skuteczna komunikacja z kibicami może zmniejszyć napięcia, bardzo trudno jest ją prowadzić, gdy policja musi reagować na jakiegokolwiek znaczące lub poważne zakłócenia powodowane przez tłum.

Sekcja 3.11 Dokonywane przez policję miasta rozgrywek planowanie działań w miejscach publicznych

3.11.1. Większość poważnych lub znaczących zakłóceń porządku publicznego w związku z turniejami piłki nożnej zachodzi w miejscach publicznych, w szczególności, choć nie wyłącznie, w miejscach przeznaczonych do gromadzenia się kibiców w mieście rozgrywek lub, co równie ważne, w miejscach spontanicznego gromadzenia się kibiców. Organy policji miasta rozgrywek powinny w związku tym odpowiednio przygotowywać swoje plany.

a. Wydarzenia organizowane dla kibiców

3.11.2. Policyjny proces planowania zorganizowanych stref kibiców i publicznych transmisji powinien koncentrować się na ścisłej współpracy z lokalnymi służbami miejskimi, ratunkowymi i innymi agencjami partnerskimi oraz na zapewnieniu, by każdy aspekt wydarzenia podlegał policyjnej ocenie ryzyka.

3.11.3. Należy cały czas mieć na uwadze cel zapewnienia lokalizacji i obiektów, którymi można skutecznie zarządzać i w których można wprowadzać środki ograniczające wszelkie poważne niewłaściwe zachowania.

3.11.4. Załącznik A skonsolidowanego zalecenia Rady Europy nr 1/2015 (zmienionego w 2019 r. i wydanego w 2020 r.) zawiera szczegółowe wytyczne dotyczące roli policji, organów i agencji partnerskich w odniesieniu oficjalnych stref kibiców i publicznych transmisji organizowanych przez organizatora turnieju, przedsiębiorstwo prywatne lub miasto.

b. Spontaniczne zgromadzenia kibiców

3.11.5. Planowane działań przez policję miasta rozgrywek w odniesieniu do incydentów w związku ze spontanicznymi zgromadzeniami kibiców miejscowych i przyjezdnych, na przykład na placach miasta lub w innych miejscach, w których znajdują się bary i punkty gastronomiczne, jest trudniejsze ze względu na charakter takich wydarzeń.

3.11.6. Lokalizację spontanicznych miejsc gromadzenia się kibiców można jednak zazwyczaj przewidzieć na wczesnym etapie procesu planowania. Po zidentyfikowaniu tych lokalizacji organy policji miasta rozgrywek muszą przeprowadzić kompleksową ocenę ryzyka uwzględniającą szereg czynników, w tym:

- ryzyko, że członkowie społeczności lokalnej mogą dążyć do konfrontacji i prowokować kibiców odwiedzających lub odwrotnie;
- dane wywiadowcze i informacje dostarczone przez IPCC oraz przez oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych na temat potencjalnych zagrożeń ze strony kibiców przyjezdnych, jeśli takie w ogóle istnieją;
- brak skutecznych środków umożliwiających rozdzielenie kibiców rywalizujących drużyn; a także,
- opinie lokalnych społeczności mieszkańców i przedsiębiorców.

3.11.7. W związku z tym organy policji miasta rozgrywek powinny zachęcać władze miasta, służby ratunkowe i lokalne przedsiębiorstwa do współpracy z policją przy opracowywaniu środków na rzecz ochrony i bezpieczeństwa, w zakresie, w jakim pozwala na to lokalizacja, w tym w odniesieniu do:

- kompleksowego planu działań policyjnych;
- strategii przeciwpożarowych i medycznych;
- środków zapewniających kontrolowanie liczby kibiców dozwolonej w danej lokalizacji, poprzez stosowanie narzędzi efektywnego zarządzania punktami wejścia i wyjścia (na przykład instalowanie barierek i rozmieszczanie jednostek policji na drogach prowadzących do danej lokalizacji);
- wyznaczaniu policyjnych punktów dostępu i dróg rozpraszania kibiców; oraz
- planów na wypadek incydentów i sytuacji kryzysowych.

Sekcja 3.12 Oznakowania w mieście rozgrywek

3.12.1. Organy policji miasta rozgrywek powinny również ściśle współpracować z władzami miejskimi w celu zapewniania dobrze widocznych i zrozumiałych oznakowań w centrach miast oraz na trasach do i ze stadionu, wskazujących lokalizację stadionu, wyznaczone lub zalecane trasy i opcje przesiadkowe, zorganizowane strefy kibica, toalety publiczne itp.

3.12.2. Oznakowania powinny być dobrze oświetlone, a napisy uzupełniane symbolami, tak by były łatwiej zrozumiałe dla kibiców bez znajomości języka lokalnego.

3.12.3. Oznakowania policyjne i miejskie powinny być zaprojektowane z zachowaniem odpowiedniego kontrastu kolorów tekstu i tła oraz kontrastu kolorów oznakowania i powierzchni, na której jest ono umieszczone, z myślą o osobach z zaburzeniami rozpoznawania barw.

3.12.4. Załącznik A do skonsolidowanego zalecenia Rady Europy nr 1/2015 (zmienionego w 2019 r. i wydanego w 2020 r.) zawiera dalsze wytyczne dotyczące oznakowania związanego z turniejem.

Sekcja 3.13 Kontakty policji miasta rozgrywek z organizatorem turnieju / zarządcą stadionu

3.13.1. Organy policji miasta rozgrywek muszą dysponować uzgodnieniami w zakresie:

- kontaktów z zarządcą stadionu i wyznaczonym pracownikiem odpowiedzialnym za bezpieczeństwo w miejscu rozgrywek;
- rozmieszczania sił policyjnych i ich zadań na stadionie; oraz
- roli policji we wspieraniu reagowania przez personel ochrony stadionu na incydenty zagrażające porządkowi publicznemu i bezpieczeństwu publicznemu oraz na akty przestępcze lub inne zabronione czyny, których dopuszczają się widzowie.

3.13.2. Choć te opracowane wcześniej uzgodnienia będą stanowić punkt wyjścia dla prowadzonych przez policję miasta rozgrywek dyskusji z zarządcą stadionu na temat planowania działań w związku z turniejem, na proces planowania będą miały również wpływ inne związane z turniejem czynniki.

3.13.3. Planowanie działań policyjnych w mieście rozgrywek odnośnie do uzgodnień w zakresie ochrony i bezpieczeństwa na stadionie będzie musiało uwzględniać oczekiwania i wymogi organizatora turnieju (UEFA lub FIFA oraz krajowego komitetu organizacyjnego).

3.13.4. W większości przypadków organizator zobowiązuje zarządcę stadionu do wzięcia odpowiedzialności za uzgodnienia w zakresie ochrony i bezpieczeństwa na stadionie (i do rozpowszechnienia tej informacji wśród publiczności telewizyjnej z całego świata), przy czym policja miasta rozgrywek odpowiada za ochronę i bezpieczeństwo w miejscach publicznych.

3.13.5. Zasadniczo organizator może nalegać na nadanie widoczności działaniom porządkowym na stadionach zamiast eksponowania obecności policji.

3.13.6. Odzwierciedla to istniejące praktyki i preferencje krajowe istniejące w wielu państwach. Jednak podejście do roli policji na stadionach jest na terytorium Europy bardzo zróżnicowane i to również musi znaleźć odzwierciedlenie w planowaniu działań policyjnych w odniesieniu do stadionów, na których toczyć się będą rozgrywki.

3.13.7. Kluczowe kwestie dotyczą skuteczności operacji zarządzania tłumem na całej widowni stadionu oraz kompetencji i szkolenia personelu odpowiedzialnego za ochronę na stadionie (niezależnie od tego, czy są to pracownicy zatrudnieni bezpośrednio czy pracujący na zlecenie pracownicy prywatnych firm ochroniarskich).

3.13.8. Główną kwestią w ramach planowania prowadzonego przez organy policji miasta rozgrywek jest zatem ustalenie i zdefiniowanie ich roli na stadionie. Chodzi o to, aby znaleźć równowagę między unikaniem eksponowanej obecności sił policyjnych na stadionie a zdolnością do wywiązywania się z obowiązku skutecznego zapobiegania wszelkim zachowaniom przestępczym i skutecznego reagowania na nie, niezależnie od miejsca wystąpienia tych zachowań.

3.13.9. Podczas kilku niedawnych turniejów i finałów wysokiej rangi rozgrywek UEFA policja stwierdziła, że odpowiednim podejściem jest dyskretne rozmieszczenie funkcjonariuszy i jednostek policji noszących zamiast mundurów kamizelki identyfikacyjne o wysokiej widoczności, by pracowali wraz z personelem porządkowym z myślą o komunikowaniu się z kibicami i szybkim reagowaniu na wszelkie drobne przypadki zachowań przestępczych w celu zapobiegania eskalacji.

3.13.10. Jest to jednak tylko jedna z opcji: można zdecydować, że, jeżeli chodzi o operacje stadionowe policji miasta rozgrywek, jej jednostki powinny zostać rozmieszczone na stadionie poza zasięgiem wzroku kibiców lub w pobliżu stadionu. Decyzję, który wariant wybrać, podejmuje policja państwa goszczącego na szczeblach krajowym i miasta rozgrywek w oparciu o ocenę ryzyka, we współpracy z organizatorem turnieju i zarządcą stadionu.

3.13.11. Uzgodnienia w zakresie rozmieszczania sił policyjnych na stadionach lub w obiekcie rozgrywek do celów zwalczania przestępczości jest tylko jednym (choć ważnym) elementem działań związanych z potrzebą ścisłej współpracy między organami policji miasta rozgrywek a zarządcą stadionu w zakresie zapewniania ochrony i bezpieczeństwa.

3.13.12. Jednym z podstawowych i kluczowych czynników w prowadzonym przez policję miasta rozgrywek planowaniu związanym z turniejem są europejskie doświadczenia, z których wynika, że wydarzenia na stadionach mogą mieć duży wpływ na to, co dzieje się poza stadionami, i odwrotnie. Już tylko z tego powodu, dla obu stron tego procesu duże znaczenie ma potrzeba ścisłej współpracy na stadionie oraz opracowanie zharmonizowanego podejścia do uzgodnień dotyczących zarządzania tłumem na stadionach i poza nimi.

3.13.13. Organy policji miasta rozgrywek oraz przedstawiciele personelu stadionu odpowiadającego za politykę stadionową i działania operacyjne powinni współpracować w celu stworzenia pisemnej umowy między organizatorem a policją (często nazywanej „listem intencyjnym”), która obejmuje, w stosownych przypadkach, rolę oddziałów policji oddelegowanych z państw kibiców przyjezdnych (zob. część piątą niniejszego podręcznika).

3.13.14. Umowy takie powinny określać rolę policji w zakresie:

- wspierania zarządcy stadionu w zapobieganiu i stawianiu czoła zakłóceniom porządku publicznego i innym przestępstwom;
- uruchamiania procedur kryzysowych w przypadku poważnego incydentu lub zakłócenia meczu; oraz
- określania okoliczności, w jakich policja powinna przejmować kontrolę nad całością lub częścią stadionu w sytuacjach kryzysowych i w razie poważnego incydentu, oraz procedurę takiego przejmowania kontroli przez policję i ponownego przejęcia kontroli przez organizatora.

3.13.15. Ścisła współpraca powinna również zapewnić, by poglądy policji na temat wielu ważnych kwestii mogły zostać uwzględnione przez zarządcę stadionu, w tym odnośnie do:

- zasad i operacji w zakresie zarządzania tłumem na stadionie;
- stosowania telewizji przemysłowej do zarządzania tłumem i gromadzenia dowodów;
- uzgodnień dotyczących pomieszczenia służącego jako zintegrowane stanowisko dowodzenia dla różnych służb odpowiedzialnych za zabezpieczenie meczu, obejmującego stanowisko dowodzenia policji;
- wspólnie stosowanych lub opracowanych specjalnie w tym celu uzgodnień dotyczących komunikacji na stadionie;
- strategii w zakresie prewencji i zwalczania używania materiałów pirotechnicznych;
- strategii w zakresie prewencji i zwalczania zachowań ekstremistycznych, przestępstw z nienawiści lub zachowań dyskryminacyjnych; a także,
- możliwości wykorzystania stewardów oddelegowanych z państw kibiców przyjezdnych jako osób kontaktowych zarówno na terenie stadionu, jak i na trasach dojazdowych na stadion i trasach powrotnych.

Sekcja 3.14 Kontakty policji miasta rozgrywek z organami sądowymi i administracyjnymi oraz organami ścigania

3.14.1. W niniejszej sekcji uwzględnia się (i) duże różnice w strukturze, kompetencjach i nazewnictwie sądowych i administracyjnych organów poszczególnych państw europejskich oraz (ii) suwerenność i jurysdykcję organów sądowych i administracyjnych państwa goszczącego.

3.14.2. Jednak jednym z kluczowych celów prowadzonego przez policję miasta rozgrywek planowania związanego z turniejem powinna być ścisła współpraca i wzajemne zrozumienie z podmiotami realizującymi sądowe i administracyjne procesy na szczeblu miejskim (lub regionalnym), które zostaną wprowadzone w odniesieniu do kibiców (miejscowych lub przyjezdnych) oskarżonych o popełnienie przestępstw lub wykroczeń administracyjnych w związku z turniejem.

3.14.3. Można to ułatwić, rozwijając ścisłe i trwałe kontakty z odpowiednimi organami sądowymi i administracyjnymi.

3.14.4. Najlepiej byłoby, gdyby jednym z celów było uzyskanie zgody na stosowanie procedur przyspieszonych, umożliwiających szybkie i odpowiednie postępowanie w przypadku wszystkich przestępstw związanych z turniejem w czasie jego trwania, z wyjątkiem najpoważniejszych przestępstw.

3.14.5. Organy policji miasta rozgrywek będą musiały również uwzględnić wszelkie tymczasowe przepisy prawne wprowadzone w odniesieniu do turnieju (zob. sekcja 2.7 niniejszego podręcznika).

3.14.6. Głównym celem kontaktów jest zapewnienie, by – w miarę możliwości – w każdym mieście rozgrywek policja, organy ścigania oraz organy sądowe i administracyjne nie miały wątpliwości odnośnie do wspólnego rozumienia i celu środków, które stosuje się wobec wszystkich kibiców przyjezdnych po uznaniu, że dopuścili się oni czynów przestępczych lub zakazanych podczas pobytu w mieście rozgrywek lub w odnośnym regionie (w stosownych przypadkach i z zastrzeżeniem merytorycznego rozpatrzenia każdej sprawy założenie to stosuje się również do stosowanych kar).

4.14.7. Organy policji miasta rozgrywek oraz prokuratorzy rejonowi lub okręgowi powinni być również w pełni świadomi istniejących wielostronnych porozumień w zakresie wzajemnej pomocy prawnej, z których organy państwa goszczącego na szczeblu krajowym mogą w pełni korzystać w związku z turniejem. Organy państwa goszczącego mogą także zawierać dwustronne porozumienia o ściślejszej wzajemnej pomocy prawnej z państwami uczestniczącymi lub innymi państwami – przed turniejem, w jego trakcie i po jego zakończeniu.

3.14.8. Porozumienia dwustronne (zob. sekcja 1.4b) niniejszego podręcznika powinny również obejmować środki, które każde państwo uczestniczące lub inne państwo mogą podjąć w celu wsparcia policji państwa goszczącego na szczeblu krajowym i w miastach rozgrywek odnośnie do przebywających w ich państwie domniemyanych sprawców przestępstw; mogą to być następujące środki:

- wszelkie możliwości prawne, którymi dysponują (np. zakaz wstępu na mecz / zakaz opuszczania kraju), by nie pozwolić kibicom stwarzającym ryzyko na udział w turnieju;
- środki, jakie może podjąć oddział policji oddelegowany z państwa kibiców przyjezdnych lub inny właściwy podmiot (np. oddelegowany prokurator łącznikowy) w celu gromadzenia materiału dowodowego dotyczącego czynów zabronionych związanych z meczami piłki nożnej i popełnionych przez kibiców przyjezdnych; a także,
- wskazanie rodzajów przestępstw popełnionych w państwie goszczącym, które można by ścigać w państwie udzielającym wsparcia (po powrocie sprawcy) zgodnie z uzgodnieniami w zakresie jurysdykcji eksterytorialnej.

3.14.9. Organy państwa goszczącego i państwa uczestniczące mogą również wspólnie rozważyć potrzebę i zasadność oddelegowania prokuratora łącznikowego, który byłby obecny w każdym mieście rozgrywek, w którym narodowa drużyna danego państwa rozgrywa mecze, z myślą o utrzymywaniu kontaktów z wyznaczonym organem w państwie goszczącym i o uzyskiwaniu informacji na temat swoich obywateli lub rezydentów, które to informacje znajdują się w rejestrze karnym, rejestrach sądowych oraz raportach policyjnych czy dochodzeniowych, w tym w kartotece aresztowanych.

Sekcja 3.15 Kontakty policji miasta rozgrywek z turniejowym IPCC

3.15.1. Jak podkreślono w części czwartej niniejszego podręcznika, turniejowy IPCC będzie działał jako kanał zapewniający gromadzenie wszystkich informacji dotyczących zarządzania tłumem związanych z danym turniejem uzyskanych z całej Europy (i spoza niej w przypadku turniejów FIFA), ocenianych i analizowanych oraz przekazywanych policji miasta rozgrywek i innym odpowiednim krajowym i lokalnym służbom policyjnym.

3.15.2. W tym celu pożądane jest, aby policja w każdym mieście rozgrywek oddelegowywała oficera łącznikowego do IPCC, aby umożliwić:

- wymianę informacji między IPCC a lokalnym lub regionalnym centrum operacyjnym policji miasta rozgrywek;
- zarządzanie przez IPCC oddelegowanymi oddziałami policji z państwa kibiców przyjezdnych a także,
- operacje policyjne za pośrednictwem oficera łącznikowego, który jest w stanie monitorować (na bieżąco) wydarzenia w innych miastach rozgrywek, a także w krajowych i międzynarodowych węzłach tranzytowych i w innych lokalizacjach.

Sekcja 3.16 Kontakty policji miasta rozgrywek z krajową policją odpowiedzialną za transport

3.16.1. Kluczowy cel planowania działań przez policję miasta rozgrywek powinien koncentrować się na ich stosunkach roboczych z ich odpowiednikami, którzy są odpowiedzialni za działania policyjne w międzynarodowych, krajowych lub regionalnych sieciach transportu publicznego obsługujących miasto rozgrywek, a także z władzami lub przedsiębiorstwami transportu publicznego.

3.16.2. Celem jest usprawnienie uzgodnień dotyczących monitorowania przyjazdu i wyjazdu kibiców przyjezdnych na trasie do miasta rozgrywek i z powrotem. Zapewni to źródło kluczowych informacji logistycznych i behawioralnych przed meczem i po nim.

3.16.3. Pomoże również w identyfikowaniu przyjazdów kibiców z diaspory, którzy zamieszkują w państwach goszczących, sąsiadujących lub innych. Dostarczy to ważnych i terminowych informacji komendantom policji miasta rozgrywek, które w przeciwnym razie mogłyby zostać przeoczone (*zob.* sekcja 4.5 w części czwartej niniejszego podręcznika).

3.16.4. Skonsolidowane zalecenie Rady Europy nr 1/2015 (zmienione w 2019 r. i wydane w 2020 r.) zawiera dalsze wytyczne dotyczące planowania transportu w mieście rozgrywek i uzgodnień operacyjnych.

Sekcja 3.17 Uzgodnienia policji miasta rozgrywek dotyczące zarządzania ruchem

4.17.1. Planowanie działań przez policję miasta rozgrywek powinno obejmować plan zarządzania ruchem podczas turnieju opracowany we współpracy z:

- zarządcą stadionu (który będzie odpowiedzialny za zarządzanie ruchem w odniesieniu do kompleksu stadionowego);
- lokalnymi lub regionalnymi władzami miejskimi lub odpowiedzialnymi za autostrady; oraz
- odpowiednimi lokalnymi, regionalnymi i krajowymi organami ds. transportu publicznego (w celu uwzględnienia przyjazdu i wyjazdu zarówno kibiców miejscowych, jak i przyjezdnych oraz, co ważne, potrzeb w zakresie transportu lokalnych mieszkańców).

3.17.2. Plan ruchu będzie odgrywał ważną funkcję w zakresie ochrony, bezpieczeństwa i obsługi w związku z meczami turniejowymi goszczonymi w mieście rozgrywek i będzie musiał być starannie opracowany i zarządzany przez policję drogową miasta rozgrywek.

3.17.3. Plan ruchu powinien również uwzględniać wszelkie zagrożenia dla porządku publicznego, na przykład jeżeli ocena ryzyka wskazuje, że kibice rywala powinni mieć inne trasy transportu publicznego na stadion i ze stadionu lub korzystać z takich innych tras.

3.17.4. Co ważne, plan ruchu będzie musiał również określać i utrzymywać drogi dojazdowe dla policji i innych pojazdów ratunkowych.

3.17.5. Organy policji miasta rozgrywek powinny również podkreślać znaczenie:

- odpowiedniego przygotowania i wyeksponowania przez władze lokalne dobrze widocznego oznakowania dróg i oznaczeń dla pieszych, przeznaczonych zarówno dla społeczności mieszkańców, jak i kibiców przyjezdnych na obszarach objętych planem zarządzania ruchem podczas turnieju; a także,
- zarządzania stadionem z wykorzystaniem systemów nagłośnienia i innych systemów łączności obiektu w celu informowania o wszelkich nieoczekiwanych lub planowanych zakłóceniach ruchu lub transportu publicznego w dniach meczów.

3.17.6. Załącznik A do skonsolidowanego zalecenia Rady Europy nr 1/2015 (zmienionego w 2019 r. i wydanego w 2020 r.) zawiera dalsze wytyczne dotyczące planowania zarządzania ruchem w mieście rozgrywek i uzgodnień operacyjnych.

Sekcja 3.18 Komunikacja policji miasta rozgrywek ze społecznościami lokalnymi

3.18.1. Główny cel organów policji miasta rozgrywek powinien koncentrować się na opracowaniu strategii komunikacyjnej turnieju już podczas etapu planowania, i obejmować przede wszystkim zapewnienie społeczności lokalnych, zwłaszcza tych osób, które mieszkają lub pracują w bliskiej odległości od stadionów lub centrów miast, że priorytetem będzie ich ochrona i bezpieczeństwo.

3.18.2. Powiązaniem celem będzie stymulowanie do dumy i poczucia odpowiedzialności w „ich” mieście, goszczącym dużą imprezę sportową wysokiej rangi, oraz zachęcenie społeczności lokalnych do zapewnienia kibicom przyjezdnym przyjaznego środowiska. Doświadczenia z poprzednich turniejów wskazują, że może to mieć duży wpływ na zachowanie zarówno kibiców miejscowych, jak i przyjezdnych.

Sekcja 3.19 Kontakty policji miasta rozgrywek z przedstawicielami kibiców

3.19.1. Organy policji miasta rozgrywek powinny również opracować i wdrożyć strategię komunikacji z kibicami (zwaną dalej „dialogiem”) podczas przygotowań do turnieju i w jego trakcie.

3.19.2. Dialog prowadzony przed turniejem przez organy policji miasta rozgrywek i grupy kibiców miejscowych oraz grupy kibiców w państwach uczestniczących (za pośrednictwem ich organów krajowych i organów policji) może stanowić kanał przekazywania ważnych informacji, takich jak porady dla podróżnych, drogi dostępu do stadionu, obowiązujące przepisy i poziomy tolerancji dla różnych zachowań itp.

3.19.3. Może on również pomóc w stworzeniu podstawy do pomocy w tworzeniu bezpiecznej, chronionej i przyjaznej atmosfery dla wszystkich kibiców pochodzących z państwa goszczącego i spoza niego.

3.19.4. Oprócz skutecznej strategii kontaktów z mediami (zob. sekcja 3.20 poniżej) policja miasta rozgrywek powinna rozważyć wykorzystanie mediów społecznościowych / stron internetowych, współpracę z wyznaczonymi koordynatorami ds. współpracy z kibicami drużyny narodowej, przedstawicielami grup kibiców oraz inicjatywy ukierunkowane na kibiców przyjezdnych, takie jak ambasady kibiców.

3.19.5. Kluczowy element przygotowawczy polegający na przyjęciu podejścia opartego na dialogu koncentruje się na organach policji miasta rozgrywek, zapewniając, aby wyspecjalizowani funkcjonariusze ds. komunikacji lub – na etapie operacyjnym – wybrane oddziały operacyjne pierwszej linii zostali przeszkoleni w zakresie technik komunikacji i rozwiązywania konfliktów.

3.19.6. Dwie ustanowione i skuteczne opcje planowania komunikacji z kibicami przyjezdnymi dla policji miasta rozgrywek koncentrują się na inicjowaniu dialogu z ambasadami kibiców i koordynatorami ds. współpracy z kibicami.

3.19.7. Realizując ten cel, organy policji miasta rozgrywek powinny zachęcać władze krajowe, lokalne lub regionalne państwa, w którym odbywa się turniej, do przyjęcia polityki goszczenia „ambasad kibiców” z udziałem kibiców każdej drużyny narodowej biorącej udział w meczach turniejowych goszczonych w mieście rozgrywek.

3.19.8. W dodatku 3.A przedstawiono informacje na temat przyjęcia koncepcji ambasady kibiców oraz przedstawiono w nim korzyści płynące z tej koncepcji.

3.19.9. Jednocześnie organy policji miasta rozgrywek powinny określić, które drużyny narodowe biorące udział w meczach turniejowych w mieście rozgrywek wyznaczyły koordynatorów ds. współpracy z kibicami drużyny narodowej do pełnienia, między innymi, funkcji łącznikowych między policją miasta rozgrywek a kibicami przyjezdnymi.

3.19.10. W dodatku 3.B przedstawiono informacje na temat uzgodnień w zakresie skutecznej komunikacji między policją miasta rozgrywek a przyjezdnymi koordynatorami ds. współpracy z kibicami oraz zarysowano potencjalne i wzajemne korzyści, jakie można czerpać z tych uzgodnień.

3.19.11. Podkreśla się jednak, że przyjęcie podejścia ukierunkowanego na dialog stanowi uzupełnienie rozwiązań w zakresie skutecznego zarządzania tłumem na stadionach i poza nimi. Nie jest to ani wariant miękkiej, ani alternatywa dla przeciwdziałania niewłaściwemu zachowaniu.

3.19.12. Dodatkowe i szczegółowe informacje na temat kontaktów policji z kibicami zawarte są w rezolucji Rady (UE) z dnia 13 października 2016 r. dotyczącej podręcznika z zaleceniami w zakresie zapobiegania przemocy i zakłóceniom porządku – oraz zarządzania nimi – podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego, poprzez przyjęcie dobrych praktyk w zakresie kontaktów policji z kibicami.

Sekcja 3.20 Strategia medialna policji miasta rozgrywek

3.20.1. Europejskie doświadczenia wskazują, że skuteczna wielopodmiotowa strategia medialna jest nieodłącznym elementem pomyślnej realizacji koncepcji bezpieczeństwa i ochrony turniejów, zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu miast rozgrywek.

3.20.2. Początkowo zainteresowanie mediów krajowych i międzynarodowych będzie prawdopodobnie skoncentrowane na przygotowaniach do turniejów na szczeblu krajowym. W związku z tym ważne jest, aby kierowany przez rząd krajowy komitet organizacyjny opracował kompleksową wielopodmiotową strategię postępowania z mediami.

3.20.3. Ma to kluczowe znaczenie, ponieważ możliwe są negatywne spekulacje medialne dotyczące zagrożeń i ryzyk związanych z goszczeniem turnieju.

3.20.4. Całościowa i starannie przygotowana wielopodmiotowa strategia medialna policji państwa goszczącego może stanowić wysoce skuteczny środek przeciwdziałania takim spekulacjom medialnym oraz uspokajać miejscowe społeczności i społeczności w uczestniczących państwach europejskich.

3.20.5. Uwaga mediów międzynarodowych, krajowych i lokalnych skupi się jednak również na potencjalnym wpływie turnieju na miasta rozgrywek.

3.20.6. W związku z tym kluczowe znaczenie ma bliska współpraca organów policji miasta rozgrywek z innymi kluczowymi lokalnymi i regionalnymi zainteresowanymi stronami, w tym z władzami miejskimi, związkami piłki nożnej, zarządcą stadionu i innymi agencjami partnerskimi przy opracowywaniu i wdrażaniu kompleksowej wielopodmiotowej strategii medialnej miasta rozgrywek.

3.20.7. Podstawowym celem powinno być wykreowanie pozytywnego wizerunku turnieju i miasta rozgrywek wśród kibiców miejscowych i przyjezdnych, lokalnych społeczności mieszkańców i przedsiębiorców oraz osób uczestniczących w operacjach z zakresu bezpieczeństwa i ochrony.

3.20.8. Może to pomóc w stworzeniu przyjaznego środowiska dla wszystkich zainteresowanych, a tym samym przyczynić się do zminimalizowania ryzyk związanych z bezpieczeństwem i ochroną, wpływając na opinie kibiców, którzy będą podróżować do miasta rozgrywek w trakcie turnieju.

3.20.9. Jeżeli chodzi o komponent dotyczący działań policji miasta rozgrywek w ramach szerszej wielopodmiotowej strategii medialnej, powinien on mieć na celu:

- przekazywanie informacji w sposób proaktywny, otwarty i przejrzysty;
- przekazywanie informacji o przygotowaniach z zakresu bezpieczeństwa i ochrony w sposób wzbudzający pozytywne emocje i dający poczucie bezpieczeństwa;
- poinformowanie, że policja zamierza ułatwić kibicom ich działania, o ile są zgodne z prawem;
- wyjaśnienie, jakie rodzaje zachowań nie będą tolerowane przez policję; a także,
- jak najszybsze przekazywanie wiarygodnych informacji o wszelkich incydentach.

3.20.10. W tym celu organy policji miasta rozgrywek powinny ściśle współpracować z innymi lokalnymi partnerami przy realizacji wielopodmiotowej strategii medialnej miasta rozgrywek, która:

- zapewnia wyraźny podział obowiązków między policją a agencjami partnerskimi w zakresie tego, kto w głównej mierze odpowiada za kontakty z mediami dotyczące różnych aspektów bezpieczeństwa i ochrony (i innych aspektów);

- dostarcza materiały informacyjne (regularnie aktualizowane w celu uwzględnienia powtarzających się tematów lub pytań oraz pojawiających się zagrożeń lub wydarzeń) dla wszystkich rzeczników policji i agencji partnerskich;
 - gwarantuje, że do mediów lub internetu w okresie przed rozpoczęciem turnieju, w jego trakcie i po jego zakończeniu regularnie przekazywane będą informacje oparte na faktach; a także,
 - umożliwia przeprowadzanie regularnych briefingów dla prasy/mediów.
-

Kontakty policji miasta rozgrywek z ambasadami kibiców przyjezdnych

1. Ambasadory kibiców są punktami w centrum miasta, w którym rozgrywany jest mecz; udziela się tam kibicom przyjezdnym informacji i pomocy w szerokim zakresie, m.in. w odniesieniu do lokalizacji stref i punktów gastronomicznych przeznaczonych dla kibiców przyjezdnym, lokalnych środków transportu, dostępności biletów, zakwaterowania, lokalnych atrakcji, planowanych transmisji meczów, kradzieży lub utraty dokumentów, opieki medycznej oraz, co istotne, strategii działań policyjnych oraz poziomów tolerancji itd.
2. Ambasadory kibiców stanowią również kanał komunikacji między kibicami a policją miasta rozgrywek (i innymi organami) i są potencjalnie skutecznym sposobem szybkiego i skutecznego przekazywania aktualnych informacji na temat wszelkich pojawiających się lub zmieniających się sytuacji.
3. Ambasadory kibiców mogą również przedstawiać poglądy kibiców policji miasta rozgrywek i innym władzom miejskim, jeżeli pojawią się problemy, i podejmować proaktywne inicjatywy na rzecz budowania dobrej woli między różnymi grupami kibiców i lokalnymi mniejszościami etnicznymi.
4. Personel ambasady kibiców przyjezdnym powinien mieć wiedzę na temat kultury przyjezdnym kibiców ich drużyn narodowych; mieć dostęp do szczegółowej wiedzy na temat danego miejsca; oraz bliski kontakt ze wszystkimi właściwymi agencjami lokalnymi, w tym z policją.
5. Ambasadory kibiców powinny być dostępne oraz przyjmować połączenia telefoniczne przez cały czas trwania turnieju oraz powinny być otwarte możliwie jak najdłużej w dniu meczu, a także w dniu poprzedzającym mecz i w dniu następującym po meczu. Jedną z zalet ambasad kibiców jest ich dostępność i elastyczność, co umożliwia im dostosowanie się do pojawiających się sytuacji, a także dostosowanie działań do potrzeb kibiców przyjezdnym.

6. Wybór lokalizacji jest zasadniczym elementem przygotowań w przypadku ambasad kibiców. Powinno być to miejsce dostępne i widoczne. Kwestia lokalizacji wymaga przeprowadzenia szczegółowych konsultacji z przedstawicielami kibiców, policją i władzami miejskimi. Najlepiej byłoby, gdyby ambasady kibiców były zlokalizowane w centrach miast, co pozwoli na wykonanie znacznej ilości pracy przed meczem i umożliwi jak największą dostępność ambasad. Jest to szczególnie ważne dla kibiców, którzy zwykle gromadzą się w centrach miast i udają na stadion dopiero na godzinę lub dwie przed rozpoczęciem meczu.
7. Ambasady kibiców są ustanawiane przez władze publiczne w mieście rozgrywek lub są tworzone przez samych kibiców. W obu przypadkach policja miasta rozgrywek może pomóc w określeniu odpowiednich lokalizacji ambasad kibiców.
8. Przydatne może być również utworzenie ambasady kibiców w pobliżu miejsca imprezy, tak aby kibice mieli alternatywny punkt odniesienia bezpośrednio przed i po każdym meczu.
9. W informacjach rozprowadzanych wśród kibiców przyjezdnych przed turniejem należy podać lokalizację i inne dane dotyczące ambasady kibiców. Pomocne i doceniane będzie również rozdawanie kibicom przyjezdnym planów miasta z oznaczoną lokalizacją ambasady kibiców i innymi użytecznymi informacjami, np. lokalizacją przystanków autobusowych, bankomatów itd.
10. Ponieważ pracownicy ambasad kibiców utrzymują stały kontakt z organizatorem, władzami lokalnymi i krajowymi, policją oraz służbami odpowiedzialnymi za ochronę i bezpieczeństwo, mogą oni przekazywać kibicom aktualne i dokładne informacje. Pracownicy ambasad kibiców powinni upewniać się, czy informacje te są pewne i wiarygodne, i na bieżąco sprawdzać, czy są dokładne, by nie udzielać kibicom wskazówek wprowadzających w błąd.

11. Ma to służyć osiągnięciu dodatkowego celu, jakim jest zapobieganie powstawaniu pogłosek. Wśród kibiców mogą krążyć różne nieprawdopodobne informacje będące potencjalnym źródłem problemów. Ponieważ ambasady kibiców zajmują centralne miejsce w oficjalnej strukturze organizacyjnej, a jednocześnie utrzymują szczególne i bezpośrednie relacje z kibicami obecnymi na miejscu, są w stanie szybko i skutecznie zapobiec rozpowszechnianiu pogłosek.
12. Mogą także wykorzystywać media społecznościowe (np. X, Facebook) do informowania kibiców o wszelkich istotnych dla nich sprawach.
13. Ambasady kibiców mogą rozpowszechniać broszury zawierające informacje o stadionach piłkarskich, ich lokalizacji, dostępie do nich, lokalnym transporcie publicznym oraz informacje na temat meczu. Broszury powinny też informować o przepisach państwa goszczącego oraz o regulacjach w zakresie uzgodnień dotyczących zarządzania tłumem przyjętych przez policję miasta rozgrywek i w zakresie wstępu na teren stadionu, w tym o wszelkich przedmiotach zakazanych na terenie stadionu i o formach zachowania uznawanych za aspołeczne.
14. Oprócz informowania o rozkładach jazdy środków transportu publicznego (pociągów, tramwajów, autobusów i metra), ambasady kibiców mogą również informować kibiców o publicznych i prywatnych parkingach w mieście lub w pobliżu stadionu, jak również o rozwiązaniach typu „parkuj i jedź” oraz rozkładach autobusów wahadłowych dowożących kibiców na stadion (najlepiej, by miały one też przystanek przy ambasadzie kibiców).
15. Podczas turniejów piłkarskich często dochodzi do utraty lub kradzieży dokumentów urzędowych, takich jak dowody osobiste, paszporty i dokumenty ubezpieczeniowe, a także m.in. biletów na transport i na mecz; powoduje to niezadowolenie poszkodowanych kibiców, którzy mogą się czuć zagubieni w nieznanym otoczeniu. W takich sytuacjach ambasada kibiców może okazać się niezwykle pomocna, zająć się rozwiązaniem danego problemu lub zapewnić dostęp do właściwych organów.
16. Ambasady kibiców muszą być w stanie udzielić informacji na temat szpitali, usług medycznych (przychodni lub pogotowia ratunkowego), pogotowia stomatologicznego i systemów opieki społecznej, aby skierować kibiców do odpowiednich instytucji.

17. Ambasady kibiców są ważnym źródłem informacji o wydarzeniach rozrywkowych, sportowych i kulturalnych dla lokalnej ludności lub specjalnie dla kibiców przyjezdnych w mieście lub o szczegółach dojazdu. Zdarza się nawet, że wydarzenia takie organizowane są przez ambasadę kibiców wraz z partnerami, takimi jak koordynatorzy ds. współpracy z kibicami z danego klubu lub z drużyny narodowej czy też grupy kibiców miejscowych.
18. Ważne jest, by wszystkie informacje udostępniane ambasadzie kibiców były aktualne i gwarantujące, że kibicom przyjezdnym przekazywane są jak najświeższe dane. Ma to duże znaczenie, gdyż niektóre wydarzenia mogą być organizowane, ale nie reklamowane w oficjalnych pakietach/broszurach informacyjnych dla kibiców.

Źródło: rezolucja Rady dotycząca podręcznika z zaleceniami w zakresie zapobiegania przemocy i zakłóceniom porządku – oraz zarządzania nimi – podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego, poprzez przyjęcie dobrych praktyk w zakresie kontaktów policji z kibicami (12792/16).

**Kontakty policji miasta rozgrywek z koordynatorami ds. współpracy z kibicami
przyjezdnymi**

1. Niniejszy dodatek zawiera wytyczne dotyczące potencjalnie ważnej roli, jaką koordynatorzy ds. współpracy z kibicami, wyznaczeni przez krajowe federacje piłkarskie w państwach goszczących i uczestniczących, mogą odgrywać w zapewnianiu skutecznych kontaktów między policją miasta rozgrywek a kibicami oraz w zapobieganiu przemocy związanej z meczami piłki nożnej oraz zapobieganiu innym działaniom przestępczym i zabronionym zachowaniom.
2. Koordynatorami ds. współpracy z kibicami mogą być płatni pracownicy lub wolontariusze, którzy zostali wybrani na podstawie charakteru, umiejętności i zasobów umożliwiających im skuteczne odgrywanie takiej roli.
3. Zasadniczo praca wykonywana przez koordynatorów ds. współpracy z kibicami drużyny narodowej obejmuje szeroki zakres wymagających funkcji, w tym podczas turniejów:
 - działanie – przed meczem oraz w trakcie i po meczu – jako pośrednik i prowadzenie komunikacji między kibicami i policją miasta rozgrywek;
 - udzielanie szczegółowych informacji kibicom obecnym na meczach, aby ułatwić organizację podróży i logistykę w dniu meczu, i wyeliminować potencjalne źródła nieporozumień;
 - zgłaszanie uwag na spotkaniach na temat bezpieczeństwa organizowanych przed meczami rozgrywanymi u siebie i meczami wyjazdowymi podwyższonego ryzyka;
 - wyjaśnianie policji działania kibiców i *vice versa* w celu przełamania barier i błędnych wyobrażeń;
 - działania, by nie dopuścić do zakłócenia porządku, służące uspokojeniu kibiców i innych zainteresowanych stron oraz deeskalacji napięć, mediacje w sytuacjach konfliktowych i propagowanie pozytywnej kultury kibiców;
 - branie udziału w spotkaniach podsumowujących organizowanych po meczach;
 - wnoszenie wkładu w szkolenia dla policji;

- działanie – przed meczem oraz w trakcie i po meczu – jako stały pośrednik i prowadzenie komunikacji między kibicami i policją miasta rozgrywek;
- udzielanie szczegółowych informacji kibicom obecnym na meczach, aby ułatwić organizację podróży i logistykę w dniu meczu, i wyeliminować potencjalne źródła nieporozumień; a także,
- wskazywanie możliwych rozwiązań w przypadku istniejących lub nowych wyzwań/problemów w zakresie bezpieczeństwa i ochrony.

Źródło: rezolucja Rady dotycząca podręcznika z zaleceniami w zakresie zapobiegania przemocy i zakłóceniom porządku – oraz zarządzania nimi – podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego, poprzez przyjęcie dobrych praktyk w zakresie kontaktów policji z kibicami (12792/16).

Część czwarta – Uzgodnienia przygotowawcze i operacyjne turniejowego IPCC

Sekcja 4.1 Planowanie IPCC

4.1.1. Przygotowanie i funkcjonowanie IPCC musi być spójne i zgodne z krajową strukturą operacyjną jednostek policyjnych.

4.1.3. Wysoki status i duże znaczenie roli IPCC we wspieraniu operacji zarządzania tłumem prowadzonych przez policję państwa goszczącego podkreślono w sekcji 1.2 niniejszego podręcznika.

4.1.3. Poniższe wytyczne koncentrują się na ustalonym zakresie roli zarządzania tłumem (porządek publiczny i bezpieczeństwo publiczne) turniejowego IPCC.

4.1.4. Dodatkowe i odrębne uzgodnienia będą wymagane, jeżeli zdecydowano o zlokalizowaniu w IPCC zespołów ds. zarządzania, koordynacji i analizy innych wyspecjalizowanych komórek/centrów policyjnych w przypadku turniejów o wymiarze międzynarodowym.

4.1.5. Jest zatem oczywiste, że proces planowania i przygotowania IPCC (i uzgodnienia operacyjne) będzie musiał odzwierciedlać omówione powyżej decyzje polityczne i strukturalne (i budżetowe) wysokiego szczebla i być dostosowany do tych decyzji.

4.1.6. Po ustaleniu roli IPCC należy jak najszybciej rozpocząć planowanie i przygotowania do jego utworzenia.

4.1.7. Zaleca się, aby proces planowania był prowadzony przez członka personelu policji państwa goszczącego, który ma odpowiednie doświadczenie i kompetencje w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej zdobyte podczas dużych turniejów piłki nożnej. W wielu państwach profil ten odpowiada profilowi szefa NFIP w państwie goszczącym.

4.1.8. Aby wesprzeć proces planowania, państwo goszczące powinno rozważyć utworzenie doradczej grupy ds. planowania składającej się z międzynarodowych przedstawicieli NFIP i innych osób mających odpowiednie doświadczenie w goszczeniu rozgrywek piłki nożnej i innych dużych imprez sportowych.

4.1.9. Po określeniu wyznaczonych ról i obowiązków IPCC grupa ds. planowania powinna przygotować powiązane plany działań wdrożeniowych, które będą regularnie aktualizowane i udostępniane Europejskiej Grupie Policyjnej ds. Piłki Nożnej i sieci ekspertów NFIP.

4.1.10. W przypadku turniejów o charakterze globalnym oraz państw europejskich nienależących do sieci NFIP grupa ds. planowania IPCC powinna zwrócić się do policji w każdym uczestniczącym państwie, by wyznaczyła ona policyjny pojedynczy punkt kontaktowy (SPOC), z którym grupa ds. planowania może współpracować w zakresie przygotowań IPCC i innych istotnych kwestii.

Sekcja 4.2 Infrastruktura IPCC

4.2.1. Głównym zadaniem będzie określenie lokalizacji IPCC, a następnie określenie odpowiedniego obiektu policyjnego lub innego, który może stać się siedzibą IPCC.

4.2.2. Jak wskazano powyżej, zadanie to będzie musiało odzwierciedlać wszelkie decyzje polityczne dotyczące lokalizacji innych turniejowych komórek/centrów międzynarodowej współpracy policyjnej (takich jak straż graniczna, centra/komórki ds. przestępczości zorganizowanej i zwalczania terroryzmu) oraz uzgodnienia dotyczące „jednostki konsolidacyjnej” odpowiedzialnej za koordynację działań policyjnych w czasie turnieju.

4.2.3. Jeżeli zostanie podjęta decyzja o wspólnym umiejscowieniu tych centrów w IPCC, będzie to musiało znaleźć odzwierciedlenie w planowaniu obiektów i lokalizacji IPCC.

4.2.4. Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie, aby obiekty IPCC obejmowały audytorium zdolne do pomieszczenia wszystkich oficerów łącznikowych IPCC oraz odpowiednie sale konferencyjne i sale posiedzeń. Jeżeli jakiegokolwiek inne wyspecjalizowane turniejowe komórki/centra policyjne mają być także zlokalizowane w IPCC, wymagane będą oddzielne obiekty na miejscu.

4.2.5. Konieczne będzie również zapewnienie, aby personel IPCC i oficerowie łącznikowi (oraz personel wszelkich innych zlokalizowanych w tym samym miejscu międzynarodowych centrów policyjnych) mogli być zakwaterowani na miejscu lub w odpowiednim hotelu w bliskim sąsiedztwie IPCC.

4.2.6. Dalsze rozważania skupiają się na ustaleniu, czy oddziały policji oddelegowane z państw kibiców przyjezdnych zostaną zakwaterowane w obiektach IPCC przed rozmieszczeniem w miastach rozgrywek czy, i ta opcja jest preferowana, będą przemieszczać się między miastami rozgrywek, w których ich drużyna narodowa będzie rywalizować w turnieju.

Sekcja 4.3 Uzgodnienia dotyczące zarządzania IPCC

4.3.1. Należy określić łańcuch dowodzenia IPCC oraz wyznaczyć zespół zarządzający IPCC, który będzie koordynował przygotowania do jego ustanowienia, a następnie zarządzał uzgodnieniami operacyjnymi dotyczącymi IPCC.

4.3.2. Doświadczenie wskazuje, że zespół zarządzający IPCC powinien składać się z:

- (i) szefa personelu (w zależności od doświadczenia i kompetencji rolę tę może pełnić szef NFIP w państwie goszczącym lub wyższy rangą funkcjonariusz policji z dużym doświadczeniem w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej);
- (ii) kadry kierowniczej (rozmiszczonych na zasadzie rotacji i w systemie zmianowym), która pełni funkcje kierownicze w IPCC (najlepiej jeżeli są to doświadczeni członkowie NFIP państwa goszczącego lub wyżsi rangą funkcjonariusze policji z doświadczeniem w dziedzinie międzynarodowej współpracy policyjnej, zdobytym przede wszystkim podczas turniejów piłki nożnej); a także,
- (iii) koordynatorów operacyjnych (rozmiszczonych na zasadzie rotacji i w systemie zmianowym) w celu wspierania funkcjonariuszy IPCC w wypełnianiu ich ról i obowiązków (jak wyżej, członkowie NFIP lub funkcjonariusze policji z doświadczeniem w dziedzinie międzynarodowej współpracy policyjnej, zdobytym przede wszystkim podczas turniejów piłki nożnej).

4.3.3. Liczba personelu w zespole zarządzającym będzie musiała odzwierciedlać szczegółową analizę przewidywanej skali, charakteru i zakresu obciążenia pracą IPCC.

4.3.4. Kluczowe znaczenie będzie miało zapewnienie od samego początku, aby zespół zarządzający składał się z personelu zdolnego zapewnić skuteczne działanie IPCC całodobowo, 7 dni w tygodniu przez cały okres jego działalności.

4.3.5. Kolejne zagadnienie wymagające rozważenia dotyczy uczestnictwa zespołu zarządzającego w spotkaniach grupy policji państwa goszczącego koordynującej turniej („jednostka konsolidacyjna”) (również pod inną nazwą, jeśli organy państwa goszczącego zdecydują się na inną), niezależnie od tego, czy jest ona zlokalizowana w IPCC czy nie.

Sekcja 4.4 Uzgodnienia dotyczące zespołu wsparcia IPCC

4.4.1. Konieczne będzie również określenie ról, funkcji i wielkości zespołu wsparcia IPCC, z uwzględnieniem potrzeby zatrudnienia:

- analityków informacji policyjnych, najlepiej doświadczonego personelu NFIP, jeżeli jest dostępny, w tym analityków zajmujących się kwestiami diaspory (*zob. sekcja 4.5*);
- personelu informatycznego, którego zadaniem jest zagwarantowanie skutecznego działania całodobowo, 7 dni w tygodniu;
- personelu ds. komunikacji i obsługi mediów;
- zespołu wsparcia logistycznego, który ma nadzorować zakwaterowanie, catering i inne usługi;
- koordynatora ds. podróży, który ma organizować transport krajowy oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych; oraz
- kierownika ds. finansowych (budżetu).

Sekcja 4.5 Rola analityków IPCC zajmujących się kwestiami diaspory

4.5.1. Obecność dużych diaspor w wielu państwach europejskich może wywołać znaczną niepewność co do logistyki i oceny ryzyka w przypadku przygotowań i operacji policji państwa goszczącego.

4.5.2. Chociaż komendanci policji państwa goszczącego będą świadomi istnienia tego zjawiska, a obecność kibiców ze społeczności diaspory nie stanowi koniecznie zagrożenia dla bezpieczeństwa, brak istotnych informacji nieuchronnie będzie budzić poważne obawy w zakresie logistyki, bezpieczeństwa i ochrony oraz będzie miał wpływ na planowanie, rozmieszczanie i strategię operacyjne policji miasta rozgrywek.

4.5.3. Rola zalecanego analityka IPCC zajmującego się kwestiami diaspory powinna zatem polegać na zleceniu zdobywania i uzyskiwaniu dostępnych informacji w odniesieniu do państw uczestniczących w turnieju, których drużyna narodowa może przyciągnąć znaczną liczbę kibiców z diaspor w całej Europie. Analityk dysponuje pewnymi źródłami informacji, w tym:

- przeglądem NFIP dotyczącym drużyny narodowej i profilami kibiców;
- danymi online dotyczącymi diaspor w państwach europejskich;

- NFIP w państwach o znaczących diasporach;
- informacjami na temat sprzedaży biletów na mecze rozgrywane w ramach turnieju; oraz
- ekspertami krajowymi ds. kwestii diaspor i danych jej dotyczących.

Sekcja 4.6 Uzgodnienia dotyczące oficerów łącznikowych IPCC

4.6.1. Podstawowym celem planowania IPCC będzie określenie i zdefiniowanie pewnych istotnych kwestii dotyczących oddelegowania oficerów łącznikowych IPCC. Mowa tu o:

- (i) określeniu ról, obowiązków i wymaganych kompetencji oficerów łącznikowych IPCC, z uwzględnieniem tego, że rola ta powinna być wypełniana przez pracowników NFIP (lub funkcjonariuszy mających doświadczenie w zakresie działań policyjnych podczas międzynarodowych turniejów piłki nożnej lub innych dużych imprez);
- (ii) określeniu liczby oficerów łącznikowych IPCC, którzy mają zostać oddelegowani przez każde:
 - państwo uczestniczące (na czas uczestnictwa ich drużyny narodowej w turnieju);
 - państwo będące węzłem tranzytowym; oraz
 - miasto rozgrywek;
- (iii) określeniu liczby oficerów łącznikowych, którzy mają zostać oddelegowani do IPCC przez inne krajowe i międzynarodowe organy ścigania, takie jak:
 - Europol;
 - Interpol;
 - krajową straż graniczną i Frontex (jeżeli zostały wykorzystane przez państwo goszczące);
 - krajową policję odpowiedzialną za transport;
 - Railpol; oraz
 - Airpol;
- (iv) określeniu, czy oficerowie łącznikowi powinni być również oddelegowani przez przedstawiciela organizatorów turnieju i właściwy organ międzynarodowy (np. UEFA lub FIFA);
- (v) przygotowaniu opisów stanowisk i kodeksu postępowania dla całego personelu IPCC, w tym oficerów łącznikowych.

4.6.2. Okres oddelegowania oficerów łącznikowych IPCC kończy się zazwyczaj dwa dni po tym, gdy ich drużyna narodowa zostanie wyeliminowana z turnieju. W świetle oceny ryzyka szef personelu IPCC może odłożyć datę wyjazdu.

Sekcja 4.7 Uzgodnienia logistyczne dotyczące IPCC

4.7.1. Przygotowanie IPCC powinno obejmować określenie wielu niezbędnych usług wsparcia logistycznego, by zapewnić skuteczne i sprawne funkcjonowanie IPCC.

4.7.2. Zgodnie z dobrą praktyką zawartą w niniejszym podręczniku za uzgodnienia i koszty związane z podróżami międzynarodowymi, wynagrodzeniami oraz ubezpieczeniem podróży i zdrowotnym oficerów łącznikowych IPCC (i oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych) powinno odpowiadać państwo ich pochodzenia.

4.7.3. Państwo goszczące jest jednak odpowiedzialne za zorganizowanie i pokrycie kosztów odpowiedniego zakwaterowania, transportu wewnętrznego, posiłków i innych usług niezbędnych oficerom łącznikowym (usługi pralnicze, dostęp do internetu i telefonu itp.).

Sekcja 4.8 Usługi komunikacyjne i informatyczne na rzecz IPCC

4.8.1. Główny cel planowania koncentruje się na przygotowaniu uzgodnień w zakresie wymiany informacji dla IPCC.

4.8.2. Jeżeli chodzi o wymianę międzynarodowych informacji policyjnych na temat zarządzania tłumem, konieczna jest specjalna zakładka poświęcona turniejowi na stronie internetowej NFIP prowadzonej przez EPE.

4.8.3. Wymiana informacji z wyznaczonymi policyjnymi SPOC w państwach spoza Europy lub spoza europejskiej sieci NFIP powinna zostać zintegrowana poprzez zapewnienie tymczasowego i ograniczonego dostępu do strony internetowej NFIP prowadzonej przez EPE, po uzgodnieniu wspólnie przez sieć NFIP i Europol.

4.8.4. Należy wprowadzić odrębne uzgodnienia dotyczące bezpiecznej komunikacji międzynarodowej, aby zaspokoić potrzeby wszelkich innych międzynarodowych komórek/centrów policyjnych zlokalizowanych w IPCC.

4.8.5. W przypadku turniejów, które goszczą przez co najmniej dwa państwa, należy ustanowić rozwiązania w zakresie bezpiecznej komunikacji, aby zapewnić skuteczną współpracę całodobowo, 7 dni w tygodniu między wyznaczonym IPCC w każdym państwie goszczącym.

4.8.6. Ponadto należy zapewnić oficerom łącznikowym dostęp do internetu całodobowo, 7 dni w tygodniu, aby ułatwić dwustronną komunikację z partnerami krajowymi i międzynarodowymi, w tym z wyznaczonymi do kontaktu funkcjonariuszami policji miasta rozgrywek, oficerami łącznikowymi z poszczególnych oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych oraz z NFIP w ich państwie pochodzenia.

4.8.7. Uzgodnienia dotyczące komunikacji powinny być regularnie testowane na etapie przygotowawczym, aby zapewnić niezawodną komunikację podczas turnieju.

Sekcja 4.9 Uzgodnienia dwustronne dotyczące IPCC

4.9.1. Jak wskazano powyżej w sekcji 1.4 lit. b), dwustronne dyskusje i późniejsze porozumienia z państwami uczestniczącymi powinny zawierać postanowienie potwierdzające oddelegowanie oficerów łącznikowych do IPCC.

4.9.2. Zespół zarządzający IPCC będzie musiał jednak uzupełnić porozumienia, przekazując uczestniczącym państwom i innym państwom oddelegującym oficerów łącznikowych do IPCC szczegółowe informacje na temat ustaleń logistycznych i operacyjnych IPCC, które będą miały zastosowanie podczas turnieju, w tym:

- struktury i lokalizacji IPCC;
- roli i zadań zespołu zarządzającego IPCC;
- roli i zadań oficerów łącznikowych;
- okresu funkcjonowania;
- harmonogramu uzgodnień dotyczących wymiany informacji;
- uzgodnień dotyczących informowania oficerów łącznikowych;
- szkolenia oficerów łącznikowych;

- uzgodnień dotyczących akredytacji przy IPCC; oraz
- uzgodnień dotyczących logistyki (zakwaterowanie i posiłki oficerów łącznikowych itp.).

4.9.3. Jednocześnie należy poinformować europejską sieć NFIP i SPOC o ich kluczowej roli w dostarczaniu IPCC informacji dotyczących turnieju gromadzonych w ich państwie, w tym informacji na temat podróży do państwa goszczącego kibiców z diaspory.

4.9.4. Aby wesprzeć przygotowanie wstępnych ocen logistycznych i powiązanych ocen ryzyka, co najmniej sześć miesięcy przed turniejem należy zwrócić się do NFIP w państwach uczestniczących w turnieju o aktualizację przeglądu dotyczącego drużyny narodowej (profilu kibiców) w specjalnej zakładce na stronie internetowej NFIP prowadzonej przez EPE.

Sekcja 4.10 Szkolenie zapoznawcze poświęcone IPCC

4.10.1. Jak podkreślono powyżej, skuteczna komunikacja między policją państwa goszczącego i jej partnerami międzynarodowymi ma kluczowe znaczenie przez cały okres turnieju.

4.10.2. Współpraca ta powinna jednak rozpocząć się na etapie przygotowawczym, aby zagwarantować, że obie strony podchodzą do turnieju z pełną znajomością oczekiwań policji państwa goszczącego i uzgodnień operacyjnych IPCC.

4.10.3. Program wydarzeń w zakresie osiągnięcia tego celu może obejmować:

- podkreślanie uzgodnień IPCC i oddziału policji oddelegowanego z państwa kibiców przyjezdnych podczas briefingów informacyjnych dotyczących międzynarodowej współpracy policyjnej organizowanych przez policję państwa goszczącego lub właściwy organ rządowy;
- seminarium zorganizowane na miejsce przez zespół zarządzający IPCC w celu zapoznania oficerów łącznikowych z uzgodnieniami logistycznymi i operacyjnymi IPCC; mogłoby to również obejmować sesję na temat wpływu pewnych sytuacji mogących powodować zakłócenia i reakcji na takie sytuacje; a także,

- końcowy briefing zorganizowany przez zespół zarządzający IPCC przed turniejem dla oficerów łącznikowych i, w stosownych przypadkach, innych osób.

4.10.4. Wydarzenia te można uzupełnić programem przedturniejowych wizyt przedstawicieli policji z państw uczestniczących w obiektach IPCC oraz w miastach rozgrywek, by omówić logistykę oddziału policji oddelegowanego z państwa kibiców przyjezdnych z lokalnymi komendantami policji.

Sekcja 4.11 Uzgodnienia operacyjne IPCC w zakresie wymiany informacji

4.11.1. Do struktury i uzgodnień operacyjnych IPCC należy włączyć wszelkie środki przeciwpandemiczne i inne środki ochrony zdrowia (*zob. dodatek 5.A*).

4.11.2. Należy zorganizować audytorium robocze w IPCC i przewidzieć w nim stanowiska pracy dla przedstawicieli państw i agencji, a każde z nich powinno być wyposażone w co najmniej jedną stacjonarną linię telefoniczną z dostępem międzynarodowym i jeden komputer stacjonarny z dostępem do internetu.

4.11.3. Oprócz oddelegowania oficerów łącznikowych z kluczowych państw będących węzłami tranzytowymi, w IPCC należy utworzyć ogólny punkt kontaktowy ds. tranzytu, który będzie analizował informacje otrzymywane od sieci NFIP i wyznaczonych policyjnych SPOC (w państwach, w których nie ma NFIP) dotyczące przemieszczania się kibiców przyjezdnych na trasie do państwa goszczącego, w tym kibiców z diaspor w Europie oraz wszelkich kibiców tymczasowo przebywających w państwach sąsiadujących.

4.11.4. IPCC powinien rozpocząć działalność co najmniej dwa dni przed rozpoczęciem turnieju. Formalne otwarcie można zorganizować z udziałem wszystkich oficerów łącznikowych.

4.11.5. W dniach meczów turniejowych (MD) oficerowie łącznikowi z państw, których drużyny grają w danym dniu, powinni pozostać w IPCC do dwóch godzin po zakończeniu meczu.

4.11.6. Zespół zarządzający będzie musiał określić – i przekazać NFIP i SPOC działającym w państwach uczestniczących i innych państwach – szczegółowe informacje na temat dziennego harmonogramu składania sprawozdań za pośrednictwem specjalnej zakładki poświęconej turniejowi na stronie internetowej NFIP prowadzonej przez EPE, w tym:

- ocen przed meczami (PMA) na dwa dni przed odpowiednim meczem (MD-2), z dodatkowymi aktualizacjami i ocenami do dnia meczu włącznie; oraz
- sprawozdań po meczu (PMR) o określonej godzinie w dniu następującym po dniu meczu (MD+1).

4.11.7. Briefingi dla oficerów łącznikowych powinny być prowadzone przez kierownika zmiany IPCC, wspieranego przez dyżurnego koordynatora operacyjnego i powinny odbywać się co najmniej dwa razy dziennie (rano i po południu).

4.11.8. Dynamiczne oceny ryzyka dostarczane przez policję państwa goszczącego oraz oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych rozmieszczone w miastach rozgrywek powinny być udostępniane IPCC (za pośrednictwem odpowiednich oficerów łącznikowych) w celu zapewnienia, aby IPCC był informowany o wszelkich mających miejsce incydentach i przygotowywanych ocenach ryzyka.

4.11.9. Codzienne sprawozdania informacyjne powinny być przygotowywane przez zespół zarządzający i udostępniane oficerom łącznikowym IPCC oraz przekazywane szerszej sieci NFIP i SPOC o wyznaczonej porze każdego dnia.

4.11.10. Dane osobowe osób zatrzymanych w związku z turniejem powinny być przekazywane NFIP lub SPOC w państwie, którego dana osoba jest obywatelem lub rezydentem, wraz ze szczegółowymi informacjami na temat niezgodnego z prawem zachowania oraz wszelkich nałożonych kar lub innych sankcji i z informacją, kto je nałożył.

Sekcja 4.12 Koordynacja IPCC dotycząca uzgodnień w zakresie rozmieszczania oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych

4.12.1. Skład i role oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych („oddziały prowadzące monitoring kibiców”) określono w częściach trzeciej i piątej niniejszego podręcznika.

4.12.2. Rolą koordynatora ds. podróży w IPCC jest kontaktowanie się z policją w miastach rozgrywek, by wypracowywać lub zapewniać uzgodnienia dotyczące podróży, zakwaterowania, komunikacji i innych rozwiązań logistycznych dla oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych (wstępna rezerwacja podróży i zakwaterowania przed turniejem).

4.12.3. Koordynator ds. podróży w IPCC powinien również dopilnować przygotowania lokalnych uzgodnień dotyczących przyjmowania przez policję miasta rozgrywek oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych, towarzyszenia im i zapewniania im bezpieczeństwa. Dodatkowe informacje na temat roli towarzyszących funkcjonariuszy policji państwa goszczącego („przewodnicy”) przedstawiono w sekcji 5.4 niniejszego podręcznika wraz z zaleceniami dotyczącymi dobrych praktyk w odniesieniu do zestawu kwestii związanych z rozmieszczeniem oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych.

Sekcja 4.13 Rejestrowanie i wykorzystywanie przez IPCC statystyk turniejowych

4.13.1. Jednym z kluczowych zadań IPCC będzie gromadzenie i rejestrowanie zestawu statystyk turniejowych (na podstawie sprawozdań policji państwa goszczącego) dostarczanych przez policję miasta rozgrywek i policję odpowiedzialną za transport, w tym:

- liczby, charakteru i powagi wszelkich incydentów związanych z porządkiem publicznym;
- liczby i okoliczności wszelkich aresztowań za zachowania przestępcze lub zabronione oraz reakcji sądów lub organów administracyjnych lub wyniku ich postępowań; a także,
- liczby i okoliczności wszelkich zatrzymań prewencyjnych w związku z turniejem.

4.13.2. Zaleca się, aby odpowiedni organ/agencja państwa goszczącego prowadziły rejestr innych statystyk turniejowych (rozmieszczenie policji i sił porządkowych, liczba widzów, incydenty związane z bezpieczeństwem na stadionach itp.).

4.13.3. Dane dotyczące turnieju powinny być przedstawiane w formie sprawozdania dla ekspertów Europejskiej Grupy Policyjnej ds. Piłki Nożnej i ekspertów NFIP. Dane te powinny być włączane do corocznej oceny zagrożeń opartej na statystykach sieci NFIP i pomagać w określaniu skali i charakteru istniejących zagrożeń oraz pojawiania się wszelkich nowych lub zmieniających się tendencji.

4.13.4. Ze względu na potencjalny wpływ poważnej i zorganizowanej przestępczości oraz zagrożeń terrorystycznych na operacje zarządzania tłumem wkład Europolu będzie stanowił wartość dodaną corocznej oceny zagrożeń.

Sekcja 4.14 Obsługa mediów i komunikacja IPCC

4.14.1. W sekcji 3.20 niniejszego podręcznika podkreślono ważną rolę strategii obsługi mediów dla mediów danego państwa lub miasta rozgrywek. Podkreślono również potrzebę:

- zapewnienia, by informacje faktyczne były udostępniane mediom;
- umożliwiania przeprowadzania regularnych briefingów dla prasy/mediów; oraz
- przekazywania informacji o przygotowaniach w sposób wzbudzający pozytywne emocje i dający poczucie bezpieczeństwa.

4.14.2. Chociaż nie jest właściwe, aby IPCC wypowiadało się na temat incydentów o dużym znaczeniu lub na temat operacji policji państwa goszczącego itp., może ono wzbudzać pozytywne emocje i dawać poczucie bezpieczeństwa, podkreślając znaczenie międzynarodowej współpracy policyjnej w wykazywaniu ogólnoeuropejskiego zaangażowania we wspieranie operacji policji państwa goszczącego.

4.14.3. Dlatego rola IPCC powinna zostać włączona do wielopodmiotowej strategii komunikacyjnej i obsługi mediów państwa goszczącego. Może to przyciągnąć uwagę zarówno mediów krajowych, jak i międzynarodowych. Ważne jest zatem, aby zespół wsparcia IPCC obejmował co najmniej jednego urzędnika ds. mediów (lub miał do nich dostęp), który pomagałby w opracowywaniu strategii medialnej IPCC, zarządzał prośbami dziennikarzy i organizował wszelkie briefingi IPCC dla mediów.

4.14.4. Obecność oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych może również wzbudzać zainteresowanie mediów krajowych i lokalnych. Dlatego niektóre doświadczone oddelegowane oddziały mają w swoim składzie rzecznika (często szef delegacji) lub oficera prasowego. W przypadku oddelegowanych oddziałów, które nie przewidują takich stanowisk, pożądane jest, aby podczas turnieju NFIP w państwie uczestniczącym miał dostęp do wyznaczonego urzędnika lub funkcjonariusza policji ds. mediów.

4.14.5. Głównym celem wszystkich działań musi być zapewnienie zharmonizowanego podejścia opartego na wspólnych i jednolitych przekazach oraz jasności co do tego, kto może komentować jakie kwestie, a także kiedy i co powinno zostać powiedziane! Jest to ważne, ponieważ głównym zadaniem musi być dostarczanie mediom rzeczowych informacji oraz unikanie sytuacji, w której różne i sprzeczne przekazy staną się przedmiotem uwagi mediów.

Sekcja 4.15 Dziedzictwo i informacje zwrotne

4.15.1. Na wczesnym etapie po turnieju oficerowie łącznikowi i NFIP powinni zostać poproszeni o przekazanie informacji zwrotnych na temat ich doświadczeń w IPCC, aby pomóc w wypracowaniu dobrych praktyk i określeniu wyzwań napotykanych w związku z działaniami IPCC.

4.15.2. Wyniki inicjatyw w zakresie informacji zwrotnych należy przedstawić w sprawozdaniu dla ekspertów Europejskiej Grupy Policyjnej ds. Piłki Nożnej i ekspertów NFIP oraz rozważyć je przy planowaniu kolejnych międzynarodowych turniejów piłki nożnej (oraz w związku z innymi dużymi międzynarodowymi imprezami sportowymi, jeżeli wyznaczone organy państwa goszczącego uznają to za stosowne).

CZĘŚĆ PIĄTA – Policyjna strategia zarządzania tłumem podczas turnieju:

Wspierająca i doradcza rola oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych

Uwaga: dla ułatwienia lektury ta część podręcznika obejmuje wytyczne zawarte w rezolucji Rady w sprawie zaktualizowanego podręcznika z zaleceniami w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie zarządzania bezpieczeństwem podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego („podręcznik UE w sprawie meczów piłki nożnej”), i stanowi ich rozwinięcie (dok. 11160/24).

Sekcja 5.1 Dwustronne negocjacje i porozumienia w sprawie oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych

5.1.1. Jak podkreślono w sekcji 1.4 lit. b) niniejszego podręcznika, jednym z kluczowych i wzajemnych celów zarówno państw goszczących, jak i uczestniczących powinno być uzyskiwanie przed turniejem wyjaśnień w odniesieniu do (między innymi) składu, roli i uzgodnień operacyjnych oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych przez każde państwo uczestniczące.

5.1.2. W sekcji 1.4 lit. b) podkreślono również, że uzgodnienia dwustronne mogą się różnić w zależności od różnych czynników opartych na analizie ryzyka, ale powinny zapewnić jasność w odniesieniu do:

- składu oddziałów policji oddelegowanych z państw kibiców przyjezdnych;
- podstawowych zadań w ramach takiego oddelegowania;
- uprawnień wykonawczych w ramach oddelegowania (o ile ma to zastosowanie);
- posiadania i wykorzystywania technicznego sprzętu wywiadowczego i sprzętu służącego do gromadzenia dowodów (np. przenośnych kamer wideo i aparatów fotograficznych);
- rozmieszczenia przy użyciu środków ochrony indywidualnej (broń palna, gaz CS, pałki, tasery i inne);
- korzystania z niejawnych źródeł wywiadu osobowego;
- noszenia mundurów lub identyfikacji o wysokiej widoczności;
- uzgodnień dotyczących kontaktów z mediami a także,
- kosztów i uzgodnień logistycznych.

Sekcja 5.2 Skład oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych

5.2.1. Przy określaniu i precyzowaniu uzgodnień dwustronnych dla każdego oddziału policji oddelegowanego z państwa kibiców przyjezdnych – niezależnie od uznania, że każda delegacja może się różnić w zależności od wspólnej oceny ryzyka – zaleca się, aby państwo goszczące i państwo uczestniczące uwzględniły utrwaloną dobrą praktykę w odniesieniu do składu oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych na czas turnieju.

5.2.2. Oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych na czas turnieju (czasami określane jako „oddziały prowadzące monitoring kibiców” w przypadku pojedynczych meczów o charakterze międzynarodowym) powinny być utworzone w taki sposób, aby wspierać operacje policyjne w ramach turnieju w państwie goszczącym przez dłuższy czas i w trudniejszych okolicznościach niż typowe pojedyncze mecze.

5.2.3. Oprócz oddelegowania oficerów łącznikowych do turniejowego IPCC (zob. sekcja 4.9 niniejszego podręcznika) oddziały policji z państwa kibiców przyjezdnych oddelegowane na turniej składałyby się zazwyczaj z funkcjonariuszy pełniących pewne wyznaczone funkcje.

Szef oddelegowanych oddziałów

5.2.4. Szef oddelegowanych oddziałów jest hierarchicznie odpowiedzialny za oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych i odpowiada za nie oraz powinien działać jako strategiczny i taktyczny doradca policji miasta rozgrywek w odniesieniu do zarządzania kibicami swojej drużyny narodowej.

Koordynator operacji

5.2.5. Koordynator operacji, który powinien mieć siedzibę w odpowiednim centrum operacyjnym policji dla danego turnieju w mieście rozgrywek, jest odpowiedzialny za koordynację prac oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych i ułatwianie skutecznej wymiany informacji między takimi oddziałami a policją państwa goszczącego.

Funkcjonariusze prowadzący monitoring kibiców

5.2.6. Funkcjonariusze prowadzący monitoring kibiców powinni mieć doświadczenie i być w stanie:

- (i) monitorować, oceniać i interpretować zachowania kibiców swojej drużyny narodowej;
- (ii) wykrywać wszelkie pojawiające się napięcia, zagrożenia lub drobne incydenty, by informować o tym odpowiednio szefa oddelegowanych oddziałów, koordynatora operacji i policję miasta rozgrywek;
- (iii) identyfikować sprawców;
- (iv) informować szefa oddelegowanych oddziałów lub koordynatora operacji, czy wymagane są jakiegokolwiek ukierunkowane środki zapobiegawcze lub łagodzące, aby zapobiec eskalacji niewłaściwego zachowania lub incydentu; a także,
- (v) korzystać z wyposażenia do gromadzenia dowodów dotyczących wszelkich zachowań przestępczych lub zabronionych kibiców ich drużyny narodowej.

5.2.7. Liczba wymaganych funkcjonariuszy prowadzących monitoring kibiców będzie różna w zależności od przewidywanej liczby i charakteru kibiców przyjezdnych oraz powiązanej oceny ryzyka.

Funkcjonariusze policji ds. komunikacji (lub dialogu)

5.2.8. Funkcjonariusze policji ds. komunikacji powinni być przeszkoleni i mieć doświadczenie w komunikowaniu się z kibicami drużyny narodowej lub z koordynatorem ds. współpracy z kibicami drużyny narodowej (jeżeli został wyznaczony), swoją ambasadą kibiców lub innymi znanymi przedstawicielami kibiców.

5.2.9. Również w tym przypadku liczba funkcjonariuszy ds. komunikacji będzie różna w zależności od przewidywanej liczby kibiców drużyny narodowej przybywających na turniej.

5.2.10. W przypadku niektórych oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych zadania związane z monitorowaniem i komunikacją mogą być wykonywane przez tych samych funkcjonariuszy.

Rzecznik policji / funkcjonariusz ds. mediów oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych

5.2.11. Rzecznik policji powinien być odpowiedzialny za odpowiadanie na prośby dziennikarzy dotyczące wywiadów i informacji.

5.2.12. W zależności od oceny przewidywanego poziomu zainteresowania mediów do pełnienia tej roli będzie niekiedy wyznaczany szef oddelegowanych oddziałów.

Sekcja 5.3 Podstawowe zadania oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych

5.3.1. W każdym momencie głównym zadaniem każdego oddziału policji oddelegowanego z państwa kibiców przyjezdnych jest udzielanie porad eksperckich policji krajowej i policji miasta rozgrywek prowadzącym operacje policyjne związane z turniejem oraz wspieranie organów policji państwa goszczącego w zarządzaniu przyjezdnymi kibicami ich drużyny narodowej.

5.3.2. Aby osiągnąć ten cel, kluczowe jest, aby oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych składały się z funkcjonariuszy dysponujących wiedzą i doświadczeniem określonymi w sekcji 5.2 powyżej.

5.3.3. Zasadniczo każdy oddział policji oddelegowany z państwa kibiców przyjezdnych powinien być przygotowany do tego, aby zapewnić policji państwa goszczącego następujące kompetencje:

- wiedza ekspercka na temat dynamiki kibiców drużyny narodowej, zwłaszcza gdy są oni obecni w znacznej liczbie w państwach goszczących (lub będących współgospodarzem) duże międzynarodowe turnieje piłki nożnej oraz na temat charakteru aktów przemocy i zakłóceń porządku związanych z meczami piłki nożnej z udziałem kibiców drużyny narodowej;
- zdolność do skutecznego reprezentowania swojego państwa i pełnienia swojej roli podczas wspierania policji państwa goszczącego (wymagane są: umiejętność dyplomatycznego zachowania, pewność siebie i niezależność oraz zdolność do komunikowania się we wcześniej uzgodnionym, znanym obu stronom języku); oraz
- umiejętność wymiany informacji i udzielania porad policji państwa goszczącego w jasny i terminowy sposób.

5.3.4. W warunkach operacyjnych główna interakcja między policją państwa goszczącego a oddziałami policji oddelegowanymi z państwa kibiców przyjezdnych będzie koncentrować się na roli funkcjonariuszy ds. komunikacji (dialogu) z kibicami w ramach oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych oraz oddziałów tej policji prowadzących monitoring kibiców. Jak wskazano powyżej, w przypadku niektórych oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych zadania związane z komunikacją i monitorowaniem mogą być wykonywane przez tych samych funkcjonariuszy.

5.3.5. Celem i rolą funkcjonariuszy oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych zajmujących się komunikacją z kibicami jest działanie jako łącznik między policją państwa goszczącego a kibicami ich drużyny narodowej, aby przekazywać ważne informacje, rozwiewać pogłoski i spekulacje, zapewniać jasność co do konsekwencji zachowań antyspołecznych, prowokacyjnych lub innych zakazanych zachowań oraz pomagać w promowaniu wśród kibiców samodyscypliny.

5.3.6. Funkcjonariusze oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych zajmujący się komunikacją z kibicami mogą również gromadzić informacje od kibiców przyjezdnych dotyczące wszelkich obaw w zakresie nieodpowiedniego lub prowokacyjnego zachowania innych kibiców lub groźnych zachowań kibiców rywala.

5.3.7. Główne role oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych prowadzących monitoring kibiców określono w sekcji 5.2.6 powyżej. Zasadniczo oddziały te są rozmieszczane, by wspierać policję w miastach rozgrywek (lub w innych miejscach, w razie potrzeby lub w stosownych przypadkach) w monitorowaniu zachowania kibiców ich drużyn narodowych oraz w identyfikacji sprawców wszelkich zachowań przestępczych, zabronionych lub prowokacyjnych.

5.3.8. Relacje między oddziałami policji oddelegowanymi z państwa kibiców przyjezdnych prowadzącymi monitoring kibiców a kibicami przyjezdnymi mogą się różnić i różnią się w całej Europie. Niezależnie od tego, czy oddziały te są rozmieszczane w cywilu, mundurach czy kamizelkach identyfikacyjnych (zob. sekcja 5.7 poniżej), oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych prowadzące monitoring kibiców będą znane wielu kibicom przyjezdnym, zwłaszcza tym, którzy regularnie jeżdżą na międzynarodowe mecze odbywające się za granicą. Reakcja kibiców przyjezdnych na takich funkcjonariuszy może być pozytywna lub negatywna w zależności od wielu czynników.

5.3.9. Wśród większości kibiców przyjezdnych, zwłaszcza kibiców z państw, które w przeszłości nie powodowały poważnych problemów ani nie przyczyniały się do problemów, obecność takich funkcjonariuszy najprawdopodobniej zostanie przyjęta z zadowoleniem.

5.3.10. Jeżeli jednak głównym i widocznym zadaniem oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych prowadzących monitoring kibiców jest tradycyjnie gromadzenie dowodów na jakiekolwiek zachowania przestępcze lub inne zabronione zachowania w celu wykluczenia lub do innych celów, gdy kibice wracają do państwa pochodzenia, obecność takich funkcjonariuszy może wywołać mieszaną, a nawet wrogą reakcję niektórych kibiców przyjezdnych, zwłaszcza wśród stanowiących znane lub potencjalne ryzyko grup kibiców lub pojedynczych osób.

5.3.11. Takie czynniki powinny być brane pod uwagę przez policję miasta rozgrywek lub inną policję przy określaniu roli oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych prowadzących monitoring kibiców. Jeżeli tacy funkcjonariusze zostaną poproszeni o pośredniczenie między kibicami przyjezdnymi a policją państwa goszczącego lub o nawiązanie dialogu z kibicami przyjezdnymi, konieczne jest, aby takie zadania zostały najpierw zaakceptowane przez szefa oddelegowanych oddziałów po uwzględnieniu przez niego oceny ryzyka.

5.3.12. W praktyce wiele będzie zależało od okoliczności na miejscu. Na przykład, jeżeli celem dialogu jest zwiększenie bezpieczeństwa kibiców przyjezdnych lub jego ochrona, dialog z oddziałami policji oddelegowanymi z państwa kibiców przyjezdnych prowadzącymi monitoring kibiców zostanie prawdopodobnie doceniony przez przeważającą większość kibiców przyjezdnych.

5.3.13. Niezależnie od celu komunikacji policja państwa goszczącego powinna jednak przez cały czas zapewniać bezpieczeństwo oddziałom policji oddelegowanym z państwa kibiców przyjezdnych prowadzącym monitoring kibiców i funkcjonariuszom zajmującym się dialogiem z kibicami.

5.3.14. W przypadku poważnej sytuacji nadzwyczajnej lub innego zagrożenia lub zakłócenia, wymagających zwiększonych środków bezpieczeństwa i ochrony, może zaistnieć potrzeba dostosowania podstawowej roli oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych, aby pomóc policji państwa goszczącego w informowaniu o potrzebie dodatkowych uzgodnień w zakresie bezpieczeństwa, by zwiększyć bezpieczeństwo kibiców przyjezdnych, a także lokalnych społeczności mieszkańców i przedsiębiorców w danym miejscu (danych miejscach).

Sekcja 5.4 Asystowanie oddziałom policji oddelegowanym z państwa kibiców przyjezdnych („przewodnicy”)

5.4.1. Jak podkreślono powyżej, organy policji państwa goszczącego są odpowiedzialne za zapewnienie bezpieczeństwa wszystkim funkcjonariuszom oddziałów policji oddelegowanym z państwa kibiców przyjezdnych. Jest to konieczne i musi znaleźć odzwierciedlenie we wszystkich ocenach ryzyka dokonywanych przez policję państwa goszczącego i oddziały oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych w odniesieniu do rozmieszczania oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych.

5.4.2. W każdym momencie funkcjonariusze oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych powinni działać w asyście funkcjonariuszy lokalnej policji (zwanych przewodnikami), którzy sami powinni być aktywnymi funkcjonariuszami policji, z doświadczeniem w zabezpieczaniu meczów piłki nożnej we własnym mieście lub kraju, znającymi miejsce rozgrywek i potencjalne obszary ryzyka.

5.4.3. Organy policji miasta rozgrywek powinny zapewniać, by przewodnicy byli:

- włączeni w operacje policji miasta rozgrywek (lub inne działania) i zdolni do przekazywania informacji służących podejmowaniu decyzji przez dowódców operacyjnych policji;
- zaznajomieni z organizacją, procedurami i strukturą dowodzenia swojej policji;
- nie powinni monitorować własnych kibiców stwarzających ryzyko, gdy asystują oddziałom policji oddelegowanym z państwa kibiców przyjezdnych;
- szczegółowo poinstruowani na temat: operacji policji państwa goszczącego, swoich własnych obowiązków oraz zadań, których wykonania oczekuje się od funkcjonariuszy oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych;
- odpowiedzialni za bezpieczeństwo oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych;
- rozmieszczeni wraz z oddziałami policji oddelegowanymi z państwa kibiców przyjezdnych na czas trwania operacji policji miasta rozgrywek, by nawiązać owocne stosunki robocze; a także,
- zdolni do współpracy z oddziałami policji oddelegowanymi z państwa kibiców przyjezdnych we wcześniej uzgodnionym, znanym obu stronom języku.

Sekcja 5.5 Uzgodnienia językowe

5.5.1. Organy policji krajowej państwa goszczącego lub organy policji miasta rozgrywek powinny z wyprzedzeniem uzgodnić kwestie językowe z szefem oddelegowanych oddziałów.

5.5.2. Jeżeli jest to możliwe, oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych powinny obejmować funkcjonariuszy znających język państwa goszczącego, by ułatwić komunikację między funkcjonariuszami tego państwa a funkcjonariuszami oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych.

5.2.3. Jeżeli nie jest to możliwe, organy policji państwa goszczącego powinny zidentyfikować w swoich szeregach funkcjonariuszy mających niezbędne umiejętności językowe lub przynajmniej tych, którzy są w stanie porozumieć się w języku angielskim, ponieważ jest to najczęściej drugi język wielu kibiców przyjezdnych.

Sekcja 5.6 Współpraca podczas turnieju policji państwa goszczącego i oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych

5.6.1. Kontynuując ten temat, organy policji państwa goszczącego powinny dopilnować, aby oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych, za pośrednictwem szefa oddelegowanych oddziałów lub koordynatora operacji, były na bieżąco informowane o operacjach policji miasta rozgrywek (w tym o filozofii zarządzania tłumem i poziomach tolerancji dla różnych zachowań).

5.6.2. W istocie szef oddelegowanych oddziałów lub koordynator operacji powinni być w pełni włączeni w operację policji państwa goszczącego (i należy umożliwić im uczestnictwo w odprawie przed meczem i w spotkaniach podsumowujących organizowanych po meczach).

5.6.3. Zarówno organy policji państwa goszczącego, jak i oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych powinny informować swoich odpowiednich oficerów łącznikowych IPCC o rozwoju sytuacji podczas każdej operacji policji miasta rozgrywek w czasie turnieju.

5.6.4. Oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych powinny zawsze dbać o to, by ich działania niepotrzebnie nie narażały na szwank bezpieczeństwa innych osób.

Sekcja 5.7 Korzystanie z kamizelek identyfikacyjnych przez oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych

5.7.1. Większość europejskich państw goszczących zna europejską policyjną kamizelkę identyfikacyjną dzięki doświadczeniu w goszczeniu pojedynczych meczów piłki nożnej o charakterze międzynarodowym.

5.7.2. Podczas turnieju organy policji państwa goszczącego i szef oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych powinni ze względów taktycznych wspólnie ustalić, czy oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych (lub ich część) zostaną rozmieszczone w cywilu czy w mundurach.

5.7.3. Jeżeli oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych pochodzą z państwa europejskiego i jeżeli policja państwa goszczącego i szef oddelegowanych oddziałów wspólnie wyrazili na to zgodę, funkcjonariusze takich oddziałów, którzy nie są rozmieszczeni w mundurach, mogą korzystać ze standardowych, fluorescencyjnych i wyróżniających się kamizelek identyfikacyjnych oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych, które każdy funkcjonariusz powinien mieć podczas turnieju.

5.7.4. Dodatek 3 do rezolucji Rady w sprawie zaktualizowanego podręcznika z zaleceniami w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie zarządzania bezpieczeństwem podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego („podręcznik UE w sprawie meczów piłki nożnej”) (dok. 11160/24).

Sekcja 5.8 Akredytacja na stadion dla oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych

5.8.1. W przypadku braku scentralizowanych uzgodnień dotyczących udzielania akredytacji na turniej oddziałom policji oddelegowanym z państwa kibiców przyjezdnych, organy policji miasta rozgrywek, w porozumieniu z zarządcą stadionu, powinny zapewnić takim oddziałom dostęp do stadionu i akredytację (miejsce siedzące nie jest wymagane), aby umożliwić im skuteczne wykonywanie zadań związanych z monitorowaniem kibiców lub komunikacją na stadionie.

5.8.2. Na odprawie(-wach) przed meczem należy poinformować o obecności akredytowanych funkcjonariuszy oddziałów oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych siły porządkowe oraz pozostały personel odpowiedzialny za ochronę.

Sekcja 5.9 Koszty i uzgodnienia finansowe

5.9.1. Zdecydowanie zaleca się, aby każde państwo uczestniczące przewidziało środki budżetowe na rozmieszczenie swoich oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych w państwie goszczącym (lub państwach goszczących).

5.9.2. Koszty dotyczące przyjmowania i rozmieszczania oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych będą różne w zależności od wielu czynników, w tym wielkości oddziałów, odległości i środków transportu itp., ale zazwyczaj są ograniczone i stanowią dobrą inwestycję, gdyż zmniejszają zagrożenia dla bezpieczeństwa i ochrony.

5.9.3. Zgodnie z ustaloną praktyką państwo (lub państwa) goszczące pokrywa koszty zakwaterowania oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych, posiłków (lub utrzymania) i podróży krajowych wymaganych w państwie goszczącym, natomiast państwo uczestniczące powinno płacić za podróże międzynarodowe, wynagrodzenia, podróże i ubezpieczenie zdrowotne takich oddziałów (chyba że uzgodnienia dwustronne przewidują alternatywne rozwiązanie).

Sekcja 5.10 Wizyty organizacyjne szefa i koordynatora operacji oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych w miastach rozgrywek

5.10.1. Organy policji państwa goszczącego powinny dać kluczowym funkcjonariuszom oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych (zazwyczaj szefowi oddziałów lub koordynatorowi operacji) możliwość zapoznania się ze strategią działań policyjnych podczas turnieju, a w szczególności z uzgodnieniami dotyczącymi działań policji podczas turnieju w miastach rozgrywek.

5.10.2. Wizyty takie powinny odbyć się nie później niż sześć tygodni przed turniejem, a państwo goszczące powinno organizować również warsztaty lub seminaria na temat strategii działań policji państwa goszczącego podczas turnieju dla połączonej publiczności obejmującej komendantów policji miasta rozgrywek i kluczowych funkcjonariuszy oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych.

5.10.3. Celem takich wizyt powinno być zapoznanie oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych z lokalizacją stadionu oraz dowódcami operacyjnymi w każdym mieście rozgrywek w dniach meczów turniejowych.

5.10.4. Takie wizyty organizacyjne stanowią także dla przedstawicieli policji krajowej i, przede wszystkim komendantów policji miasta rozgrywek idealną okazję do zmaksymalizowania międzynarodowej współpracy poprzez:

- wymianę logistycznych informacji o uzgodnieniach dotyczących kibiców w mieście rozgrywek;
- odwiedzanie miejsc, w których można oczekiwać, że kibice przyjezdni spotkają się przed meczem i po nim, z uwzględnieniem wszelkich zorganizowanych stref kibica i spontanicznych nieoficjalnych miejsc gromadzenia się kibiców, zazwyczaj obszarów w centrum miasta z barami i restauracjami;
- omawianie i uzgadnianie roli oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych;
- informowanie o przygotowaniach i operacjach policji miasta rozgrywek;
- planowanie włączenia w operacje oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych;
- określanie właściwych przepisów i poziomów tolerancji stosowanych przez policję;
- budowanie zaufania i kanałów skutecznej współpracy między tymi agencjami policyjnymi; a także,
- w stosownych przypadkach – określanie środków rozdzielania grup kibiców w mieście rozgrywek.

Ochrona zdrowia i środki łagodzące

1. Wpływ pandemii COVID-19 na doświadczenia związane z Euro 2020 uwypuklił znaczenie zapewnienia oddziałom policji oddelegowanym z państwa kibiców przyjezdnych środków w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa niezbędnych do zagwarantowania jak największej ochrony przed wszelkimi znaczącymi zagrożeniami dla zdrowia związanymi z rozmieszczeniem oddziałów policji.
 2. Uzgodnienia dotyczące rozmieszczenia powinny zatem jasno określać wszelkie potencjalne zagrożenia dla zdrowia i zapewniać wytyczne dotyczące szczepień przed rozmieszczeniem, a także stosowania środków sanitarnych i masek ochronnych lub innego sprzętu, które mają być stosowane w okresie rozmieszczenia podczas turnieju.
 3. Należy również wyjaśnić, że funkcjonariusze oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych będą podlegać wszelkim obowiązującym w danym momencie krajowym środkom profilaktycznym związanym ze zdrowiem.
 4. Jeżeli istnieje ryzyko hospitalizacji lub kwarantanny w związku z zakażeniem, państwo pochodzenia każdej delegacji powinno dokonać uzgodnień poprzedzających rozmieszczenie, by pokryć wszelkie koszty poniesione przez danego funkcjonariusza (lub, jeżeli jest dostępne, zapewnić tym osobom ubezpieczenie medyczne pokrywające takie ryzyko).
-